

கனல் தெறிக்கும்
வசனம்

அனல் தெறிக்கும்
நடிப்பு

மாபர்ன்
தீயேட்டர்ஸ்....

மந்திரி

குமாரி

• டைரக்டர் • • கதை வசனம் •
டி.ஆர்.சுந்தரம், ஸ்ரீனிவாச ஆர்.பங்கன் ..... கருணாநிதி .....

..... சென்னை .....
பார்கன் & பிராப்வே

மீண்டும் தமிழ்நாடுபெங்கும் நடைபெறுகிறது.....
— தினசரி 3 காட்சிகள் —

ஜம்மியின் “விவரக் கயூர்”

குழந்தைகளின் ஏழ் குணங்கட்டி விவரங்கூத்து

000

எமது டாக்டர் சிமே குறிப்பிட்ட இடங்களுக்கு விஜயம் செய்வார். குழந்தைகளின் ஏழ் குணங்கட்டி சம்மந்தமான எவ்வாறு விவரங்கூத்தும் அவரிடம் கேள்வி கேட்டு ஆலோசனை பெறலாம்.

இடம்	தேதி	விவரம்
புதுக்கோட்டை	11-7-50	மேனிக், மகத்தா மார்ட்டு
காவரத்தூடி	12-7-50	மேனிக், ஏ. வி. க. சங்கம், புரவனிக் மார்ட்டு, நகல்
தேவகோட்டை	13-7-50	மேனிக், பி. சி. குடி கட்டோடிக்
சிவசங்கம்	14-7-50	மேனிக், மேனிக் & கம்பெனி
தஞ்சாவூர்	17-7-50	எல்லா சந்தை
திருவாரூர்	18-7-50	மேனிக், மெய்க் கம்பெனிக், கந்தை மேனிக், கம்பெனிக், மெய்க் கட்டோடிக்
மகனூர்குடி	19-7-50	மேனிக், பி. சி. குடி கட்டோடிக், கந்தை மார்ட்டு
தாசுப்பட்டினம்	20-7-50	மே. க. கந்தை மார்ட்டு & சங்கம், மெய்க் கட்டோடிக்
மாயவரம்	22-7-50	எல்லா சந்தை, கந்தை மார்ட்டு, கந்தை மார்ட்டு

ஆலோசனை செய்யும்: கந்தை மார்ட்டு 11 மணி வரை; கந்தை மார்ட்டு 5 மணி வரை

000

ஜம்மி வெங்கட்ட ரமணய்யா & ஸன்ஸ்

மதராஸ் - 4 - திருச்சிராப்பள்ளி

மிட்லண்ட் எலினிமா

சென்னை 7-7-50

மகத்தான ஆரம்பம்

தினசரி 3 காட்சிகள் 3-30; 8-30 & 9-30

BATHING BEAUTY என்ற படத்தில் கந்தை மார்ட்டு & சங்கம் கந்தை மார்ட்டு & சங்கம் ESTHER WILLIAMS மீண்டும் விஜயம்
விஜயம் RED SKELTON டாக்டர் கயூர் கயூர் குழந்தைகளின் படம்

சென்னை மகத்தான காட்சிகள்-விஜயம் கந்தை மார்ட்டு & சங்கம்
For ADULTS ONLY

ஒவல்டின்

இரவில்

நல்ல தூக்கம்

வர உதவுகிறது.

சுதவி பயனாக

மறநாள் உங்களுக்கு

புதிய ஜீவாத்தி

கிடைக்கின்றது!

என் ஆரோக்யம் அநுபவிக்க ஆற்ற இயற்கை சித்திரா எனும் அனல். நீக்க உதவுகிறபோது. உங்கள் உடலுக்கும் மூலக் கும் புதியதாகத் தோன்று உண்டாவதுடன், உடம்பு எலும்பும் ஒன்று கிடைக்கிறது.

‘ஒவல்டின்’ இயல்புள்ள சித்திரா கிடைக்க உதவுவதாக மறநாள் புதிய மறநாள் சித்திரா கிடைக்கின்றது.

‘ஒவல்டின்’ ஆரோக்யத்திற்கு மூலிய அக்ஷரம் எனக்குறையாக வரலாம். அநிலம்மேயும் இயற்கையின் கிடைத்த உதவும் பொருள்வதாகும். பழுத்த பாதியாக, சத்தமான எட்டுப்பாக், கிரேயாகத் தயாரித்த கோர்வோ, இயற்கை பாக்ப்பாட்டுகள்-விடிகளாக அமை. இந்த சத்துக்கள் சித்திரா அனல் இருப்பதாக ஒவல்டின் உபயோகத்தில் கிடைக்கின்றனவாக.

ஆற்ற சித்திராக்கும் திட ஆரோக்யத்திற்கும், இன்றே ஒவல்டின் சாய்விட ஆரம்பிக்கும். ஒவல்டின் என்ற பெயருக்கான ஒன் தராம். இயல்புள்ள ரீதியாக வரலாம் சித்திரா.

‘OVALTINE’

‘ஒவல்டின்’

ஆற்ற, உயர்வான சித்திரா கிடைக்க

என்போகின்றார்கள்:-

சிரதாமஸ் ஆரோக்ய கம்பெனி,
(இந்தியா) லிட்.

தமிழ்நாடு
சahitya Akademi
புத்தக அறங்காவலர்
உட்கட்சிப்பெறும்.

தி யுனைட்டெட் கமர்வியல் பாங்க் லிமிடெட்

தமிழ்நாடு வங்கியை
பட்ட தொகை
ரூ. 4 கோடி. உள்.
சேதப்பட்ட
தொகை
ரூ. 2 கோடி. உள்.
கடன்
ரூ. 52 ½ லட்சங்கள்.

தலைவர் குறி
கவனத்தார்.

G. D. சிவா B. T. சாமி
சேர்மன். தலைவர் யாரேது.

'ஜீவான்ஜன்'

சரீரத்தின் மேல் தடவி
தேய்ப்பதற்கும் ஆவியாக
சுவாசிப்பதற்கும்
உய்யோகரமானது
மராயனக் களிம்புமிருக
கொழுப்பு சேராத்து

தயாரிப்பவர்கள்
ஜீவான்ஜன் லாபாரப்பர்ஸ் ல்ட்
மதுரை-14

தலைவர் குறி
கவனத்தார்
கே.கே.சி.சி.சி. & கோ
தயாரிப்பவர்கள்

ஜீவான்ஜன்

ஜுவல் பதித்த வாகக் கடிவாரங்கள்

FOR 2 WEEKS ONLY
AT LESS THAN HALF PRICES
EACH GTD.
10 YEARS

ALARM TIMEPIECE

805 மையல் 12/-
806 கட்டிடம் 16/8

808 15 ஜுவல் 40 ரூப 78/- 38/-
809 15 .. ரோமஞ்சோகடு 96/- 43/-

807 6 ஜுவல் 40 ரூப 80/- 29/8,
807 6 .. ரோமஞ்சோகடு 74/- 34/8

808 40 ரூப கேக் 74/- 13/-
809 உயி ரூப 74/- 15/-

000

தபால் செயலு தனி. இரண்டாக
ஆட்டர் செய்வோருக்கு இயலாமை

PIONEER WATCH CO
POST BOX NO 11428 (ALLENSTON)

MARGO SOAP

The Genuine
NEEM OIL SOAP

மர்கோ சோப்

வாசனை நீக்கப் பெற்ற
வேப்பெண்ணையில்லுக்கு ஒரு
விசேஷ முறைப்படி நயாசிக்
கப்படுவது. அதன் அபரிமித
மான இருமி காச துறை
அழுக்கை யகற்றி, சருமத்தி
தான் புருத்து செஞ் சுத்தம்
செய்யும். சருமத்தி திருப்
புஷ்டியும் மென்மையும் தரும்.
அபூர்வ மணம். துட்பமான
சருமத்திற்கும் ஹானியற்றது

A CALCEMICO PRODUCT

000

மதராஸ் ஆடம்

5/149, பிரிட்வே, ஜி.டி., மதராஸ்

வின்கோலா

ஒரு சிறந்த டானிக்

விடாமின் "B"

யுடன் கூடியது

SPW

PREPARED BY

கடாண்டிடு பாரிஸ்கூகல் ஒர்க்ஸ் லிட்.

கோல் டிக்ரீஸ்ட்ரீட்டில்

கடாண்டிடு பிரிடக்ட்ஸ் லிமிடெட்

79-ஆம் & B, கோழாஸ் கோடு, கோல்கட்

விந்கோலா விலை: 10 அவுன்ஸ் ரூ. 8-4-0 10 அவுன்ஸ் ரூ. 4-0-0

மதுரை ஆர். என். பதி ஆன் கோ., முகாம்காட்டி ரூ. ஆர். ஸாபத் ஐதமியார்க் குமார்
கோல், பாண்டி தெலிக்குர், மதுரை ரூ. W. கண்ணப்ப ஐதமியார்க் குமார் பதி ஆர்.
கத்தகோசுலுக்குர் ஐதமியார்க் II & மதுரையில் சிவப்பாக்கத் திருமணி நடத்தேற்பது.
திருமணித்தகு தம்பாங்கும், உதமியார்க்கும் மதுரை கோழா தம்பாங்குக்கு ஆர். உதமியார்க்.

கஸ்கி
பொருளடக்கம்

[illegible]

“கனி”யின் வெளியாகும் அதனைக்
உள்ள பெயரின் கருவம் கற்பனை
பெயரின்; சம்பந்தமற்ற கற்பனையே.

ஒவ்வொரு ஸ்னானமும்
உங்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடியது
எண்ணெய் ஸ்னானத்தின்
வழிவழிப்பு

கோளா ஸோப் கஞ்சு போப்பிக்
செழிப்பான துறை உங்களை தங்குத திற
வகி உங்களுடைய விமததை கத்தமர
வும் அதிக பிரதவாகவும் செய்கிறது.
அதன் கோளா, கத்தமரான எண்ணெய்
உன் இயற்கையான வாரணிகளையும் கிரு
மி தானிகளையும் விமத்திக் கெடு மே
கோண்டு போகின்றன. ஆனாலும் குளி
த்த ஸ்னானத்தாக உங்கன் விமத்திக்குத்
து ஒரு விநாடியிக் கோளா துறையைப்
போக்கிவிடலாம். மேலும் புதியமனமும்
பாதுகாப்பும் கோளா ஸ்னானத்திற்கும்
பேருபக மனி வகையும் தங்குகின்றன.

கோளா ஸோப்

கத்தமரான எண்ணெய் குலம்பாது

கெடுகின்ற போக்குமதம், நுமித்தெய்து
தற்பதம், விமத்தை பிரதவாக்குவதான
எருக்கக் கெடு போப்பிக் வாரணை
அகத்த தம் எண்ணெயாக் கற்பட்டு ஒரு
பொருள் உருவானதற்கு கோளாவித்
தையும் கத்தமரானதையும் போக்குக்க
கடியது.

தாக்கீதம் காட்டுக —

கோளா ஸோப் துள்ளுகட்டி
கோளா க்கேட்டை

கூப்பிட்டெண்டி ஆப் தி கட்டெரிஸ் அண்டு காமெரிஸ்

கலாமிண்டி ஆப் கெட்டாஸ்

செய்துரைப்பது

கல்கி

மார்ச் 1

தொகுப்பு 49

என்ன சேதி ?

தேராட்டங்கள்

பொது விரோதிகளா ?

சென்னை நகரத்தில் தினந்தோறும் ஏறக்குறைய இரண்டு லட்சம் பேர் தேராட்டங்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டு வருகின்றனர் என்று கணக்கிடப் பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து தேராட்டங்கள் எவ்வளவு மூக்கியமான பொது ஜன கூழியம் செய்து வருகின்றன என்பது தெரிய வரும். இரண்டு லட்சம் பேர் எப்படியாவது கையில் இருக்கும் பணத்தைச் செலவழித்து விடவேண்டும் என்பதற்காக தேராட்டத்தில் ஈடுபடப் போக மாட்டார்கள் ! அப்படியாக இந்த நாளில் பணம் வாரிடமும் மீதமிடுகிக் கிடக்கவும் இல்லை. மூடியுமானால் கையிலுள்ள பணத்தை மிச்சம் பிடித்துச் செல்கவே பார்ப்பார்கள். " பணத்தை மித்துச் செல்கா கடை பத்திரங்களில் போடுங்கள் ! " என்று எந்தவித பிரமாதமான பிரசாரம், எவ்வளவு கட்டிக்கணக்கான ரொகலில் கடைபெற்று வருகிறது ? அப்படி யிருக்கும் ஜனங்கள் கையிலுள்ள பணத்தைச் செல்கா கடை பத்திரங்களிலோ, சேலிகில் பார்ப்பதெனிலோ போடாமல், தேராட்டங்களுக்குப் போவதில் காரணம் என்ன ? உயிர் காழ்வதற்கு உணவு அருந்துதல் இன்றியமையாத அவசியமாக இருப்பதால்தான் ! தேராட்டங்களிலேயே ஈடுபட்டுத் தீரவேண்டிய விவகாரத்தில் சென்னையில் கட்டிக்கணக்கான ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். உத்தியோகம் பார்ப்பவர்களும், பலவித விவாபாசங்களில் ஈடுபட்டவர்களும், மாணவர்களும், தொழிலாளர்களும் ஆகியே கணக்கானவர்கள் தேராட்டத்தில் ஈடுபட்டே பசிவாத வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, தேராட்டங்கள் இன்றியமையாத பொதுஜன சேவை செய்து வருகின்றன என்றே சொல்ல வேண்டும். ஆகவே எம்முடைய சென்னை மாணவ அரசால்

கத்தார் கொடுதலும் தேராட்டங்கள் விசுவத்தில் கடைப்பிடித்து வரும் கொள்கைகளைப் பார்த்தால், தேராட்டங்களைப் பொதுஜன விரோதிகள் என்று அவர்கள் கருதி வருவதாவே தோன்றும்.

புழுப் பூச்சிகளுக்கு விரோ !

இந்த வருஷத்துச் சென்னை தேராட்டங்களின் சங்கத்த அறிக்கையில், எப்படி காலா பக்கங்களிலிருந்தும் இன்னங்கள் வந்து தேராட்டங்களைத் தாக்குகின்றன என்பதை எவ்வளவு எடுத்துக் காட்டி யிருக்கிறார்கள். வரிவசூல் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. மற்ற எந்தத் தொழிலுக் கட்டிடமும் அதிகமான வரி களுக்கு உட்படுத்தப்படும் தொழில் தேராட்டம் தொழிலாகும். வருமான வரி, விற்பனை வரி, தொழில் வரி ஆகிய பிரம்ம ராட்சதர்களின் தவிர கார்ப்பொரேஷன் லைசென்ஸ் வரி, போலீஸ் லைசென்ஸ் வரி, உணவு தானிய லைசென்ஸ் வரி, பாக்கிரி லைசென்ஸ் வரி முதலிய குட்டிப் பிரகாரம் பல தேராட்டங்களின் குரல் வரிவசூல் பிடித்து இறுக்குகின்றன. விற்பனை வரி மட்டும் மூன்று நடவடிக்கை தேராட்டங்களின் கட்டிட வேண்டியிருக்கிறது. " ஏதோ எம்முடைய பொது ஜன சர்க்கார்தானே ஆட்சி நடத்துகிறார்கள் ; வரி வசூலித்துக் கொண்டு போகட்டும் ; எப்படியாவது கவராத்ரம் எவ்வளவு கட்டினால் சரி ! " என்று மனதைத் திருப்பி செப்து கொள்ளலாம். ஆனால் அதிக வரி போட்டு வருவீப் பதற்குத் தகுந்தாற்போல் அதிக கொள்கை வங்கை செய்து கொடுக்க வேண்டுமல்லவா ? அப்படிச் செய்து கொடுக்கிறார்களா என்று கேட்டால், இந்த ரொகல் கதைகளைக் கொஞ்சம் கேளுங்கள் :—

" சர்க்காரின் கிட்டுகளில் ஏராளமாக ' வெய்மோலிடு ' இருப்பதாகவும், தேராட்டங்களுக்குத் தராமலாக எல்

வளவு அதிக அளவு வேண்டுமானாலும் வழங்கும்படி நகர ரேஷனில் ஆபீஸருக்கு உத்தரவிட முகப்பதாகவும் சொன்னக் கலெக்டர் கமிஷனு எழுதினார். ஆனால் அந்தச் சர்க்கு கவனமாக இல்லாததாலும் அதைவிட கல்ல சர்க்கு கலமமாக மார்க்கெட்டில் கிடைத்திருந்ததாலும், நமது அங்கத்தினர்கள் சர்க்கார் சர்க்கை வாங்க முன்வரவில்லை. இப்பால் இந்தச் சர்க்கை ரேஷன் சர்க்கரைத் தீர்மானித்து இதை அதிக அளவில் எல்லா நோட்டல் களுக்கும் கட்டாய விநியோகம் செய் தார்கள். எப்போது போடாத சிற்றுண்டிச் சாலைகளுக்கு 50 சத சதவீதமாக இந்த 'ஸெமோலி'யை வழங்கப் பட்டது. இந்தச் சர்க்கினைத் தவிரிக்கப்பட்ட உண வைச் சாப்பாட்டு நோட்டல்களில் சாப்பிட வருவோருக்கும் கட்டாயமாகப் பரிமாறவதை அவர்கள் ஏற்கவில்லை. உயர் விடையும் தரக் குதையும் கூடிய இந்தச் சர்க்கை சிற்றுண்டிச் சாலைகளி லும் அதிக அளவில் உபயோகிக்க முடிய வில்லை. எனம் உணவு மந்திரி அவர்கள் காம் பேட்டி கண்டு ரேஷனில் விநியோகித் தப்பட்டு வந்த 'ஸெமோலி'யின் மாநிலி காண்பித்தோம். நோட்டல் களுக்கு எப்பிடி செயல்பட்ட 'ஸெமோலி'யைப் பூச்சி புழுக்களுடனும் மிகவும் கெட்டுக் காத்து போனதாகவும் இருந்ததை எடுத்துக் கூறினோம். ரேஷன் இலாகாவோ நோட்டல்கள் அந்தச் சர்க்கை வாங்கி உபயோகித்தே தீரவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வந்தார்கள். கெட்டுப்போன இந்தச் சர்க்கை உபயோகித்தால் நோட்ட டல் முதலாளிகளுக்கும் வரடிக்கைக் காரர்களுக்கும் தகராறுகள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. 'ஸெமோலி'யைப் பொதுஜன விநியோகத்திற்கு வாய்க்காத நிலைமையி லிருந்ததால் நோட்டல்களில் ஸ்டாக் அதிகம் தங்கிப் போய்விட்டது. சர்க்கா ரால் வாங்கப்படும் விலையும் அதிகம். ரேஷனுக்கு உட்படாததும். இதைவிட உயர் வகையாகவும் உள்ள சர்க்கு இதை விட மலிவான விலைக்கு விவாபாசிகளிடம் தரவேண்டாகக் கிடைத்து வருகிறது. இங்கிலாந்தில் தங்களுக்குத் தேவைவிலை (தான் உபயோகிக்க இயலாது) என்று சொல்லும் எந்த நோட்டலையும் வரக் கித்தான் ஆகியவண்டு மென்று கட்டாயப்

படுத்த வேண்டாம் என்று கனம் மந்திரி வாசுதக் கெட்டுக் கொண்டோம். காம் இவ்வளவு முயற்சி செய்தும், ரேஷனில் ஒரு முக்கிய அம்சமாக ஸெமோலி இன்றும் இருந்த வருகிறது."

சொன்ன நோட்டல்காரர் சங்கத்தின் அதிபகையேதான் மெற்கண்ட ரோகப் புலம்பல் காணப்படுகிறது. சர்க்கார் இயந்திரத்தைச் சேர்த்தவர்கள் வாரோ, எந்த இடத்திலோ, தவறு செய்து விடு கிறார்கள். அந்தத் தவறின் பயன்களை மக்கள் அதுபவிக்க வேண்டி வருகிறது. உத்தரப் பிரதேச அரிசினைக் கண்டித்து தெரிவாமல் அதிக விலைக்கு வாங்கி விட்டு இப்போது பொது மக்கள் தலைில் அந்த அதிக விலையைக் கட்டுகிறார்கள் அவ்வளவு! அதுபோலவே சர்க்கார் புழுத்துப்போன 'ஸெமோலி'யை நோட்டல்காரர் களின் தலைவில் கட்டுகிறார்கள். நோட்ட டல்காரர்கள் சாப்பிட வருகிறவர்களின் தலைவிலே கட்டப் பார்த்து முடியாமல் கஷ்ட கஷ்டங்களை அடைகிறார்கள்!

கனடையைக் கட்டுகிறார்கள்!

தேவத ஒரு பொருள் இல்லாமற் போனதுதான் அதுவாடைய முக்கியத்தை மக்கள் கண்டு உணர் முடிவாகிறது. அவ் வது. இல்லாமற் போவதாகக் கற்பனை செய்து பார்க்க வேண்டும். ஒரு வார காலம் சொன்னபிள்ளை சினிமாத் திரைப்படங்களைப் பெங்களம் மூடிவிட்டால் ரூப முழுவிப் போய் விடாது; மக்களின் வாழ்க்கை கடைத்து கொண்டுதானிருக்கும். ஒரு வார காலம் எல்லாப் பத்திரிகைகளையும் சிறுத்தி வைத்திருந்தால் வரலாம் இடிந்த சிழுத்து விடாது. ஆனால் ஒரு வாரம் நோட்டல்களைப் பெங்களம் மூடி விடுப்பதாகக் கற்பனைசெய்து பாருங்கள்! மக்களின் வாழ்க்கை.—முக்கியமாக, நகரங்களில் வாழ்க்கை.—மூக்கியமாக, நகரங்களில் வாழ்க்கை எவ்வளவு அவ்வொல கவனமாகவா விடும்? காணியாத்தமாக காரங்களத் தேடி வரும் கிராமவாசிகள் தான் எத்தனை கஷ்டப் படுவார்கள்! அவ்வளவு முக்கியமான, தற் கால கால வாழ்க்கைக்கு ஜீவாதாரமான.—

அட்டைப்பட விளக்கம்

இந்த வாரத்தின் நோட்டல்களும் குதகாலமாக வள மகோதராவம் கொண்டாடப்படுகிறது. தாலும் நமது இந்த இதழின் அட்டையில் மாம் தாட்டும் விழா நடத்தி வள மகோதராவம் கொண்டாடுகிறோம்.

தோட்டம் தொழில் காலாபுறத்திலும் கெருக்கி காலாக்குவது மிகக் அறிவினமாரும். தோட்டம் சொந்தக்காரர்கள் பெரும்பணம் சேர்த்துக் கொடுத்த முதலாளிகள் ஆகியவையெல்லாம் தாக்கீதிலும் ஒரு தப்பான எண்ணம் இருந்து வருகிறது. சென்னை மகாநகரம் முழுவதும் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், இம்மாதிரி தோட்டம் தொழிலில் உண்மையாகப் பணம் பண்ணியவர்கள் பத்த அல்லது பதினாறு பேருக்குள்ளேதான் இருக்கும். மற்ற மனிதக வியாபாரம், ஐயுளி வியாபாரம், இரும்பு வியாபாரம், கை வியாபாரம் முதலியவற்றில் பணக்காரர்கள் ஆகியவர்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் தொழில் சம்பந்தமான எந்த தெரிவையும், ஆயினும் வேறு காலாட்டத்தில் கொண்டிருக்கும் தொழிலாளியிடமே எந்த தான் பலரும் இந்தக் காலத்தில் அந்தக் தொழிலுடன்தான் இருக்கிறார்கள். அவை மீதத்தையும் தவிர பிறருக்கிறார்கள். பல தோட்டங்கள் விதப்பாக்கு விட உதரப்பட்டு வருகின்றன.

காந்தியர் - அம்மெரிக்கா தோட்டம், திருவாரூர்

இதெல்லாம் கடைசியில் கடுத்த வரும் பாரிஸ் தலைநிலைய வந்து விடும் என்பதில் எந்தேமையில்லை. உண்மையில் திட்டம் திருத்தியுள்ள அரசியல்வாதிகளும் தோட்டத் தலைவர்களும் தோட்டம் தொழிலுக்கு அவசியமான எல்லா உதவிகளையும் செய்து அதரிக்க முன் வர வேண்டும்.

அமெரிக்காவின் உதாரணம்

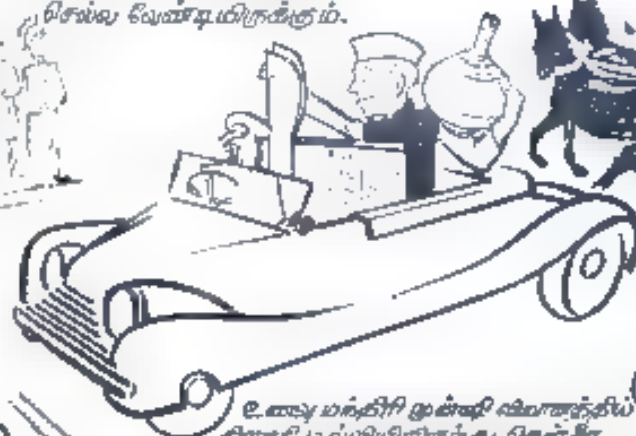
பல காரணங்களுக்கு காம் இப்போது அமெரிக்காவின் உதாரணத்தைப் பார்த்துக் கொள்கிறோம். கொலரா வுத்தத் திரைகூட அமெரிக்கா இறங்கிய வழியிலேயே இங்கிலாடும் இறங்கி விடுகிறதல்லவா? அமெரிக்காவில் தோட்டம் தொழில் மற்ற எல்லாத் தொழில்களையும் விடப் பெரிய தொழிலாக விளங்கி வருகிறது. கியூபார்க் கெயிலுள்ள 'காண்டர் - கண்டிராக்கா' தோட்டத்தில் படத்தை இங்கே பாருங்கள். இது 47 மாடி உள்

டீட்டும். மொத்தம் 2,200 அறகளை இதில் இருக்கின்றன. தினசரி வருமானம் ஐம்பதிலுமே டாலர்! அதாவது இரண்டே வரல் டாலர் ரூபாய்! இவ்வளவு பெரிய தொழிலாளிகளுக்கிறதே என்று அதை காலாபுறமும் கெருக்க அமெரிக்க அரசாங்கம் முயலுவதில்லை. அமெரிக்கப் பிரசிடெண்ட் கியூபார்க் காரம் வந்தால் இந்த தோட்டமில்லாதால் இறங்குகிறார்! வெளி நாடுகளிலிருந்து விண்ட்ஸ் எர்ச்சிம், மயூக் ஆப் விண்ட்ஸ் முதலிய பிரகாரங்கள் வந்தால் எர்க்கர் விந்ந்தால்க்கை இந்த தோட்டமில்லை தான் இறக்கப்படுகிறார்கள்! இவ்வளவு பிரம்மாண்டமான முறையில் தோட்டம் தொழில் எம் கட்டிடம் விருத்தி யடைவும் என்ற கனவு காண்பதற்கும் இல்லை. ஆயினும் எதோ இப்போ திருக்கும் தோட்டம் வாதிகளுக்காவது குறைவு ஏற்படாமல் கம்முண்டய எர்க்கர் பார்த்துக் கொண்டால் அதிலே பெரிய பொதுகூட உபயோகமா விருக்கும்.

“மரம் நட்டவன் தண்ணீர் விடுவான்”

மேற்படி பழமொழி உண்மையானது. பண்டித ஒரு
தினத்தொறும் காலைமலில் தண்ணீரைக் குடித்துடன்
மொட்டாரில் அவசரமாக ராஜகட்டத்துக்குச்
செல்ல வேண்டியிருக்கும்.

நிலுவதி ராஜேந்திரப் பிரசாத் நாயுடு குதிவா கோச்சில்
சாலநாயகராகச்
செல்லவான்

“நாயகர் தூக்கித் கொண்டு வருகிறோம்” என்று சந்தார்
மட்டு வின் சிரமத்தைக் குறைக்கப் பல
மகாராஜாக்கள்
முன் வருவார்கள்.

உடைய மந்திரி முன்வி விவாகர்த்தம்
தினசரி டிவ்லியரிக்குந்து சென்னை
நெரியர் பார்க்கிறகு வந்து போதும்படி
நேரும்.

வந்தது மந்திரி பதீ பிரதான
 சிவனின் பிள்ளை கவந்த பிள்ளைக்குத்
 தண்ணீர் விட்டதுவா?

அவனாக் கொந்தாடி
 செய்யாதிடுகிறார். இவருக்குத்
 தெரியவந்தால் இவருக்குத்
 தண்டன.

அந்த விலையில் ஆற்றிலிருந்து
 ஆவண்கள் மந்திரி பிள்ளைக்கு
 விட்டது தண்ணீர் பிள்ளை
 தண்ணீர் விட்டது தண்ணீர்
 தண்ணீர்.

தென் சிவனாகியவன் திண்ணை
 தண்ணீர் மந்திரி பிள்ளைக்கு
 தண்ணீர் விட்டதுவா? தண்ணீர்
 தண்ணீர் விட்டதுவா?

மந்திரி சம்பக்
 விட்டதுவா?

தென்வாசல் தண்ணீர்!
 தென்வாசல் தண்ணீர்!
 தண்ணீர் விட்டதுவா?

மந்திரி குட்டி பிள்ளை
 பிள்ளைக்குத் தண்ணீர் விட்டது
 பிள்ளைக்குத் தண்ணீர் விட்டது
 பிள்ளைக்குத் தண்ணீர் விட்டது

தென்வாசல் தண்ணீர்!
 தென்வாசல் தண்ணீர்!
 தண்ணீர் விட்டதுவா?

தேர்தலும் திட்டமும்

தீயம் ஒன்றிலிருந்து நம்முடைய வாழ்வுத் தூண்டு கோல் அங்கிலை அங்கியா? அதுபாஸ்கோ, பங்குளவு திறந்த கட்டுவாஸ்கோவும் அதன் உதாரப் பரிகாரம், ஒழுக்கமும் திறமையும் குறிஞ்சுமல் இருப்பதற்குத் தூண்டு கோல் இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

எந்த தடவையிலும் அங்கு அந்நாட்டில் இருக்கும் கட்சி, அந்நாட்டைத் தாண்டி நிர்வாகத்தை ஏற்று நடத்தும் கட்சி தோல்வியும், எதிர்க்கட்சியை அத்தனைய சர்க்காரை சூழ்ந்து குறைகூறியும் தவறுகளையும் அத்தனைய கெதியுடன் எடுத்துக் கூற அயர்வின் சரியான பாதையில் நடந்து தூண்டு கோலாகவும் இருக்க வேண்டும்.

அங்கிலாது, உண்கமையான ஜனநாயகத்தில் தேரிமையான எதிர்க்கட்சிகளுக்கு இடம் உண்டு என்பதை யாகும் ஆட்சிசேர்க்கை மட்டவர்கன்.

எனினும் சர்க்காருக்கு எதிராக இருக்கும் கட்சிகள், தேர்தல்களிலுக்கும் எதிராக இருந்து கொண்டு பாதகமான காரியங்களைச் செய்குமாயின் அது உண்கமையான எதிர்க்கட்சியாக இருக்க முடியாது. நாட்டின் நிர்வாகத்தை நடத்துத் ஜனநாயக சர்க்கார் அத்தனைய கட்சிகளைச் சேர்ந்துக் கொண்டிருக்கவும் முடியாது.

எனவே, தேர்தல்களுக்கு எதிர்ப்புத் தன்மையைப் போதித்த கட்சி பாலஸின் அடிக்கவருவோம் பின்பற்றும் கெதியென் சர்க்கார் எதிர்க்கட்சிகளிடம் எதிர்ப்புத் தன்மை கட்டின்கூறியது உற்பப்பதும் புலன் ஆதாரமற்றது.

கெதியென் சர்க்கார் எதிர்க்கட்சிகளில் உத்தேசித்துக் கூறியது திறும் ஸ்டீடுகூட்டி. போல, கிறும்பலின்லி என்பது, பம்பாலில் சேன்றவரம் நடத்த எல்லைது எதிர்க்கட்சிகளும் அடங்கிய கூறும் மகாதாட்டி எடுத்து தனது தெரிமறு.

கோஷலின்றுக் கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ ஜெயப்பிரகாச தாசாஸன் கூட்டிய மேற்படி மகாதாட்டிக்கு ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு, அதை ஜனநாயகப் பாபு ராஜேந்திரப்பிரகாசுக்கும் அதுப் புலதென்று தீர்மானித்திருக்கிறார்கள்.

கார்ப்பிராகும் தேர்தல்கள் வருகைய கத்திரித்ததையும் கட்டுப் படுத்தா

மதும் தேர்தலையாகவும் தடைபெற வேண்டும் என்பதே அவர்களுடைய திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

பம்பாய் மகாதாட்டுக்குத் தன்மை கெத்த டாட்டி ரகுநாத பரால்கிபே, பிரதிக இத்தியாலில் தடைபெறும் தேர்தல்களைப் போக குடியாக இத்தியாலில் தடைபெறும் தேர்தல்களும் கையக் பம்பாலி விடக்கூடாது என்று சர்க்காரை பரிசீலித்தார்.

பிரதிக இத்தியாலிலும் கெதியென் திறும் சேன்றவரம் கருக்கு கட்டுப் பதும் கனிந்தி தேரிமையாக தடைபெற வேண்டும் என்று இத்திய சர்க்கார் கற்புதுத்தி வருகையத் அதியாதல்கள் இருக்க முடியாது.

எனவே, தேர்தல்கள் தெரி தவறு மதும் தேரிமையுடனும் தடைபெற வேண்டும் என்பதில் எதிர்க்கட்சிகளைக் கட்டினும் கெதியென் சர்க்காருக்கு அதிக அக்கறை உண்டு.

காக்கலன் ஜாப்தாக்கலிப் பரிசேர தன் சேர்வ வேண்டும் என்றும், விடப்பட்ட காக்கலனின் கெதியென் லிக்கும் ஜாப்தாவில் சேர்க்க ஏற்பாடுகள் சேர்வகெண்டும் என்றும், மற்றும் பன யோசிக்கலையும் எதிர்க்கட்சிகளின் மகாதாட்டிக்கு பிரதிகர்கன் கற்புதுத்தி கிருக்கிறார்கள்.

இதெல்லாம் எதிர்க்கட்சிகள் புதிதாகக் கூறும் அத்திய யோசிக்கல் அன். ஏற்கெனவே கெதியென் சர்க்கார் அங்கிலைக்கலி யோட்டி தருத்த ஏற்பாடுகளைச் சேர்வ கருகிறார்கள்.

இத்திய சர்க்கார் தியமித்துள்ள பிரதம் தேர்தல் கருகுவர் புதி என். கோல் ஒன்றையே மகாதாட்டிக்குப் சேன்றவர்க்கென்று கட்டுக்கலையாயி பிரதிககலையும் தேர்தல் கட்டு அயிடல் கூறும் உத்திர யோசிக்கலி ஏற்றுப் ஆட்சிசேர்க்கைக்குத் தருத்த ஏமா தானம் கெதியென் கருகிறார்.

அதிகிறுத்து, இத்திய சர்க்கார் பார பட்டெய்க் தர் கெதியென் ஒத்துறும் கையும் தருகிறார்கள் என்பது சத்தேக மிளத்தித் தெரிமறு.

“குடியாக இத்தியாலில் புதிய அரசியல் திட்டத்தின்படி 1951-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதத்துக்குள் காக்க

காண்களில் ஐர்ப்பா தயாராகிவிடும். எவ்விதத்திலும் குடியரசு இந்தியாவின் முதல்வனது பொதுத் தேர்தல் அந்த வகுலம் மே மாதத்துக்கு மேல் ஒத்தி வைக்கப்பட மாட்டாது."

இவ்வாறு பிரதம தேர்தல் கமிஷனர் ஸ்ரீ சென் உறுதியாக அறிவித்திருப்பதால், பாரத நாட்டு மக்களின் வாக்குரிமை அடியாடையாகக் கொண்ட பூரண ஜனநாயக சர்க்கார் அநேகமாக அடுத்த வருஷத்தில் ஏற்பட்டு விடலாம். உலகத்திலேயே சிறுக்கு அடுத்தபடியாக அதிக வாக்காளர்கள் உள்ள நாடு இந்தியாநாள். தமது நாட்டில் புதிய அரசியல் திட்டத்தின் படி வயது வந்த எல்லோருக்கும் வாக்குரிமை கிடைத்திருக்கிறது. எனவே, தேர்தல் ஐர்ப்பாணல் பதிவெழு கோடி வாக்காளர்கள் இருக்கிறார்கள்.

மேற்படி ஐர்ப்பாணையத் தயாரிப்பதோ, அதில் குற்றம் குறைகள் தவறுகள் இராமல் பார்த்துக் கொள்வதோ, புரட்சிக்கு இடமின்றித் தேர்தல்களை நடத்துவதோ என்பனவு பிரதமரான காசிவரீ என்பவரது எண்ணப் பரக்க வேண்டும்.

பொதுத் தேர்தல்களின் தேர்தல் என்ன? ஜனங்களுக்கு உரிமைகளால் ஜனங்களுடைய அரசாங்கம் ஏற்பட வேண்டும் என்பதுதான்.

எனவே, ஜனங்களின் ஒத்துழைப்பு இல்லாவிடின் தேர்தல்களை ஒழுங்காகவும் தேர்மானமாகவும் நடத்துவது காரணம் முடியாத காரியம்.

புதிய அரசியலின் படி குடியரசு சர்க்காரைச் சிந்திக்கும் கரிமாவும் சக்தியும் ஜனங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த கரிமாவை, சக்தியைப் பொதுஜனங்கள் விவேகத்துடன் உபயோகித்தால் தேச மேம்பாட்டில்

உருத்துக்கொண்டு ஜனங்களுக்கு உண்மையான தொண்டு புரியும் ஜனநாயக சர்க்காரை ஏற்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

இதைத் தவிர, கோஷலிண்டு கட்சியினர் இந்தியாவின் புனருத்தாரணத்துக்காகப் பதினொட்டு விஷயங்கள் அடங்கிய ஒரு நீண்ட திட்டத்தைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள்.

சென்னைவில் தடைபெறும் கோஷலிண்டுக் கட்சியின் மகாநாட்டில் மேற்படி திட்டம் ஆலோசனைக்கு வரும்.

அந்தத் திட்டத்தில் புதிய அம்சம் எதுவும் இல்லை. "இந்திய மக்களின் வறுமை ஒழிய வேண்டும்; கிராமங்களில் புனருத்தாரணம் செய்யவேண்டும்; உலகத்தொழில்கள் அபிவிருத்தி யடைய வேண்டும்; வர்த்தகம் பெருக வேண்டும்; விவசாயிகள் குழைய வேண்டும்; பினாடி மரக்கடவுள் ஒழிய வேண்டும்; வேலைவீழ்ச்சை உட்படத் துக்குப் பரிகாரம் தேடவேண்டும்; எஞ்சு ஊழல்கள் தொகையவேண்டும்; கட்டாயக் கள்ளி முறை ஏற்பட வேண்டும்; ஜனங்களின் சுதந்திர உரிமைகளுக்கு எவ்விதக் கட்டுப்பாடும் இருக்கக் கூடாது." இவை பிரதம பரிஷதின் அடங்கி யிருக்கின்றன.

ஏற்கனவே, காங்கிரஸ் தயாரித்துள்ள திட்டமும் அதுதான். அத்தகைய மனோன்மத நினைவை நாட்டில் ஏற்பட வேண்டும் என்பதற்காகவே காங்கிரஸ் சர்க்காரிகள் பெரு முயற்சி செய்து வருகிறார்கள்.

அதற்கான திட்டங்களைத் தயாரிப்பது கடினம்! ஆனால் அதிமுன்ன விஷயங்களைத் தீர்மானிக்கின்ற வேந்தர்வாழ் நாடு சுரீட்சம் அடைவது சந்தியாம்!

க ஸ் தி

சேலத்தில் புதிய கல்வி வஜ்ஞு

5-7-50 தேதி முதல் செவ்வதினம் ஸ்ரீ பி. என். விராஜன் (ரத்னம் & கோ., செரி ரோட், சேலம் டவுன்) அவர்கள் கல்வி வித்பனை ஏஜண்டாக நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார். சேலத்தில் உள்ள நமது அன்பர்கள் ஸ்ரீ விராஜன் அவர்களை மருந்து இனி கல்விப் பிரதிகளை வார வாரம் பெற்றுக்கொள்ளக் கொடுகிறோம்.

மாணேஜர் : 'கல்வி'

பொய் மான் கிராமம்

8

“தெருப்பு” என்ற சத்தத்தைக் கேட்டு மூகை குழம்பி நின்ற செங்கோட்டனுக்குச் சட்டென்று தான் செவ்வ வேண்டியது இன்னதென்று புலப்பட்டுவிட்டது. என்னிதான் பார்த்த வர்கள் எல்லாரும் கூடாரத்திலிருந்து வெளியேற மூவன்று கொண்டிருந்தார்கள் அல்லவா? செங்கோட்டன் அதற்கு மாறாகக் கூடாரத்தின் பின்பக்கம் போகவேண்டி ஓடினான். வழியில் அங்கங்கே நின்றதொன்று இருந்த ஜாங்ககை இடித்துத் தள்ளிக்கொண்டுப் போனான். வழியில் இருந்த மரச்சட்டங்கள் முதலிய தடங்கல்களைத் தவிடுபொடி யாகத்தொண்டி நிரைமூச்சில் ஓடிப் பின்புறத்தில் காக்கைகள் போட்டிருந்த இடத்தை அடைந்தான். “தெருப்பு” என்ற கூச்சல் எழுந்ததும் மின்சார இயந்திரத்தை நிறுத்திவிட்டு டிரைவர்கள், ஆகையால் கூடாரத்துக்கு வெளியில் இருந்த கிணக்குகளும் அணைந்து போயிருந்தன. எங்கேயோ ஒரு மூலையில், டிக்கட் விற்றுகூட செவ்வப்பட்ட இடத்தில், தெருப்புப் பற்றி எரிந்த திணு உண்டான மக்களான வெளிகள் எம் கொஞ்சம் தெரிந்தது. அந்த இடத்தைச் சுற்றிலும் எகப்பட்ட ஜாங்ககை குழப்பம் கூடி நின்ற ‘காக்கை மூச்சு’ என்று சத்தம்

போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த இடம் செங்கோட்டனுடைய கவனத்தை ஒரு கணம் கவர்ந்தது. ஆனால் ஒரு கணம் மாத்திரத்தான். உடனே அவன் இந்தனை அவசரமாக ஓடி வந்ததின் காரணம் இன்னதென்பதை ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டான். அவன் நின்ற இடத்தில் அங்கு மின்சாரமாகச் சிலர் ஓடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களில் பெண்பிள்ளைகளும் இருந்தனர். புருஷர்களும் இருந்தனர். அவர்களில் குமாரி பங்கஜா இருக்கிறாள்! அவளை அந்த இருட்டில் எப்படித் தேடிக்கண்டு பிடிப்பது? ஆனால் அப்படித் தேடிக்கண்டு பிடிக்கும் சிரமம் செங்கோட்டனுக்கு ஏற்படவில்லை. ஓடிக்கொண்டிருந்தவர்களில் ஒரு ஸ்திரீ அவன்மீது முட்டிக்கொண்டுவை, செங்கோட்டன் அவளுடைய தோங்களைப் பிடித்து நிறுத்தி முகத்தை உற்றுப் பார்த்தான். அதிர்ஷ்டம் என்றால் இதுவல்லவா அதிர்ஷ்டம்? கும்பிட்டுப் போன தெய்வம் குறுக்கே வந்தது மல்லாமல் பக்தன் மேலேயே வந்து முட்டிக்கொண்டது! அவன் குமாரி பங்கஜாதான் என்று அறிந்ததும் செங்கோட்டன் பரவசமடைந்தான். அவளைக் காப்பாற்றுவதற்கு வழி என்ன? தூரத்தில் தெரிந்ததெருப்பு அப்போது குப்பென்று பற்றிப் பெரு தெருப்பா

வது போலத் தோன்றியது. செங்கோடம்மீது ஸுட்டிக் கொண்ட பங்கஜாவோ அவன் இன்னான் என்பதைத் தெரிந்து கொண்காமல் "ஐயோ!" "ஐயோ!" "என்னை விடு!" என்று அவறினான். "நான் தான் சாஜா செங்கோடக் கவுண்டன்! பயப்படாதே! உன்னை நான் காப்பாற்றுகிறேன்!" என்று செவ்விக் கொண்டே, சிறு குழந்தையைத் தூக்குவது போல் செங்கோடன் குமாரி பங்கஜாவைக் குண்டுக் கட்டாரிக்குத் தூக்கிக் கொண்டு கூடாசத்திலிருந்து வெளிப் பக்கம் போகவி ஓடினான். குமாரி பங்கஜா கால்களை உதைத்துக் கொண்டாள். கைகளினால் அவனுடைய மார்பைக் குத்தித் தள்ளினாள். மேலே குதிக்க முயன்றாள். ஒன்றும் பலிக்கவில்லை. செங்கோடக் கவுண்டனுடைய இரும் புக் கைகளின் பிடியிலிருந்து அவன் தப்ப முடிய வில்லை.

கூடாசத்துக்கு வெளியில் அவனைக் கொண்டு வந்ததும் செங்கோடன் தானாகவே அவனைக் மேலே இறக்கிவிட்டான். "பயப்படாதே! நான் இருக்கும்போது பயம் என்ன!" என்றான். அதற்குப் பதிலாகக் குமாரி பங்கஜா அவளது வலது கன்னத்தில் ஒக்கி ஒரு அறை விட்டாள்.

மிகப் பலசாலியான செங்கோடனுக்கு அந்த அடியினால் கன்னத்தை வலிக்க வில்லை; ஆனால் கொஞ்சம் கொஞ்சம் வலித்தது! அவனுக்கு ஒன்றுமே விளக்கவில்லை. கன்னத்தைத் தடவித் கொண்டே நின்றான்.

திடீரென்று கூடாசத்துக்கு வெளியே விளக்குகள் பிரகாசமாக எரியத் தொடங்கின.

தன் எதிரில் நின்றதும், தன் கன்னத்தில் அறைந்ததும், குமாரி பங்கஜா தான் என்பதைச் செங்கோடன் இன்னொரு தடவை நல்ல வெளிச்சத்தில் பார்த்துச் சந்தேகமறத் தெரிந்து கொண்டான். அதைப் பற்றி அவனைக் கேட்கவேண்டும் என்று மனம் விரும்பியது. "உன் உயிரைக் காப்பாற்றினேன். உன்னுடைய பூப் போன்ற மேனியில் நெருப்புக் காயம் படாமல் தப்புகிறேன். அதற்கு நீ எனக்குக் கொடுத்த பரிசு கன்னத்தில்

அறைதானா?" என்று கேட்க அவன் விரும்பினான். ஆனால் காலில் வார்த்தை ஒன்றும் வரவில்லை. பங்கஜாவின் மூக்குதைப் பார்ந்துக் கொண்டே பிரமை பிடித்தவா போல நின்றான்.

அப்போதுதான் குமாரி பங்கஜா அவளை உற்றுப் பார்த்தாள். "ஓகோ! சீயா? நீதானா இப்படிப்பட்ட அக்கிரமம் பண்ணினாய்? இப்படிப் பண்ணலாமா?" என்றாள்.

செங்கோடன் அதற்குப் பதில் செவ்வதற்குள் "பங்கஜா! பங்கஜா!" என்ற குரல் கேட்டது.

"இதா இருக்கிறேன், அன்னா!"

திடு திடு வென்று ஏழெட்டுப் பேர் ஓடிவந்து அவர்கள் இருவரையும் குழ்ந்து கொண்டார்கள். ஏதேதோ பேசிக் கொண்டார்கள்.

"இந்தத் தடியைத் தானா கலாட்டா ஆரம்பித்தது?"

"ஆமாம்! இவனேதான்!"

"குறவனைப் போல் 'விழித்துக் கொண்டு நித்திரைதைப் பார்!'"

"படம் ஆரம்பித்ததிலிருந்து இவன் குட்டி போட்ட புரி மாதிரி அங்கு மிள்கும் அலர்ந்து கொண்டிருந்தான். அப்போதே சந்தேகப்பட்டேன்."

"என்டா, தடியா! படம் பார்க்க வந்தயா? கலாட்டா பண்ண வந்தயா?"

"பேரளில் காஸ்ஸ்டேயின்! இங்கே ஒக்கிரம் வாருங்கள்! இந்த ரௌடியை அரெஸ்ட் செய்குங்கள்!"

"பங்கஜா! இன்று சாயங்காலம் உன்விடம் கயலாசித்தனமாகப் பேசினான் என்று சொன்னாய், அந்த மனிடன் இவன் தானே!"

இப்படி வெல்லாம் அவனைச் சுற்றி வாய் வாரோ, என்னென்னமோ பேசிக் கொண்டது செங்கோடனுடைய காதில் விழுந்தது. ஆனால் அவனுடைய மனதிலே ஒன்றும் பதியவில்லை; அவர்களுடைய பேச்சு அவனுக்குப் புரியவும் இல்லை. தன்னைப் பற்றியா இப்படியெல்லாம் பேசுகிறார்கள்? தன்னை எதற்காக 'அரெஸ்ட்' செய்ய வேண்டும் என்கிறார்கள்? தான் செவ்வ குற்றம் என்ன? ஒரு பெண் பிள்ளையை நெருப்பிலிருந்து காப்பாற்றியது குற்றமா? இத்தென்னடா வம்பா

விருக்கிறதே? பிண்டியார் பிடிக்கக் குங்காரு முடிந்ததே?

அப்போது குமாரி பங்கஜா பாரோ ஒருவனுடைய கையைப் பிடித்துக் கொண்டு, "ஸார்! இப்படிச் சொஞ்சம் தனியே வரலாம்! ஒரு விஷயம்!" என்று சொல்லி, அவளை அப்பால் அழைத்துக் கொண்டு போனதைச் செங்கோடனுடைய கண்கள் கவனித்தன. துரைமாதிரி உடுப்புத் தரித்த அந்த மனிதன் யார்?—பாரோ பெரிய உத்தியோகஸ்தன் போலிருக்கிறது. எதற்காகப் பங்கஜா அவளை அங்கங்கு அருகாமையாக அழைத்துப் போகிறாள்? அவனிடம் இரகசியமாக என்ன விஷயம் சொல்லப் போகிறாள்? போகும் போது அவன் தன்னை ஒரு தடவை கிழித்துப் பார்த்துப் புன்னிரிப்புச் சிரித்து விட்டுப் போனதின் காரணம் என்ன? தன்னைப் பற்றி அந்த மனிதனிடம் ஏதோ சொல்லப் போகிறாள் போலிருக்கிறது. எல்லா சொல்லப் போகிறாள்! அவ்வாறு கேட்டது சொல்லப் போகிறாள்?

இதற்குள் ஒரு போலீஸ் காண்ஸ்டேபிள் அங்கே வந்து சென்றான். அவனைப் பார்த்ததும் செங்கோடனுடைய மார்பு பதைபதைத்தது. செங்கோடனாடக்கு வந்தது. உடம்பு விலங்கிவிட்டது. விவப்புத் தலைப்பாகை ஆசாமிகன் இருக்குமிடத்துக்குச் சமீபத்திலேயே செங்கோடன்போயது கிடையாது. ஆக! போலீஸ்காரர்கள் சொல்வாதவர்கள். ஏதாவது ஒரு காரணத்தைச் சொல்லிப் பணம் பறிக்கப் பார்ப்பார்கள். செங்கோடனுக்கோ பணம் என்றால் உயிர். ஆகையால் எங்கேயாவது அவன் போகும் சாஸியிலே போலீஸ்காரன் சினாலும், செங்கோடன் சாஸியை விட்டிருக்கிற தூரமாக விவசிப் போய் ஒரு பர்லாங்கு தூரத்துக்கு அப்பால் மறுபடியும் சாஸியில் ஏறுவான்!

இப்போது "ஒரு போலீஸ்காரன் தலையில் விவப்புத் தொப்பியும் குண்டாக் கடிபுமாகச் செங்கோடனை நெருங்கி வந்து கொண்டிருக்கிறான்! தப்பித்துக் கொண்டு ஓடவாமென்று பார்த்தால் எதிரிலும் ஐக்கப்பட்டமா

லிருக்கிறது. ஆனால் எதற்காக அவன் ஓடவோமும்? அவன் செய்த குற்றத்தான் என்ன? அதைத்தான் தெரிந்து கொள்வாமே?

அந்தப் போலீஸ்காரனுடைய ஒரு கையில் குண்டாக் கடி இருக்கிறது. இன்னொரு கையில் ஒரு ஹரிகேன் வாந்தர் இருக்கிறது. அது செங்கோடனுடைய ஹரிகேன் வாந்தர்! யுக்கேட் வாங்கிய இடத்தில் அவன் விட்டு விட்டு வந்த வாந்தர்! அது எப்படி இந்தப் போலீஸ்காரன் கைக்கு வந்தது! ஆ! இதில் ஏதோ மர்மம் இருக்கிறது! தனக்கு ஏதோ ஆபத்து அதன்மூலம் வரப்போகிறது!

போலீஸ்காரன் "விவசுக்கன்!" "விவசுக்கன், ஐயா!" என்று மற்ற வர்களை அதட்டி விவசிக்கக் கொண்டே செங்கோடனின் அருகில் வந்தான்.

"யண்டாய்யா! என்ன கலாட்டா பண்ணுகிறாய்?" என்று அவன் செங்கோடனைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

செங்கோடனுக்கு வார்த்தை சொல்லும் சக்தி வந்தது. ஒரு முாட்டுத் ததிலிலும் பிறந்தது.

"என்னைக் கேட்கிறீர்கள்? நான் ஒரு கலாட்டாவும் பண்ணவில்லை. கலாட்டா என்றால் கறுப்பா, சிவப்பா என்றே எனக்குத் தெரியாது!"

"பின்னே எதற்காக இங்கே இவ்வளவு கூட்டம் கூடியிருக்கிறது?"

"எல்லாரும் சினிமாப் பார்க்க வந்தவர்கள் போயத் தேர்ந்துகொண்டு, வேண்டுமன்றால் கேட்டுப் பாருங்கள்!"

"மெகு கில்லாடித்தனமாய்ப் பேசுகிறாய்? ஒண்ணும் கம்பர் ரௌடி போலிருக்கிறதே!" என்றான் போலீஸ்காண்டேபிள்.

பக்கத்தில் சின்றவர்கள் தலித்த ஒன்று சொல்லத் தொடங்கினார்கள்.

"இத்தத் திருட்டுப் பயலு விடாதீர்கள், ஸார்!"

"இருட்டிய இவன் ஒரு பெண் பிண்டியின் கழுத்துச் சங்கிலியை அறுக்கப் பார்த்தான்!"

"கழுத்துச் சங்கிலியை அறுக்கப் பார்த்தானா? அவ்வாறு கழுத்தையே அறுக்கப் பார்த்தானா?"

“முழிக்கிற முழியைப் பார்த்தால் தெரியவில்லையா? எது வேண்டுமானாலும் செய்யக் கூடியவன் என்று!”

“நீங்கள் எல்லாரும் கொஞ்சம் கம்மா இருங்கள். நான் பார்த்துக் கொண்டுதான். உங்கள் கலாட்டாவே பெரிய கலாட்டாவா யிருக்கிறது!” என்றுள் போலீஸ்காரன்.

இதற்குள் குமாரி பங்கஜா சற்று முன் கையைப் பிடித்து அசுறுத்துப் போன மனிதர் திரும்பி வந்தார். அவரைத் தொடர்ந்து சிறிது தூரத்தில் பங்கஜாவும் வந்து தனியாக நின்றாள்.

“இதோ ஸீனிமா மாசேஜர் வந்து விட்டார்! அவசரமே கேளுங்கள்!” என்றுள் கூட்டத்தில் ஒருவன்.

ஸீனிமா மாசேஜர் வந்து போலீஸ் காரன் காதில் ஏதோ சொன்னார். அவன் உடனே, “நீங்கள் எல்லோரும் உன்னே போங்கள்! படம் மறுபடியும் காட்டப்போகிறார்கள்!” என்றுள்.

“கேரூப்பு அனைத்துவிட்டதா, ஸார்! சேதம் ஒன்றுமில்லையே!” என்று ஒருவன் கேட்டான்.

“அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. இந்த ஹரிகேன் வந்ததில் என்னெப்ப ஆகிப் போய்விட்டது. அனைத்தும்போது நிர்

‘ரூப்’பென்று எரிந்தது. அதைப் பார்த்து விட்டுத்தான் யாரோ ‘கேரூப்பு’ ‘கேரூப்பு’ என்று உச்சல் போட்டுக் கலாட்டா பண்ணிவிட்டார்கள். உன்னை போங்கள்! படம் ஆரம்பமாகப் போகிறது!”

உண்மையாகவே, படம் ஆரம்பிப்பதற்கு அதிருதியாகக் ‘ஹூ ஹூ’ வென்று மணி அடித்தது.

எல்லாரும் அவசர அவசரமாக உன்னே போனார்கள்.

செங்கோடன், போலீஸ்காரன், ஸீனிமா மாசேஜர், குமாரி பங்கஜா இவர்கள் மட்டும் பார்வையிருந்தார்கள்.

“அடே! உன் பெயர் என்ன?” என்று போலீஸ்காரன் அதட்டிக் கேட்டான்.

“என் பெயர் செங்கோடக் கவுண்டன். எதற்காகக் கேட்கிறீங்க!”

“சொல்லுகிறேன். அவசரப்படாதே! இந்த வாக்ஷர் யாருடையது?”

“என்னுடையதுதான்!”

“இதை நீ எங்கே வைத்துவிட்டு வந்தாய்?”

“மூக்கப் வாங்குகிற இடத்திலே விட்டு விட்டு வந்தேன். ஏதுங்க?

இதை யாதுவது என வாடிக் கொண்டு போகப் பார்த்தானா?”

“இந்த ஓட்டை வாக்ஷரை எவன் கைவாடப் போகிறான்?”

“உங்களுக்கு இந்த ஊர் எப்போதும் தெரியாதங்க. நீங்கள் இந்த ஊருக்குப் புதிது போகிறார்களே இந்த ஊரோ ஓட்டை வாக்ஷரையும் தருவாங்க? உங்களை கூடத் திருடிச் சொண்டு போய் விடுவாங்க!”

“அடே அதிகப்பிரசங்கி! வாயை மூடு குமாரி இங்கையா?” என்று சொல்லிக் கொண்டு போலீஸ்காரன் தன் கையிலிருந்த தடியை ஒங்கினான்.

செங்கோட்டையுடைய கோபம் எவ்வளவு கடந்தது. அடுத்த விநாடிகளில் அவனுக்கும் போலீஸ் ஐயானுக்கும் துஷந்த யுத்தம் ஆரம்பமாகி விருக்கும். கல்ல வேளையாக, குமாரி பங்கஜா அச்சமயம் குறுக்கிட்டாள்.

"காங்ஸ்டேபிள், ஸார்! அவர் மேலே ஏன் கோபித்துக் கொண்டு கிறீங்க! அவர்மேல் குற்றம் ஒன்று மில்லையே!" என்றாள்.

"இவ்வளவு பெரிய இடத்திலே யிருந்து சிபார்சு வந்த பிறகு நான் என்ன சொ்மிறேது!" என்றாள் போலீஸ்காரன்.

ஸீனிமா மாஸ்தர், "ஆமாம், காங்ஸ்டேபிள்! இதைக்கு இங்கே ஒன்றும் வேண்டாம். மறுபடியும் ஏதோ கலாட்டா என்று என்னைக் கொண்டு ஸீனிமா பார்க்கும் ஐயங்கன் கலந்து விடுவார்கள! இவனுடைய வார்த்தை இவனிடம் கொடுத்து விடுங்கள்!" என்றார்.

"விடியற்கதைச் சொல்லிக் கொடுப்பது உல்லது!" என்றாள் பங்கஜா.

"அவசியம் சொல்ல வேண்டியது தான். அப்பனே! இந்த வார்த்தை நீ அநீனக்காமல் டிக்கட் கொடுக்கும் இடத்தில் வைத்துவிட்டு வந்துவிட்டாய். யாரோ ஒருவர் கருட்டுப்

பறவைபயத்திற்காக வார்த்தை கள் ஐயுடையக் கழுட்டித் தூக்கியிருக்கிறான். அப்போது திரி 'புஸ்' என்று எரித்து பக்கத்திலுள்ள தட்டிப் பாயில் பிடித்துக் கொண்டது! அத லுத்தான் இவ்வளவு காபராவும்!" என்றார் ஸீனிமா மாஸ்தர்.

"இந்தா, அப்பா! உன் வார்த்தை வாய்க்கிக் கொள். வேறெங்கேயும் வைக்காமல் உன் பக்கத்திலேயே வைத்துக் கொண்டு, பாக்கி ஸீனிமா மாயும் பார்த்துவிட்டுப் போ!" என்றாள் போலீஸ்காரன்.

செங்கோட்டைக் கை நீட்டி வார்த்தை வாய்க்கிக் கொண்டான். ஸீனிமாத் கொட்டகையிலிருந்து வெளியேறும் திசையை நோக்கி விடு விடு என்று கடக்கத் தொடங்கினான்.

"அவர் ஏன் போகிறார்? பாக்கி ஸீனிமா பார்க்கவில்லையா?" என்று குமாரி பங்கஜா கேட்டது செங்கோ டன் காநில் விழுந்தது. வெட்கத்தி லுதாம் கோபத்திலுதாம் உள்ளம் கொய்த்துக் கொண்டிருந்த செங்கோ டன் குமாரி பங்கஜாவைத் திரும்பிக் கூடப் பார்க்கவில்லை. இன்னும் சற்று வேகமாக நடந்தான்.

"கவுண்டர் கோபித்துக் கொண்டு போகிறார் போகிறார்களேது!" என் றாள் போலீஸ் சேவகன்.

என்ஸ்டீனின் சிரிப்புடன் இன்னும் இருவரின் சிரிப்புச் சத்தமும் கலந்து கேட்டது.

செங்கோடன் மனதில் மிக்க கோபத்துடனேதான் போனான். ஆனால் அந்தக் கோபமெல்லாம் செம்பவள வல்லியின் பேரில் பாய்ந்தது.

"கடீமா இருந்தவனைக் கிளப்பி விட்டுக் கட்டாயம் போய் இந்த அழகான ஸீனியாவைப் பார்த்துவிட்டு வா" என்று சொன்னான் அல்லவா? அவன் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டு போனான். புறப்பட்டு வந்தேன் அல்லவா? இரண்டேகாலானவைத் தண்டமாகத் தொலைத்தேன் அல்லவா? பெண் பிள்ளியின் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டு வந்த எனக்கு இதுவும் வேண்டும்! இன்னமும் வேண்டும்! என்று செங்கோடன் தன் மனதிற்குள் சொல்லிக் கொண்டான்.

7

மறுநாள் காலை யில் செங்கோடக் கவுண்டன் வழக்கத்தைக் காட்டிலும் அதிக ஊக்கத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் கேஸியிலிருந்து நெல் வயலுக்குத் தண்ணீர் இறைத்துக்கொண்டிருந்தான். கவலை வற்றத்தில் பூட்டியிருந்த மாடுகளைச் சக்கையாக வேலை வாங்கினான். 'ட்ரேய்!' 'ட்ரேய்!' என்று அவன் மாடுகளை அடட்டிய சத்தம் அவை எமல் தூரம் கேட்டது.

செங்கோடனுடைய உள்ளமோ அடுப்பில் எய்தத் சொற்று உலியைப் போய் அடிக்கடி கொதித்துக் கொண்டும் பொங்கிக் கொண்டும் இருந்தது. குமாரி பங்கஜாவைப் பற்றி அடிக்கடி நினைவு வரத்தான் செய்தது. அத்துடன் அவளைப் பார்த்த இடமாகிய அரசமரமும் அதற்குப் பின்னிலிருந்த பொய்மான் கரடும் கண் முன்னால் வந்தன. பொய்மானைத் தேடிப் போவது பற்றிப் பெரியவர்கள் எத்தனையோ கதை சொல்லுவார்களே? அது தன் விஷயத்தில் சரியாகப் போய் விட்ட தல்லவா?

இத்தனை நாளைகத் தன்னை விரும்பிக் கட்டிக் கொண்டாக் காத்துக் கொண்டிருக்கும் செம்பவள வல்லியை விட்டு விட்டு அந்தத் தனக்குக்காரி யிடம் தன் மூட மனம் போயிற்று அல்லவா? அதற்குச் சரியான தண்டனை கிடைத்து விட்டது! பலர் முன்னால் அவமானப்பட நேர்ந்துவிட்டது!

போதும்! போதும்! இந்த ஐன்மத்துக்குப் போதும்!

செங்கோடனுடைய உள்ளம் கொதிப்பை அதிகப்படுத்தும்படியான காரியங்கள் அன்று காலையிலிருந்து ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நேர்ந்துகொண்டிருந்தன.

வயல்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்காக ஒரு ஹரிஜனச் சிறுவனைச் செங்கோடன் அல்லப்போது கூலிக்கு அமர்த்திக் கொண்டுவது வழக்கம். அந்தச் சிறுவன்தான் முதன் முதலில் அவனுடைய கையிற்றெரிச்சலாக் கிளப்ப ஆரம்பித்தான்.

"என்ன எசுமான்! நேற்று ஸீனியைக் கொட்டிகையிலே ஏதோ கலாட்டாவாமே?....." என்று அந்தப் பையன் மேலே பேசுவதற்குள், செங்கோடன் அவனுடைய தலையில் பலமாக ஒரு குட்டுக் குட்டி. "போடா! படவா தாங்கோல்! ஸீனியாவாம்! கலாட்டாவாம்! ஓடிப் போய் மண்டைய சரியாக வெட்டி விடு! இங்கே வம்பு பெசிக் கொண்டு நின்றாயோ, மண் வெட்டிவால் உன்னை ஓரே வெட்டாய் வெட்டி விடுவேன்!" என்றான்.

"என்னாக, இன்றைக்கு இவ்வளவு கோபம்? போலீஸ்காரன் கிட்டப் பூசை வாங்கிக்கிட்டது நொத்தான் போலிருக்கு!" என்று சொல்லிக் கொண்டே சின்னான் தன்னை அடிக்க வந்த செங்கோடனிடம் அகப்படாமல் ஓடித் தப்பினான்.

பிறகு பிராமத்திலிருந்து ஒவ்வொரு வராக வரத் தொடங்கினார்கள். வேறு வழியாகப் போக வேண்டியவர்கள் கூட செங்கோடனைப் பார்த்து விசாரித்து விட்டுப் போகலாம் என்று அந்தப் பக்கமாக வந்தார்கள். ஆனால் செங்கோடன் அவர்களுடைய விசாரனை விஷயத்தில் அவ்வளவாக உற்சாகம் காட்டவில்லை.

"என்னப்பா, செங்கோடா!"

"ஓகோ! நீந்தானா? எப்போது வந்தீங்க? கவனிக்கவே யிடுகிறேன்?"

"எங்களை வெல்லாம் நீ கவனிப்பாயா? பெரிய மனுஷனுய் போய் விட்டாய்?"

"அதுதான் தெரிந்திருக்கே! பின்ன எதற்காக வந்தீங்க?"

"நேற்று ராத்திரி ஸீனியைக் கொட்டிகையிலே ஏதோ கலாட்டா என்று

சொன்னார்கள்! அதைப் பற்றிக் கேட்கலாம் என்று வந்தேன்.”

“அதைப் பற்றி என்ன கேட்கலாம் என்று வந்தீங்க?”

“அது செமா, என்னதான் நடந்தது என்று கேட்பதற்காகத்தான்!”

“செமாவிலாதது உங்கள் காதில் வந்து விழுமா?—ட்ரேய்! ட்ரேய்! சத்தப் படுக்காங்குளா மாடு! நீயும் வேறும் வம்பு கேட்டுக் கொண்டா நிற்கிறாய்? கேட்க வேண்டி இல்லாத பெரிய மனிதர்களுடைய வம்பு பேசுவதற்காக வருகிறாங்க! உனக்கு என்ன வேண்டுமோ ட்ரேய்! ட்ரேய்!”

இப்படியாக மாட்டைத் திட்டுகிறது போல் வம்பு பேசுவதற்காக செம்மையிலிருந்து வந்தது.

செமாவிலிருந்து, ஒரே ஒரு ஆசையிலும் அவனுடைய கண்களும் பறக்கவில்லை. அன்றைக்குச் செம்பா வராமலிருந்தால் எல்லது என்று செங்கோடன் எண்ணிக் கொண்டிருந்தான். தன்னுடைய மனது சரியாகியிருந்த நிலையில் தனதுமாறாக ஏதாவது தான் பேசியிருந்தால் என்ன செய்திருந்தது என்று அவனுக்குக் கவலையாக இருந்தது. ஆனால் நான் விரும்பியபடி இந்த உலகத்தில் என்னதான் நடக்கிறது? செம்பா வழக்கமாகத் தன் அப்பனுக்குச் சொதுகொண்டு போகும் வழியில் செங்கோடன் கேணிக்கு வந்து சென்றான்.

செங்கோடன் அவனை ஒரு தடவை விளிக்கப் பார்த்து விட்டு, மறுபடி ‘ட்ரேய்’ ‘ட்ரேய்’ என்று மாட்டை ஓட்டத் தொடங்கினான்!

கேணித் தண்ணீர் வாய்க்காலில் விழும் சலசலப்புச் சத்தம் தொடர்ந்து கேட்டது.

செம்பா கொஞ்ச நேரம் நின்று பார்த்தான். செங்கோடன் அவனைப் பார்த்துப் பேசாமலிருக்கவே அவனுக்கும் கோபம் வந்து விட்டது.

“ஓகோ! இதற்குள் அவ்வளவு நாலி வந்து விட்டதா? என்னைப் பார்த்துப் பேசக்கூடப் பிடிக்காமல் போய் விட்டதா? ஒரு நாளிலேயே இப்படியா? சரி; நான் போய்விட்டு வாறேன்!” என்றான் செம்பா.

“போவானேன்? அப்புறம் திரும்பி வருவானேன்?” என்றான் செங்கோடன்.

“நான் திரும்பி வந்தால் உனக்கு இனிமேல் பிடிக்காதுதான்! ஒரே

போக்காக நான் தொங்குது போய் விட்டால் உனக்குச் சந்தோஷமா இருக்கும்! இல்லையா?”

“எதற்காக இவ்வளவு கோபதாபம் என்று தெரியவில்லை. இப்போது என்ன வந்து விட்டது? நேற்றைக்கு இந்த நேரத்திலேதான் எல்லாம் பேசி முடிவு செய்து கொண்டோமே!”

“நேற்றுச் சங்கதி நேற்றோடு போய் விட்டது. இன்றைக்கு என்ன? எல்லாம் எனக்குத் தெரியும். என்னிடம் மறைக்கலாம் என்று பார்த்தோதே!”

“என்னத்தை நான் செய்து விட்டேன்? என்னத்தை உன்னிடம் மறைக்கப் போகிறேன்?”

“ஓ ஆத்தாடி! இந்த ஆண்பிண்டிகளின் புனை கருட்டை என்னவென்று சொல்ல! நேற்று சாயங்காலம் அரசமரத்தடியில் நீ அந்தப் பெண் பிண்டியைப் பார்த்து இனிச்சிக்கிட்டு நின்றது, அப்புறம் விளையாடிக் கொண்டிருந்தது, அக்கிட்டு ஓடியது. — எல்லாம் எனக்குத் தெரியாது என்று எண்ணிக் கொண்டாய்?”

செங்கோடனுடைய மனதிலிருந்து கேள்வியும்; முகத்தில் அடங்கியிருந்தது. ஆயினும் ஒருவாறு சமாளித்துக் கொண்டு, “நேற்றுச் சங்கதி நேற்றோடு போய்விட்டது என்று நீதானே சற்று முன்பு சொன்னாய்!” என்றான்.

“நல்லாடப் பேச்சைப் பற்றியல்வா சொன்னேன்? அந்தப் பெண் பிண்டி அப்படி நேற்றுச் சங்கதி என்று விட்டு விடுவாள்! அந்த.....” என்று செம்பவளவல்லி இங்கு எழுதத்தக்காத வகை ஒன்றைச் சொன்னான்.

“இந்தா! இதோ பார்! என்னை நீ என்ன வேணுமானாலும் எதிர்த்தோன்! என் முட்டான் தனத்துக்கு வேண்டியதுதான் என்று ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் அன்னியப் பெண் பிண்டியைப் பற்றிக் கண்ணுயிர்ந்து வேன்று போதே! நனக்கு அழகிப் போகும்!” என்றான் செங்கோடன்.

“என் நனக்கு எதற்காக அழக வேண்டும்? பெரியபுயல் புனை கருட்டும் சொல்லுகிறவர்கள் நனக்கு அழகட்டும்! அவன் அன்னியப் பெண் பிண்டியாயிருந்தால், இங்கே எதற்காகப் பட்டப்பகலில் உன்னைத் தேடித் கொண்டு வருகிறான்? பட்டிக்காட்டுக் குடியானவன் வயலுக்குத் தண்ணீர் இறைக்கும் இடத்தில் பட்டணத்

துச் சீமாட்டிக்கு என்ன வேலை?" என்றான் செம்பா.

"செம்பா! என்ன உளறுகிறாய்? பட்டணத்துச் சீமாட்டியாவது, இங்கே என்னைத் தேடிக்கொண்டு வரலாவது? எப்போது வந்தான்! நிரை புளுகாய்ப் புளுகுகிறாயே?"

"நான் புளுகிறேன் என் நாகு அழகிப் போகட்டும். என் தலையில் இடி கிழட்டும். மாரியாத்தா என்னைக் கொண்டு போகட்டும். நீ சொல்லுவது பொய்யாகியிருந்தால்.....!"

"நுளையோ! எதற்காக இப்படி யெல்லாம் கோரமான சபதங்களைச் செய்கிறாய்?"

"இங்கே இந்த மேட்டிலே ஏறி வந்து நீயே பார்த்துக் கொள்; வருகிறானா, இல்லையா என்று. நான் இச் சமயம் வந்தது உனக்கு ஏன் பிடிக்க வில்லை யென்று இப்போதல்லவா தெரிகிறது? பூசை வேளையில் கசடி புருந்ததுபோல் நான் வந்துவிட்டேன். ஆனால் நான் வெட்கத்தையும் மானத்தையும் விட்டவன் அல்ல. யாராவது காலிலே விழுந்து கேட்டுக் கொண்டாலும் இங்கே ஒரு சிறிவுங் கூட நான் தாழிக்க மாட்டேன். நீயும் உன் மோகனாங்கியும் கழுத்திலே கல்லாக் கட்டிக் கொண்டு விணற்றிலே விழுந்தாலும் சரிதான்!"

செம்பாவின் வார்த்தைகள் செங்கோடன் மனதில் ஒரு ஆசையைவும் ஒரு நம்பிக்கையையும் உண்டு பண்ணின. கோஞ்சம் பயமும் ஆவலும் கூடத் தோன்றின. கவலை மாடுகளை அப்படியே விட்டுவிட்டு, விணற்றங்கரை வாய்க்கால் மேட்டில் ஏறிப் பார்த்தான். செம்பா சொன்னது உண்மைதான். சற்றுத் தூரத்தில் குமாரி பங்கஜா வந்து கொண்டிருந்தான். ஆனால் தனியாக வரவில்லை. அவளுக்கு இதுபுறத்திலும் இது ஆண்பிள்ளைகள் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் லீனியாக் கொட்டையில் செங்கோடன் அரை குறைவாகப் பார்த்த மனிதர்கள் என்றே தோன்றியது.

செங்கோடன் முகத்தில் அவளை அறியாமல் ஒரு மலர்ச்சி—ஒரு புன்னகை—தோன்றியது. அதோடு

கோஞ்சம் அடும் வழித்தது. செம்பா அதைப் பார்த்தப் போய்க்விஞன்.

"அடே அப்பா! சந்தோஷத்தைப் பார்! வாயிலுள்ள அத்தனை பல்பும் தெரிகிறதே!" என்றான்.

"அவர்கள் வேறு எங்கேயாவது போகிறார்களோ, என்னமோ! என்னைப் பார்க்கத்தான் வருகிறார்கள் என்று எதனால் சொல்லுகிறாய்?" என்று செங்கோடன்.

"எல்லாம் எனக்குத் தெரியும். கவுண்டா! பார்ப்பின் கால் பாம்புக்குத் தெரியும். பிள்ளை எதற்காக அந்த அம்பிராணி இந்தக் காட்டிலும் மேட்டிலும் நடந்து வருகிறான்? ஒன்று சொல்கிறேன், அதை மட்டும் மனதில் நன்றாய்ப் பதித்து வைத்துக் கொள். நன்றாய்த் திட்டிக் கூராக்வி ஒரு கத்தி வைத்திருக்கிறேன். சமயம் பார்த்திருந்து அந்தக் கத்தியினால் குத்திக் கொன்றுவிடப் போகிறேன். அப்படிச் செய்யா விட்டால், என் பெயர் செம்பா அல்ல; என் பெயரை மாற்றி அழை!"

"செம்பா! எதற்காக இந்த மாதிரி கொடுமையான வார்த்தை சொல்லுகிறாய்! அந்தப் பெண் உன்னை என்ன செய்தான்? நான்தான் அப்படி என்ன செய்து விட்டேன்?"

"அவன் என்ன செய்தானோ? நீ என்ன செய்தாயோ? இரண்டு பேரும் கோவலன்—மாதிரி நாடகம் நிறுமாகவே நடத்தப் பார்த்திருக்கள். ஆனால் கண்ணிமையப்போல் நான் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க மாட்டேன். என்னுடைய பாட்டன் ஒன்றுபுது பேரைக் கொலை செய்துவிட்டு 'எல்லாக் கொலைக்கும் ஒரே தூக்கு மேடைதானே!' என்று சொன்னவன்! தெரியும் அல்லவா? அவனுடைய இரத்தம் என் உடம்பிலும் ஓடுகிறது என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்!"

இப்படிச் சொல்லிவிட்டுச் செம்பா விடு விடு என்று வேறு பக்கமாக நடந்து போனான்.

குமாரி பங்கஜாவும் மற்ற இருவரும் கேணியை கெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தார்கள். செங்கோடன் கேணிக் கரையில் மடித்து வைத்திருந்த பட்டுச் சட்டையை அவசர அவசரமாக எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டான்! (மேட்டில்)

இது
வங்களுக்கு
பலவருடங்கள்
உழைக்கத் தக்க
வாயு தயாரிக்கப்
பட்டிருக்கிறது

இன்றைய புதிய மாடல் '50 'ஒரியன்ட்'

மின்சாரத்தை மிச்சப்படுத்துகிறது.

இன்று வந்து உத்தரவாதம் உள்ளது.

இயந்திர உருவிகளால் முழுவதும் சிம்மாணிக்கப்பட்ட எங்களுடைய கவின தொழிற்சாலைகள் பெருவாரியான அளவில் ஒரியன்ட் '50' மின்னகல் தயாரிக்கப்படுவதே அளவுகளின் சிறந்த சாத்திற்கும் சூழலற்ற நிலைக்கும் காரணமாகும்.

தொழிற்சாலையிலிருந்து அனுப்பப்படுவதற்கு முன் ஒவ்வொரு ஒரியன்ட் மின்னகலும் பிரத்தியேகமாக விஞ்ஞான முறைப்படி தீவிரமாக பரிசீலிக்கப்படுகிறது என்பதை கவனியுங்கள்—பக வருஷங்கள் கஷ்டம் கொடுக்காமல் உழைப்பதற்கு மத்தெரு உதவி.

ஒரியன்ட் ஏ.ஓ.டி.ஓ. விசிறிகள்

தென்மேல் மதுவிலை
மாண்புமிகு அமைச்சர்
பிரதேச

கிழக்கு மது, மது.

சென் செ: 2658

இதே ஆண்டு: தென்மேல், மது,
மது, சென், மது, மது.

மது, சென் மது, மது, சென்
மது, சென் மது, மது, சென்
மது, சென் மது, மது, சென்
மது, சென் மது, மது, சென்

வட்ட
மேதை

* தமிழ் மக்களுக்கு அபமானம் !

இந்திய மினிமாப் படத் தொழினி
யம் சென்னை ராஜாஜி இன்ற நுழைந்து
வந்ததை அகடந்திருக்கிறது. ஜெனினி,
எ. வி. எம்., காதலினி போன்ற பல பிர
சித்தியுள்ள கருவுகோக்கள் கட்டார்ப்பார்
பிரகிஷத்தம் அரேப் படங்களை இதுவரை
தயாரித்துள்ளன. “தென்னிந்திய” சென்
னர்த் தந்திரமுடையவரையிடும் உயர்ந்த
வந்த கட்டார்ப்புப் பட முறையானபின்
கூத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இருந்தாலும் எம் தமிழ்ப் பட்டாளிகள் ஒரு ஸ்தலையோரான குறைய இருந்த கருமெது, இப்பொழுதிதெங்கலாம் எம் பட்டாளிகள் கரும பார்த்துக்கொள்ள துன்புறுவது என்று சொன்னதும் கேட்பதற்கு கரவாகித்தவரையே இருப்பினது. இத்தகு ஒன்றை சொன்னம்? தந்திர தெரிந்தவரையாகிவிடாத திறிற் பார்த்துக்கொள்ளுப் போட்டும் குட்டிக்கொண்டிருப்பதற்கும். கடந்த நூற்றாண்டுகளில் பட்டாளிகள் கொண்டு வந்த பட்டாளிகள் முக்கால் காலத்துக்கு மேலாக எப்படி வந்தது தந்திர தெரிந்தவர்களையும் பின்வாங்கி வந்ததையும் கேட்டுக் கொண்டு கொண்டு வந்த பட்டாளிகள் போய்விட்டது.

என்னுடைய சந்தேகம் கூட எரட்டவர்களையும் உலகமேளாவும் போதற்ப்புகிசெறது. இப்படி யிருக்கத் தமிழ்ப் பட முத்தவாரிகள் எப்பி யடித்த வகித்தி செட்டுவருக்கு அகில மூத்தி யத்தையும் அளித்தது எப்பென் னித்திய என் னத்தையும் பழிப்பது போன்ற எவ்வகை வாரி யத்தையான செய்ய வேண்டும்? "மொது மக்களின் கிருப்பத்தம் மீண்டும்" இம் வகைரி செய்யிருக்கலாம்! அப்படியானால் தாய்த் மக்கள் சத்தமான், தெய்வீகமான ஈனாடக எவ்வேத்தது கொடுத்திருக்கவெனது தர்ப்பு அத்தம் செய்து கொள்ள வேண் டும்? இது உண்மையானால் தமிழ் மக்க ளுக்கு இவ்வகை அடியானம் வேண்டும்து மிருக்க முடியாது.

பொதுவாக ஊடகங்களின் சென்சைட்டிவாஸையும், அவர்கள் பழக்க வழக்கங்கள், உணர்வும் இயல்புகளையும் தங்களுக்கே மதிக்கிறார்கள் என்பது சூட்சுமம். உள் உணர்வுருக்கும் வெள்குறையும். எம்மக்கள் எல்லாம் துறையினும் வெறுவாது சூட்சுமமாக ஊடகங்களிடம் உட்கொண்டால் மனம் தூங்காது.

கேதவ்வின்தான். இது கடலாட்கள் வசித்
தும் தென்னிந்தியாவுக்கு உய்கு தெரியும்.
கம் இருக்கிறாடென்புள்ள யோகியைதாம்சம்
கினை தூரவந்த யாப்பத முற்றிலும் அது
வெளியம். கடலாடு உய்க்க தாசுநெ இருத்த
விட்டுப் போகட்டும். கங்கு அக்கதையகையு
புட்டேயுள்ளபுகட்டும். குளம் உய்கம்
பெருந்தம் கம் கற்றுடா சந்தேதத்தததெம்
தந்திவிட்டு கடலாடு சந்தேதத்தம் கம்
முதல் தனமாக காப்பியகக்கும் உழக்கத்த
கம் பட முதலானிகன் விடாமல் கைப்பற்றி
கத்தான் அது தென்னிந்தியாவுக்கு
இன்னும் இழிகதத் தருவதோட்கையகம்
கட லாட்டகர்களுக்கு கம்மை: பற்றி
மேலும் மேலும் கேகவமை கினைப்பதற்கும்
கேவியைப் பேசுவதற்கும் இடம் தரும்
கைப்பதில் சந்தேகமில்லை.

24-9-8

U. S. 4440

☐ ● ☐

ஓர் பரிசுஷயமாக வருகிறதே !

இவை உற்பத்தியைப் பெருக்குதல், எந்த செலவுப்பொருது அதற்கு வேண்டிய உற்பத்தியைத் தவிர்ப்பதில்லை.

தேயம் நிலைநாட்டும் தலைநகரமாகச் சேர்ந்த சென்னைப் பேட்டையில் தீர்த்திரி கணபதி வள்ளலும் பெரிய வரி இலாகாவிலும் துணர் தலைநகரிலேயே வலியு பெரிய வரிவசியில் திருவரும் ஒன்று, வரியில் தள்ளுவர் தீர்த்தும் விலைநீரணம் 125 மக்கள், எழுந்த, புத்திரை, தீர்த்து உட்பட வளர் 300 மக்களாகவுரு சேம் சாகுபடி செய்க்குடியி லிருந்து உருவாக.

மேற்படி கசீனிய தம்பி சகர் ஒரு தீராத பழைய ஜனங்கன் பிதகுத்த கருகின் தாள், அப்படிப்பட்ட கசீயின் தனக்கீர் அளி திங்கதாள் கால கருகா காலமாக மறநூல் சாதிதாய்ப் போகிறது. கசீயின் ஜனம் கிதும் கிந்திதாள் கிந்தி கிந்தி மனம் கிந்தி கசீ மேடாய் கிந்தி, கசீக்குப் போதாமா தனக்கீர் கசீ குதும் திந்திதாள், கசீ மேடாய் கிந்திதாள் காலதாள், தனக்கீர் கிந்தி கசீயின் ஒரு கோகியைப் போல் திந்தி கிந்திதாள்.

மணல் போக்குவரப் பட்டி, ஏரிவீதிருக்கும் மணல் அப்புரப்பு படுத்திக் கொடுக்க, சர்க்காருக்குச் சென்ற ஐந்தாவது காலமாக விண்ணப்பம் மூலமும், நிலலா செல்டர்ஷம் அருக்கு விஜயம் சென்ற பொழுதெல்லாம் காரண மகன் செட்டுக்கொண்டும் தீதகவா ஒரு படவம்கையும் காணவில்லை, ஏரி கதம்பமும் தூண்டு மரத்ததெய்விபாதைய ஐவந்தான நிறிற்றா, ஏரி ஸ்ரீ கணபாய உயர்த்தி, மணல் போக்குவரப் பட்டி, ஏரிவீதிருக்கும் மணல் அப்புரப்புபடுத்த

புத்த கேந்திரம்

விஜயமணி

5. கோரியா

சேவ்வங்கிழைமக்கு மய்கள வாரம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருப்பது போலக் கோரியாவுக்கும் காங்கி கிராம விக் ஒளி எனும் அமைதியான பூமி என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கோலன் என்பதுதான் கோரியாவின் புராதனப் பெயர். அதற்குக் காங்கி அமைதி நிலவும் பூமி என்று அர்த்தம். ஆனால் கோரியாவின் சரித்திரத்தில் அந்த காங்கியை பல தாற்காலிகமாக ஒளி விடியதாகவோ அமைதி நிலவிவதாகவோ தெரியவில்லை!

ஐரோப்பியர்கள் காங்கியிராண்டிகளாகத் திரிந்து வந்த காலத்தில் கோரியா மக்கள் மேதானிகளாகவும் கலா சிபுனர்களாகவும் தொழில் திறமை படைத்தவர்களாகவும் இருந்து வந்தார்கள் என்று ஐரோப்பிய சரித்திராசிரியர்களும் ஒத்துச் சொன்மீருங்கள். சீனாவிலிருந்து வெளத்த மதம் கோரியாவில் பரவிவதாகவும் அங்கிருந்துதான் ஐப்பாளியர்கள் அந்த மதத்தைக் கடைப்பிடிக்க ஆரம்பித்தார்கள் என்றும் பண்டைய சரித்திரங்களிலிருந்து தெரிகிறது.

ஐப்பாறுக்கும் கோரியாவுக்கும் இடைவீழ் தூற்றுப் பத்து கைமிகள் தூரமே உடல் இருப்பதால், ஐப்பாளியர்கள் தங்களுடைய மன்குறையை சிறைவேற்றிக் கொள்ள முதல் முதலாகக் கோரியாவைத்தான் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். சில தாற்காலிகமாக இருந்த அந்த காங்கியை ஐப்பாளியரின் படை வெடுப்பு ஆரம்பமாகி விட்டதெனினும், 1810-ம் வருஷத்தில் தான் கோரியா முடிய வதும் ஐப்பாளியரின் புரண ஆதிக்கத்துக்கு வந்தது. கோரியாவிலிருந்து இயற்கைச் சொல்பத்தைக் கொண்டு ஐப்பாள சீறையினை படைமெடுத்துப் பெரிதும் வெற்றிபெற்றது. பிறகு சொந்த மகாபுத்தத்தில் ஐப்பாள் மனமனவென்று தென்மேற்கு ஆவிர வாகனை பெய்வாய் வபைதரம் செய்தது.

புதிய வெள்ளம் பறைய வெள்ளத்தையும் அடித்துக் கொண்டு போய்விட்டது என்று சொல்லுவார்கள் அல்லவா! அது போலவே ஐப்பாறுக்குக் கிடைத்த புதிய வெற்றியின் வெகு காலத்துக்கு முன் அது கோரியாவில் அடைந்த வெற்றி காலமும் அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டது! அதாவது இரண்டாவது மகாபுத்தத்தில் தோல்வி யடைந்த ஐப்பாளியர் கோரியா உள்படத் தங்கள் கீழித்த எல்லா வாகனையும் இழந்தது மாதிரியல்ல, அவர்களுடைய சொந்த வாக அமெரிக்கர்களிடம் அடிமைவாரும் படியும் சென்றது!

ஐப்பத்தாத்த வகுஷங்கள் வகையில் ஐப்பாளியரின் ஆதிக்கத்துக்கு இலக்கான கோரியர்கள் சொந்த மகாபுத்தத்தில் ஐப்பாளியரின் தோல்வியைக் கண்டு மறழ்ச்சி யடைந்தார்கள். தங்களுக்கு விடுதலை கிடைத்த விட்டதாக சினை தார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய சந்தோஷம் அற்ப சந்தோஷமாக முடிந்தது. ஒரு வல்லரசின் (ஐப்பாள்) ஆதிக்கத்திலிருந்து கோரியா புத்தம் முடிந்ததின் தூரிரிஷ்ட வரமாக இரண்டு வல்லரசுகளின் (குல்லா, அமெரிக்கா) ஆதிக்கத்துக்கு உட்படும்படி சென்றது. அதாவது கோரியாவின் கதை தங்கியவாப் திருது வரி வந்த கதைக்கு ஐப்பாள் முடிந்தது!

என்பதே தவிரவும் சிறு கைம்
கிண்திரணம் உண்டா கோரியாகில் மகி
களும் கதிகளும் ஏராளமாக இருக்கி
றன. ஆயிரத்து எழுதாறு கைம் கை
முள்ள அதன் கடந்தகரை போரம்பெருநீர
ல்தாண்டுகளில் வளர்ந்தோட்டமுள்ள வம்
வரகங்களில் போரகாக்கு எப்போதும்
இலக்காக இருந்த வருவகைத் குறித்த
ஆர்சியப்படுவதற்கென.

துறைமுக வாதி அதிகமாக இருக்கும்
கோரியாகில் சென்னை, பூனை, தி
னென், இலாஸ் முதலிய துறைமுகங்கள்
மீதே சென்றவை.

கோரியாகை ஐப்பாளியர் கைப்பற்றி
பது அக்கிரமம் என்னுதும் அவர்க
ளுடைய ஆட்சி காலத்தில் அக்கு
அவர்கள் அநேக அபிவிருத்திகள்
செய்து அந்த நாடு தொழில் துறைகளில்
சென்ற விளங்கும்படி செய்தார்கள் என்ப
தில் சந்தேகம் இல்லை.

ஐப்பாளியின் காலத்தில்தான் அக்கு
பல காலங்கள் திறக்கப்பட்டன. கோ
ரியாகில் தங்கம், இரும்புச் சாங்கங்கள்
முக்கிய ஸ்தானம் வகிப்பதுடன் கிண்கரி,
தாது, வெள்ளி, கமக்கா, காரியம்
முதலிய சாங்கங்களும் கோரியா தேரத்
தில் செல்வக் களஞ்சியங்களாகத்
திருந்த வருகின்றன.

அக்கு காலில் மூன்று மடங்கு
சாடுகனாக இருப்பது அதன் வள
கைக்கு புதிய காரணமாக
இருக்கிறது. சாடுகனா அழி
க்க உடன்து என்று ஐப்பாளி
யர்கள் வெகு காலத்திற்கு
முன்பே கடுமையான தடை
உத்தரவு பிறப்பித்திருந்ததால்,
கோரியா காட்டுச் செல்வத்தை
இழந்து மதையில்களையே தவி
க்கும்படி கோரியில்லை.

★

கோரியாகில் இரண்ட
காட் கோடி ஐயங்களுக்கு
மேல் இருக்கிறார்கள். அவர்
களில் பெரும்பாலோரும் அவ்
கேடு பிறந்தவர்கள். கோரி
யர், சினர், ஐப்பாளியர் யாவ
ரும் முக்கோரியர்களின் கந்தி
கனே பாலினும். அந்த மூன்று
காட்டினரும் உருவம் முதலிய
அம்சங்களில் மூன்று விதமாக
இருப்பதைச் சிறுக்கியின் விசித்
திரம் என்றுதான் சொல்ல
வேண்டி இருக்கிறது.

ஐப்பாளியர் தங்களுடைய சொந்த
கைகளை உத்தேசித்துக் கோரியாகை
அபரிமிதமாக அபிவிருத்தி செய்தார்க
ளெனினும், கோரியா ஐயங்கள் கவினத்
துறைகளில் மூன்றேற்றம் அடைவதற்கு
ஐப்பாளியர் உதவி புரியவில்லை. அதனால்தான்
இன்றும் கோரியாகில் பெரிய செலவு
களைத் தவிர மற்ற எல்லா இடங்களிலும்
எண்ணிக்கையற்ற மண் குடிசைகளையும்
கைக்கோல் கடைகளையும் காணலாம்.

கோரியாகில் பால் விவாக முதல
அனுட்டானத்தில் இருப்பதுடன், அந்த
காட்டில் பெண்கள் ஆடவர்களைக் காட்
தும் தாழ்த்தவர்கள் என்று எல்லோ
ராலும் கருதப்படுகிறார்கள்.

கோரியாவினுள்ள விவாக நிலங்களில்
பாதிக்கு மேல் ஐப்பாளியர்களுக்குச்
சேத்தமாக இருந்தது. அந்த காட்டில்
ஐப்பாளியர்களின் அடித்கு மற்றொரு
பெருந்த காட்டாகும்.

பெரும்பாலான கோரியர்களும் விவ
காலத்தில் மூலமே தீவனம் செய்கி
ருக்கள். கோரியாவினே விளையும் தாள்
பக்கெல் வெல் முதல் கந்தானமும் பாதி
இரண்டாவது கந்தானமும் வகிக்கின்றன.

அந்த காட்டில் உள்ள விவாக நிலங்
களின் கிண்திரணம் ஒரு கோடி ஏக்கர்
சுமார்மேல் இருக்கிறதெனில், கோரியா
மக்களின் வாழ்க்கையில் விவாகமே எவ்

விவாக தனிமூன்று அளவிலான கந்தாபடி.

கோரிபாளையம் ஆட்சி புரிந்த பண்டாரன்

வளவு முக்கியமானது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இதைத் தவிர அங்கு ஏராளமான புனைவிலையும் பருக்கியும் உற்பத்தி யாகின்றன எனவே, தென் மிழக்கு ஆரியவிலுள்ள பெரும்பாலான கால களையும் போல் கோரிபாளையம் போருநா ன்ராத் துறையில் மாத்திரமல்ல, அர வியத் துறையிலும் முக்கிய வந்தாவம் வசித்து வருகிறது.

கோரிபாளையம் ஐயுளி மீண்டும் ஏராள மாக இருக்கின்றன. பட்டு, கார்ப் பட்டு கோவுத் தொழிலும் அந்த கால பிரசித்தி பெற்ற விவங்குகிறது.

மருத்து, மெய்வு, காதெம் முதலியன உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகளும் கோரிபாளையம் இருக்கின்றன.

வேண்டுகின்றனவும் தக்கத்தினாலும் அந்நேரமான சேவையளிப்பதென்கூடக் கூடிய பார்த்திர வகைகளைச் செய்வதில் கோரி பள்ளம் ஒரு காலத்தில் ஒப்பற்ற நிதமம வாய்க்கதவர்களைக் கிடைக்கி வந்தார்கள்.

தற்போது வடக்கு கோரிபாளையத்தின் றானாய் கைப்பற்றப்பட்ட ஸீபால் 1882-ம் ஆண்டிலிருந்து கோரிபாளையத் தலைகாமாக இருந்து வந்தது. அந்த கால கில் பெயரை ஐப்பாளியர்கள் கெய்ஜோ என்ற மாற்றினார்கள் கோரிபாளைய யில் ஸீபால் என் தந்தும் ஐப்பாளிய பாளையத்தில் கெய்ஜோ என்பதற்கும் தலைகாள் என்பது போலும். கவனி,

விஞ்ஞானத் துறையில் ஸீபால் கோரிபாளையத் துறையிலிருந்து திரை கின்றது. அங்கு பல முயற்சி தொழிற் சாலைகள், ஏராளமான கிளைக்கட்டிடங் ளும் இருக்கின்றன. அந்த கால கில் ஐக்கித்தொகை பதது கட்டிடம் ஆகும்.

ஸீபாதுக்கு அடுத்த படியாக மூன்று கட்டிடம் ஐக்கித் தொகையுள்ளதில் வடக்கு கோரிபாளையத் தலைகாமாகான பீயான்பாங் கோரிபாளையம் முக்கிய வந்தாவம் வசித் திருது அது ஸீபாதுவிடமிருந்து 10 மைல் 102 கைம் தூரத்தில் இருக்கிறது. முயற் சியும் வருஷக்கு ஒரு முறை வருஷக்கு ஒரு பட்ட பீயான்பாங் கால் இவ்வுருவின் கால கில் ஒன்றாகத் திருவிழைகளிலும், இருத்தியபாள் பறைய வந்தாவம் பரதாள் கட்டிடங்களும் அதுவாடைய பந்தாவை கால கிலாக அறிஞர்வாக்கி கட்டி வளிக்கின்றன.

அதற்கு அடுத்தபடியாக பூலாநித் குறிப்பிடலாம். இவ்வாறான கட்டிடத் துக்கு மேல் ஐக்கித்தொகையுள்ள பூலாந் கோரிபாளையத்திலே முக்கியத் துறை முகமாகவும் விவங்குகிறது அதை எவ்வா கவின் சாதனங்களுடன் கூடிய காலமாகச் செய்வதற்கு ஐப்பாளியர்கள் தான். பூலாந் மீன் பிடிக்கும் தொழிலில் பிரசித்தி பெற்றது.

★

ஐப்பாளியின் ஆட்சித் துறையில் கோரிபாளையம் ஏராளமான கால கில் காலகளை அமைக்கப்பட்டன. எனினும் கோரிபாளையம் எவ்வாறும் தொழி லாளர்களாகவும் ஐப்பாளியர்கள் என் துறையும் எவ்வாறும் காலகவும் இருக்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகதை அடிப் படைவாக்கி கோண்டு அந்த கால கில் கவனித் காலகளை அமைக்கப்பட்டது ஐப்பாளியரும் பெரிசு காலகமாகும். ஐப்பாளியரிடம் கிடைக்காமல் கால க வேண்டும் என்ற பங்களியும் கோரிபாளையம் கட்டப்பட்ட பூத்தகங்களில் முக்கிய இடம் பெற்றிருக்கிறது!

கோரிபாளையம் 1884-ம் வருஷத்தி லிருந்து பெணத்த மதம் பதவத் தொடங் கிவது என்று அறிந்தியங்கள் கவனிக்கின்றன. இவ்வு அங்கு ஏராளமான பெணத்த மடங்களும் இருப்பதுடன், மூன்று கட்டிடம் பெணத்தர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களைக் காலகவும் இவ்வு மடங்கு அறிமுகம் கிடைத்துவர்கள் இருக்கின்றனர். மற்றவர்கள் எவ்வாறும் குறிப்பிட்ட வாதொரு மதமயின்பி ழுக்கிடுக்கிடுப் பற்றிக்கும் ஒருவித வழி கத்தை அனுஷ்டித்து வருகிறார்கள்.

அழகி டி. ஆர். ராஜகுமாரி ஏன் சருமத்தை அழகுபடுத்த லக்ஸ் டாய்லட் சோப்பை

நம்புகிறார் என்பதை தெரிந்துகொள்ளுங்கள்

அவர் கூறுவது:
“பிரதி தினமும் லக்ஸ்
டாய்லட் சோப்பின் எலிய
பாயிரிப்புதான் ஏன் சரு
மத்தை மிருதுவாகவும் அழ
குடையதாகவும் இருக்கச்
செய்கிறது. தங்களே அதை
செய்து பாருங்கள். லக்ஸ்
டாய்லட் சோப்பின் பரிமாணம்
மிகவும் சிறந்ததும் மலர்ச்சி
தருவதும் கூட என்பதை
நீங்கள் தெரிந்து கொள்ளி
கள்.”

★ இனிய
மனத்துடன் கூடிய இந்த
வண்ணப்பானதும்
சுத்தமானதுமான் சோப்பங்கள்
சருமத்தையும் வசிகரமாக
செய்யும்!

இனிமேல் நட்சத்திரங்களின் அழகு தரும் சோப்

LTB 244-172 TM

ராமகிருஷ்ண உபநிஷதம்

சகலவாந்தி ராஜகுமாரஸாஸ்கரியார்

17. பஜகோவிந்தம்

“குழந்தாய்! தூங்கு, தூங்கு!” என்று தாய் சொல்லுகிறாள். “நான் தூங்கிப் போனேன், அம்மா!” என்றிறது குழந்தை. தாயிடம் உள்ள அன்பினாலும் தூக்கம் என்னுள் என்ன என்பதை அறியாத படி யா து ம் குழந்தை அப்படிச் சொல்வது. சமரதி சில யஸடயாத ஒருவர் ‘சிவாநாமம்’ ‘சிவாநாமம்’ என்று புத்தகம் படித்து விட்டுச் சொல்லுவதும் இத்தகைய பேச்சுத்தான். குழந்தையானது உண்மையில் தூங்கினால் ‘தூங்கினேன்’ என்றபேச்சு எப்படி உண்டாகும்?

எவ்வளவு இல்லை என்றாலும் ‘நான்’ என்பது உள்ளத்தை விடப்பிடியாகப் பிடித்துக் கொண்டிருக்க, அத்தகையவனுக்குப் பிரம்மம் நிரீக்துணமாக நின்று எப்படி உதவ முடியும்? பரம் பொருளை சகவானாகப் பாவித்து, பிரபஞ்சத்தை அவனுடைய சில யாகக் கொண்டு பகவானை வழிபட்டுப் பக்தி செய்தலே முறை. அவ்வீதம் செய்து வந்தால், ‘நான்’ என்றும்

காயானது முற்றிக் கலியாசி, கன்னுக் பழுத்து உதிர்ந்து போகும். அடையாத ஞானத்தை அடைந்து விட்டதாகப் பாவிப்பதனால் ஒருவிதமான பயனும் இல்லை.

அந்நு கவந பண்டிதருக்குப் பரம ஹம்ஸர் தம்மைப் பற்றிய அடக்கத்துடன் சொல்லுகிறார்:

“‘நான்’ ‘நான்’ என்றும் அஞ்ஞானத்

தன்-நிலைவு என்னைப் பாதித்துக் கொண்டிருக்கும் வகையில் என் பிரம்மம் கருணப் பிரம்மமே யாகும். சர்விக வானத் தியானித்து பக்தி செய்வதில் என்ன குறை? தேவியை நான் வழிபடுகிறேன். அவன் பல ஜீவன் களாகவும், பிரபஞ்சமாகவும்

என் மூன் நிற்குள். பகவதியும் சாநாம் ஒன்றே. கவரக் கல்லும் கவரக் கல்லின் பிரகாசமும் வெய்வேறு? சூரியன் வெறு, வெய்யில் வேறல்ல. ஒன்று இன்றி மற்றொன்று கறக் காண முடியாது. நான் வழிபடும் தேவி இரண்டறத் தனிவே நிற்கும் பிரம்மமே யாவான்.

“சிவாநாமம் என்று வாயால் சொல்வதில் பயனில்லை, பக்தி செய்து ‘நான்’ என்றும் ஆணவம் முற்றிலும் அற்றுப் போன பின்னரே, சிவாநாமம். அது வரையில் நான் ஆண்டவனுக்கு அடிமை. நான் அவன் கையினதர் செய்யும் கருவி.”

இரு சாது புண்ணியந்தலம் ஒன்றுக்கு வந்து அத்துவைத உபநிஷா சங்கம் ஏராளமாகச் செய்து கொண்டிருந்தார். அச்சமயம் அங்கே இருந்த ராமகிருஷ்ண தேவர் அவரைப் பற்றி ஒரு கெட்ட மொசாரம் கேள்விப்பட்டார். பிறகு ஒரு நான் சாது இருந்த பக்கம் சென்றபொது, சாதுவைச் சந்தித்து, “என்ன துறவி யாரே! வேதாந்தத்தை அவசிக்

கொட்டுகிறீரே! காரிலே ஏதோசொல்லிக் கொள்ளுகிறீர்களே, அறதப்பற்றிய உண்மை என்ன?” என்று பரமஹம்ஸர் கேட்டார்.

“அதனால் என்ன? சீமய் சீமலுடன் வினை யாடியதைப் பற்றி வேதாந்த ஞானம் பற்றுவர்களுக்கு என்ன விசாரம்? உலகமெல்லாம் மாயை, இந்தப் பிரபஞ்சமே பொய்

பாக இருக்க, என்னுடைய உடலின் காம
சேஷனுடன் மட்டும் உண்மையா? எல்லாம்
பெய்ததே. இதற்கு வேதாந்த ஞானியான
தாங்கள் ஏன் வகுத்தப்பட வேண்டும்?"
இவ்வாறு அத்துவையத நிபுணரானிய அந்தச்
சங்கியாசி சொன்னதைக் கேட்ட ஸ்ரீ
ராமகிருஷ்ணருக்கு அடக்க முடியாத
வேறுப்பு உண்டாயிற்று.

"உம்முடைய வேதாந்தத்தைத் தீயில்
போட்டுக் கொளுத்தும். உம்முடைய
படிப்பு ஒரு பெரும் மோசம். ஐயக்களை
ஏமாற்றிச் சிற்றின்பத்துக்கு ஒரு வழி
தேடினர்" என்று.

பத்தியில்லாத வேதாந்த மாயா லாதம்
மிகவும் அபாயகரமானது.

ஸ்ரீரீயோதனன்உட ஒரு சமயம்
"ஆண்டவன் என் உன்னத்தில் வசிக்கிறான்.
அவன்வயோ, என்னை இவ்வாறு செயல்
செய்வதென்று? என் பொறுப்பு ஒன்றுமே
இல்லை. என்னை ஏன் குற்றம் செய்வது
சிறீர்கள்?" என்றாரும்!

ஒருவன் ஆண்டவனுக்கு அடிமைப்பாதிப்
பெய்த தன் செயல் எல்லாம் ஆண்டவன்
திருவுன்னம் என்று உண்மையில் சினைத்
தாய் அவன் எவ்வாறு பாபச் செயலில் புக
முடியும்? பாப எண்ணமே அவனை அனா
காது. பரதரூபியம் கன்னுக்க கற்றபெண்
ஒரு அடி பிசகாக வைப்பானா? அவ
னுடைய கால்கள் ஒரு யோகியு மிச்சித்
தானத்தோடு துள்ளும். என் ஆண்டவ
னுடைய அடிமை, எல்லாம் அவனுடைய
செயல்—என்றே புனித எண்ணம் உன்னத்
தில் சினைத்து விட்டால் அந்த இயல்பில்
அழுக்கு வந்து சேர இடமே இல்லை! இதை
மறந்துவிட்டுச் சில கற்றறி ஸ்டர்கள் சால்
திர சூத்திரங்களை மோசத்துக்கும் பாபத்
துக்கும் கருவியாக உபயோகிக்கப் பார்ச்
சிறீர்கள். "உலகமெல்லாம் மாயை; ஆகை
யால் நாம் சிற்றின்பம் துன்பமில் என்ன
பாவம்?" என்று தம்மைத் தாமே மோசம்
செய்து கொள்ளுகிறார்கள். ஞானனுடைய
மாகாத அத்துவையத வின் பேச்சை விட்டுப்
பத்தி முறையில் ஈடுபடுவதே மேலானது.

உபநிஷத பிரம்ம சூத்திர வேதாந்த
சைகரத்தின் கரையைக் கண்டவரான ஸ்ரீ
சங்கர பகவத் பாதாசாரியரே உலகம் விபக்
கும் தம் ஞான மயமான மதியை கேக்கி
"ஸ்ட மதியே! கோவிந்தனைத் துதி!
கோவிந்தனைத் துதி!" என்று பாடி
விரும்பினார். சங்கராச்சாரியரே இப்படிச்
செய்தல் நாம் எம்மாத் திரம்!

தலைக்கு வந்த ஆபத்து.....

ரா. வேங்கடரத்தினம்

வீரலி பாடு விற்றவிட்டு அப் போதுதான் விட்டுக்கு வந்த கொண் டிருந்தான். சற்று தூரத்தில் இருந்த படியே அவன் விட்டை ரேக்கினான். விடு திறந்திருந்தது. அவன் திரும்பிட்டான். "ஒருவேளை வேலியை கிளம்புகையில் கதவைச் சாத்த மறந்து விட்டேனா?" என்று அவன் யோசித்தான். சதாவது திருட்டு-புரட்டு கடத்திருக்குமோ என்று அவன் மிக்க பரபரப்பு அடைந்தான். வெகு வேகமாக ஓடித்து சென்று விட்டுக் குள் புகுந்தான்.

தூணில் எய்ந்த கொண்டு உட்கார்ந் திருந்த கறுப்பையன் அவன் கண்ணில் பட்டான். அவனுடைய கண்ணைப் பாரி திறந்திருந்தது. பேர்வழியை உடம்பு முழுவதும் சுற்றிக்கொண்டு அவன் உட்கார்ந்திருந்த நிலைமை வீரலியை ஒரே யடியாய்ப் பயமுறுத்திவிட்டது. அவனிடக் கண்டதும் அவன் அப்படியே பதறிப் போய் விட்டான். கையில் வைத்திருந்த பாம்பு பரத்திரங்குடக் கைதலதிக் கீழே விழுந்து கைவிட்டுப் போயிற்று.

"என்ன அத்தான்?" என்று அவன் கிரேசாத்துடன் கேட்டான். அதற்குப் பதிலாக் காணோம். கறுப்பையனுடைய உடலில் பிடித்துக் குறுக்கி அவன் மின் டும் விசாரித்தான். பதில் இல்லை. உட லைத் தொட்டுப் பார்த்தான். உடம்பு கொதித்துக் கொண்டிருந்தது. ஒருவேளை குளிர் சுரம் எங்கிருக்கிறதோ, அதுதான் வந்திருக்குமோ என்று எண்ணிக் கொண்டு, "உடம்பை என்ன பண்ணுது. அத்தான்?" என்று வினவினான் அவன். கறுப்பையன் என்னயோ முன்கினான். அது அவனுக்கு ஏற்கெனவே இருந்த கதரலியத்தையும் கெடுத்து விட்டது. ஏனென்றும், ஒன்றுமிக் காத தலையலிக் கேலவாம் 'ஆறா ஊறா' என்று பய முறுத்தித் திற வழக்கம் கறுப்பையனுக்குக் கிடையாது. எந்தவகை சுரமடித்தாலும் எழுந்த எடப்பவன் அவன். இப்போது அடங்கி ஒடுங்கிப் போய், வாய் திறவா மன் அவன் உட்கார்ந்திருந்தது வீரலி யின் அச்சத்தைய அறிவிப்படுத்தியது.

அவன் உடனே டாட்டரைத் தேடித் கொண்டு ஓடினான். எழை-பாழைகள் இடத்தில் கொஞ்சம் குருணியுடன் கடத்த கொன்றிதவர் அந்த டாட்டர். "ஈ போ. ஈன் வகுமேன்" என்று

அவனை அனுப்பிவிட்டு பின்னாலேயே அவர் காலில் வந்து இறங்கினார். வழக்கம் போல, "காக்கை சீட்டு," "கண்ணக் காட்டு" போன்ற உத்தரவுகளைக் கொண்டு இட்டு, கறுப்பையனைப் பரிசீலித்தான்.

"எட்டு ரூபாய் உன் கைவரம் இருக் கிறதா?" என்று டாட்டர் கேட்டார். அதைக் கேட்டு வீரலிக்கு மூர்க்கை உண்டாவதுபோல இருந்தது.

"ஏழுபாடியை என்மேல் கொஞ்சம் தலவு கலக்கலாம். அம்புட்டு ரூபாய்க்கு என் எங்கே போகிறதா?" என்று அவன் சொல்லி சிறுத்துவதற்குமேயே, டாட் டர் தொடர்ந்தார் போலக் கூறினார்: "கான் மருத்த விதைதான் சொல்றேன். அநிலமா ஒண்ணும் கேட்கலாம். முடியு மானால், பாரு. கான் கொல்லக்கூடியது இவ்வளவுதான்!"

"மீக்க அப்படிச் சுண்டிப்பாய்ச் சொல் லக் கூடாதுங்க. கான் ஒரே சமயத்திலே அவ்வளவு பணத்துக்கு எங்கே போவது? மீக்க கொஞ்சம் என்னைப் பெரிய மனசு பண்ணுறேன்."

"அதெல்லாம் சரிதான். ஆனால் என்க்கு மருத்த என்மா கிடைக்க வில்லையா? கான் என்ன பண்ணறது? இப்படி என்வாருக்கும் பெரிய மனசு பண்ணிக் கொண்டு போனால் கான் தலையிலே கையை வச்சிக்கொட்டுப் போக வேண்டி யுத்தான்."

வீரலி காலில் விழுந்தகடக் கெஞ்சிப் பார்த்தான். டாட்டர் அரைந்து கொடுக்க வில்லை. "அது என்க்குத் தெரியாது. என்னத்தையாவது அடகு வச்சாவது கொண்டு வா. கான் வைத்தியம் பண் றேன்" என்று அழுத்திக் திருத்தமாய்ச் சொல்லி விட்டு, அடுத்த சீயிலும் காலில் அரை பரவாய் தூரத்திற்குப்பால் போய்க் கொண்டிருந்தான் அவர்.

மோட்டர் புதுதிரில் மகரையும் வரை அந்தத் திக்கையே பார்த்துக் கொண்டு சின்னும் வீரலி. அவனுக்கு இன்னது சொல் தென்று விளங்கவில்லை. என் கத்தை அடகு வைப்பது? அவனிடம் உள்ள எந்த அபூர்வ வஸ்துவைப் பெற்றுக் கொண்டு, எந்த முட்டான் எட்டு ரூபாயைக் கொடுப்பான்? டாட்டர் சொன்னது, தூற்றக்கு நூறு அம்பாவிதமானது என்று அவனுக்குத் தென்றியது.

அப்பொழுது அவ்வாறு நித்திரையைக் குறக்கிவெறுபோல, கோங்கிப்புறத்தி விருத்த ஒரு ஆட்டின் குழல் 'மே...' என்று ஒலித்தது. அது அவனுடைய ஆரோசம். அதன் பெயர் கடைவன். அந்தச் சமயத்தில் அது எதிரிவது ஒரு பெரிய அபாருணம்போலத் தோன்றி வது. கழுத்தைத் திருவி அதைச் சொன்று விடலாமா என்றுகூட அவனுக்கு ஆத்திரம் உண்டாயிற்று. மறுகணம் வீராவிரதம் தாண்டி நிரூபித்த கோண்டான். "ஓ, கடைவன் என்னை செய்யும்? தன்னை அடகு வைத்தோ, வினைக்கு விற்றோ பணம் சேர்த்த விடலாமே!" என்று அது எவன்குத் தன்னுடைய குரலினால் குரப்பெடுத்துத்தேறி போய் இருக்கிறது! பரமம். தன் சாமானுக்கு உடம்பு சேலாக இன்னுமென்றால், அதற்கு மட்டும் வேலை இராது. என்ன?—"

யென்னாட்டை விற்றும் ஏழெட்டு ரூபாய் சிச்சலமாய்க் கிடைக்குமே என்ற எண்ணம் திடீரென்று அவனுக்குத் தோன்றிவது. ஆனால் கடைவனைப் பிச்சித்திருப்பது எப்படி? தன்னால் முடிந்தாலும் தைப்பாவையால் அது முடியாத என்பது வீராவிரதம் என்றுத் தெரியும். அவன் கண்ணுக்கு முன் பழைய சம்பவங்கள் வரவும் ஒரு முறை தோன்றின.

அப்பொழுது வீராவிரதம் மன்கலைப் பருவம் அடைந்த சமயம். அப்போது வளர்ந்த வந்த அவன் பாட்டன் "இனிமேல் நீ யெனியே எங்கேயும் போகக் கூடாது" என்று கண்டிப்பாக உத்தரவு போட்டிருந்தான். அதன்படி அவன் விட்டை விட்டு அகாலமம் அப்பேரே இருந்தான்.

ஒருநாள் கோங்கிப் புறத்தில் கரோணா கேட்பதுபோல் தோன்றிவது. சில நாட்களுக்கு முன்பு அவன் வெகு ஆகாரமே திட மருதானிச் செடி அங்கே தான் இருந்தது. எனவே, செடி அகலவும் ஈகா கேட்டதும் அவன் விழந்தடித்துக் கொண்டு அங்கு ஓடியான். அவன் எதிர் பார்த்தது சரிவாய் இருந்தது. அங்கு ஒரு யென்னாடு செடியைச் சுவைத்துக் கொண்டிருந்தது. வீராவிரதம் ஆத்திரம் பெரிவி வந்தது. அது யாருடையதாய் இருக்கும் என்று அவன் யோசித்துப் பார்த்தான். அக்கம் பக்கத்தில் ஒருவரிடமேயே யென்னாடு கிடைப்பதே!

வந்தது வரட்டும் என்று துணிச்சலுடன் அவன் ஆட்டைப் பிடித்து இழுத்த வந்தான். உதாரணமாகத் தோல்விக்குக் கொண்டிருந்த கரோணாவுக்குப் பிடித்து இழுத்தான். அது கையுடன் வந்தது. அதன் ஒரு துணியை ஆட்டின் கழுத்திலும், மற்றொருகைத் தாணியிலும் கடுக்கடத்து மூல்கிவிடலாமாய்க் கட்டிப் போட்டான். மற்ற ரோத்தில் ஆட்டைத் தேடிக்கொண்டு வாரோ ஒருவர் வந்த சிங்கம்.

"இந்தப் பச்சோகை ஒரு யென்னாட்டுக்குப் பிடி வந்திரா?" என்று அவன் கேட்டான். வீராவிரதம் வெளியே வந்த எட்டிப் பார்த்தான். வந்தவன் இப்போது இரண்டு கைகளையும் பாத கட்டியும் ஆடப்போவதுபோலக் கவந்துக்கொண்டு, தன்னை விழித்துப் பார்த்துக்கொண்டு கின்றது அவனுக்கு என்னவோபோல் இருந்தது. உண்மையில், அவனுக்கும் அவனைப் பிடித்த கண்ணாடி அந்தமும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம் போல இருந்தது. ஆனால், என்னாடு பெண்களுக்கும் இப்போதுவரவும் கணம் குறக்கிவிட்டது. இருந்தாலும் கதரிவாய், "ஆமாம், ஒரு ஆடு வந்திருக்க" என்று தன் விழினை அவன்மேல் விசுவாசம், ஒரு கரோணா கிழித்த பதில் சொன்னான்.

"அது எங்கே இப்போ?"

"உன்னை இருக்கு. காலை அதை கறுக்கித் தின்றுபடுவோமா? உன்னை ஒரு பாகுக்கு வேணும்?"

"கோவிச்சக்காதே அம்மா!" என்று அவன் கூறிவதும் வீராவிரதம், "கோவிச்சக்காமம், பின்னே கும்பிடுவாக்கனா? காரணம் விட்டு பரிசுப் பச்சா யென்னாடு காரணமும்படி, ஆட்டை ஒரு மறுகை இப்படியா அழித்தது விடாது? என் மருதானிச் செடி பழாய்ப் போச்சோ! ஒரு இனியை விடாமல், அம்புக்கூடும் தின்றுபட்டுத்தே!" என்று கோங்கி விட்டு, அதைத் திரியும் தன் மூகத்தை மறுபுறம் திருப்பிக்கொண்டு சிங்கம்.

அவன் தன்னை வம்புக் கிழக்கெழுள் என்பது அவனுக்குத் தெரியும்த தெரிந்தது. அதனால் அவனும் சிங்கக்கிழங்க. "மகராஜி, நீ கோவிச்சக்காதே. நான் வேறொரு மருதானிச் செடி கொண்டு வந்து விட்டு, வேறுயின்று காரணம் மருதானி அதைக் அம்மா கையிலே தடவிப்படுதேன். சம்பந்தம் தானா?" என்று

அவன் கேட்டான். அந்தப் பேச்சு தன் குப்பிடிக்காதது போல் வீராயி மூகத்தை வைத்துக் கொண்டு, "கம்மா ஏன் பேசு தீர், குபா? ஆட்டுக்குட்டி வேணுமின்னு, அழித்துக் கிட்டுப் போவதை கிட்டுப் புட்டு, என்னயோ வேண்டாம் பேசு தீரே!" என்று சொன்னான்.

"காது முதல்வே பேசினேன்? ஒரு மனுஷன் 'இப்படிப் பண்ணலாமா?' 'ஐப்படியிப் பண்ணலாமா?' என்று தானே ஆம்பிச்சே?" என்று அவன் கேட்ட கேள்வி வீராயிக்கு உண்மையான தென்று பட்டது. தனக்கு அவனுடன் போ அங்கனவு துணிவு ஏது என்பது அவனுக்கே புரியவில்லை. இருவரும் வெரு வேய் வகை இப்படியே எங்கட போட்டுக்கொண்டு, ஆனால் உஞ்சா அன்பொழுதும் பேசினிட்டுப் பிச்சினர். வீராயி கறப்பையனாகக் கொஞ்ச தூய் வகை சொண்டு போய் விட்டுத்தான் வந்தான்.

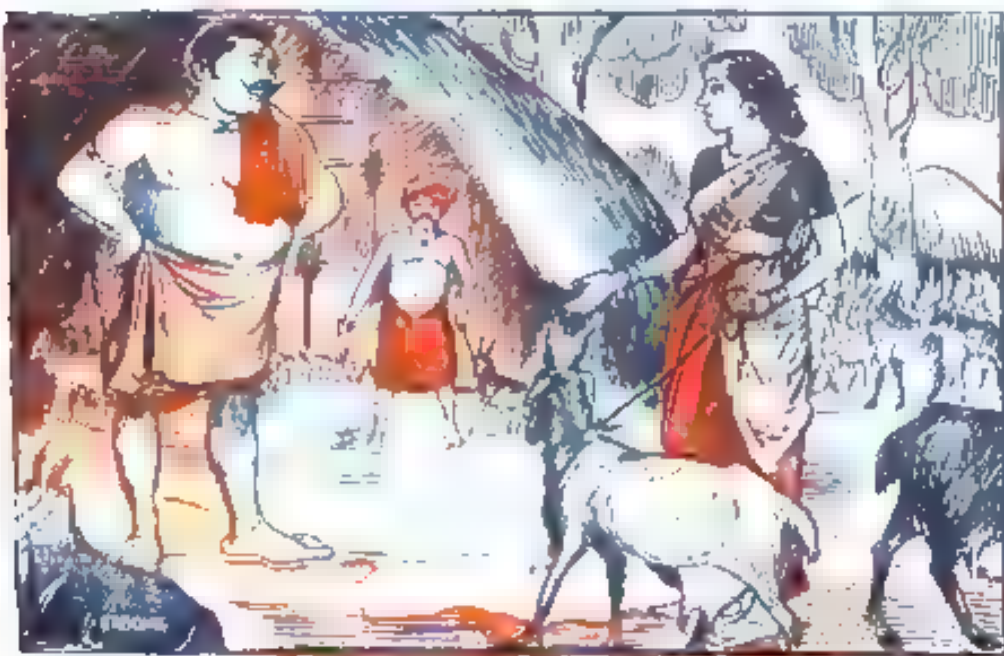
தற்புறப்பயனது சிவகை வீராயிக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. தனக்கு எப்படி இந்த உணவத்தில் பாட்டின்தான் ஒரே உறவினரோ, அதேபோலக் கறப்பையனுக்கு அவனுடைய தாயைத் தவிர வேறு உறவினர் எவரும் கிடையாது. அவனது அம்மாவிற்குக் கொஞ்ச காசாக உடம்பு சரியாய் இருக்கையாம். 'ஆட்டுப் பால் கொடுத்துப் பா' என்று அக்கை பக்கத்தவர்கள் சொன்னதால் அதை மூலக்ற பர்க்கலாம் என்று தான்

அவன் அந்த வேண்டாக்கடர் சந்தையி விருத்த வாட்டி வந்திருந்தான்.

ஆட்டினால் அம்மா பிழைக்கவில்லை; ஆனால் அவனுக்கு வீராயி கெடத்து விட்டான். வீராயில் அவர்கள் இருவருக்கும் எப்போதும் டேர்ந்தது. தங்கைக் கறப்பையனுடன் சேர்த்துக்கொண்ட அந்த ஆட்டைப் விற்றது என்று வீராயி இப்போது சொல்கிறான்.

வெகு வேய் வகை போலித்துப் பார்த்தான். அருகில் கறப்பையன் படுத்த படுக்கையாகக் கிடந்தான். கடைபயி விற்றதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்று அவனுக்குத் தோன்றியது. சந்தையில் கொண்டு போய் அதை விற்றதென்றும், காங்குது குபாய்க்கு மேல் கேட்ட மாட்டாக்ள். ஆகவே, காங்குதுவனுக்கு விற்றதென்று தீர் வித்துக் கொண்டான். காங்குதுவனுக்கு வேறு காசாகக் கடைபயன்மேல் ஒரு கை இருந்தது. "கான் எட்டு குபாய் தரு கிறேன். ஆட்டை என்னு விற்று விடு" என்று அவன் வீராயிவிடம் அடிக்கடி சொல்லி விருக்கினான்.

அவன் கடைபயி அழைத்துக்கொண்டு காங்குதுவன் விட்டாட கொட்டி டேர் தான். அந்த விட்டு வாலுக்கு வந்த தும், ஆடு மருண்டு சிந்தது. வீராயிக்கு ஒரு கைம் திரும்பிப் போய்விட்டாலாமா என்று டேர் தோன்றியது. ஆனால் கறப்பையன் பிழைத்தாக வேண்டுமே!

விராஜி அவனிடம் ஆட்சுட விற்றவிட்டு, எட்டு ரூபாயையும் வாங்கிக் கொண்டு டைக்டர், சடைவரை விட்டுப் பிரிவது அவருக்குப் பெரும் வேதனையாக இருந்தது. "சுடந்த காலியத்தை கிணத்து என்ன பிரயோஜனம்?" என்று அவன் எண்ணி மனதைத் தெற்றிக் கொண்டு விட்டடை கோக்கி கிடந்தான்.

அப்போது "பூம்! பூம்!" என்ற சத்தம் கேட்டது.

அவர் ஒன்று அவனைக் கட்டித் தொந்தது. விராஜி தம்செயலாக அதைப் பார்த்தான். டாக்டர் உட்கார்ந்திருந்தார். "பணம் இருக்கிறதா?" என்று தாதுட்டிக் கப் பிடலாமா என்று அவன் கிணத்தான். ஆனால் அதற்குள் அவர் மறைத்துவிட்டது.

சுத்த திருப்பி, ரூபாயை வாங்குக்கு வந்ததும் அவருக்கு ஒரே ஆச்சரியம் உண்டாகி விட்டது. டாக்டரின் அவர் அங்கே நேருகைய அடைத்தக் கொண்டு கிண்த வண்ணம் இருந்தது. அவன் ஆவதுடன் உண்ணி நுகழ்ந்தான். டாக்டர் அங்கே குப்பையனுக்கு ஊடு போட்டுக்கொண்டிருந்தார். விராஜி அப்படியே நிறு போல் பிரமித்துப் போய் விட்டான்.

டாக்டர் சொன்னார்: "இந்த மரம் முடிபறதக்குள்ளே, கீழும் உன் புதுஷு மாய்ச் சம்பாதிக்க எனக்கு எட்டு ரூபாய் கொண்டு வந்த தந்தாகனும்."

"கீங்க மலராசனும் இருக்கனும். அப்படியே செம்பிக்கும்" என்று விராஜி.

சோம்பையன் பிழைத்த விட்டான். அவனுக்கு வந்த ஆபத்து அனேகமாக கிங்கிலிட்டது. ஆனால் தன்னுடைய அன்புக்குப் பார்த்திராமன் சடைவரின் கதி என்னவாதுமோ? அதைக் காப்பாற்ற முடியாததா? — விராஜி ஒரே ஓட்டமாக ஓடினான். "மாமா, ஆண்டகனே, சடைவன் உயிரோடிருக்கனும்!" என்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டே சாமத்தேவன் விட்டை கோக்கி விசைத்தான். அவன் கண் ஒரே ஒரு கோரை சித்திரம் கிண்தனம் ஆடிவது. சாமத்தேவன் அந்த ஆட்டை வதைப் பதற்காக வாங்கவில்லை. தன்னுடைய கோக்கின் ஆராயைத் திருத்திச் செய்த கொள்வதற்காகத்தான் அதை வாங்கினான். இது அவருக்கு வஞ்சகத் தெரியும். இப்போது சடைவன் உயிரோடு இருக்குமோ? சாமத்தேவன் கிண்த வெட்டிவரின் கைத்துக் கொண்டு

சடைவரின் கழுத்தை கோக்கிக் குறி பார்ப்பது போல் இருந்தது அவருக்கு. அவன் கடுங்கிப் பதை பதைத்தான்.

ஒரு கோடியில் ஓட்டமும் சடைவராக அவன் விட்டடை அடைந்தான்.

வரையில் கிண்த கொண்டிருந்த சாமத்தேவன் விராஜியைப் பார்த்ததும், "கிண்தை ஏங்க்கலா மிண்து கொள்கிறாயா?" என்று கோபத்துடன் கேட்டான்.

விராஜி ஒன்றும் புரியாமல் விழித்தான்.

"ஒரு காலும் இங்காமல். இன்னிக்வி ஆட்சுட விந்த வந்திரோதே, எனக்கு உன்மேல் சந்தேகம்தான். விபாதிக்கார ஆட்டை என் தனலிலே கட்டலாயின்று பார்த்தியா?"

"அதற்கு ஒரு விபாதியும் இங்காவே!"

"சுத்தவதிவிருந்தே தெரியல்கலா, அதுக்கு உடம்பு சரியில்லிண்து! இழுத்திட்டுப் போ, அதை!"

விராஜிக்கு விஷயம் விளங்கிவது. "ஒரோ, உடம்பு சரியில்லாததனும் தான் அது அப்படி அலையுதோ?" என்று சொல்கிக் கொண்டான். அவருக்கு ஒரு போலீஸ் தேன்றிவது. "எப்படியும் அவன் ஆட்டைத் திருப்பிக் கொடுக்கப் போகிருனா. கொஞ்சம் சிராக்வி பண்ணிக் கொஞ்சுவோமே" என்று அவருக்குத் தேன்றிவது.

"அப்போழுதே கீ என் சரியால்ப் பார்த்தெல்லா? ஒரு முறை வித்த சாமானை மறுபடி வாங்கிக் கொள்வது உண்டா?" — விராஜி சாமத்தேவனைக் கிட்டத்தட்ட அழைவத்து விட்டான்.

"மலராசே, கீ இரண்டு ரூபாய்க்குதைக் க்கொடுத்தாலும், பாலாசில்கு. வாங்கிக்கிறேன். உனக்கு ரொம்பப் புண்ணியம் உண்டு. உன் விபாதிக்கார ஆட்டை ஓட்டிக்கிட்டிட்டுப் போ" என்று அவன்.

விராஜிக்குச் சந்தேகமும் தாங்கவில்லை. ஒரு மணி கொத்திற்கு முன்பு, சடைவரை விற்று எட்டு ரூபாய் சம்பாதித்தான். இப்போது ஆரே ரூபாய் கொடுத்து, அதை மறைக்கவிருந்து மீட்டு விட்டான். கிண்த சாமானை இந்த இரண்டு ரூபாயை ஆடு — மாடு டாக்டரிடம் விட்டெறித்தான், சடைவரை உடம்பையும் குணமாக்கி விட்டான்!

விராஜி மகிழ்ச்சியுடன், மடியில் இரண்டு ரூபாயும், தேனில் சடைவரையாக விட்டடை கோக்கிக் கொண்டு.

மீன்று சகோதரிகள்

முன்பு

காரன் தானே கல்தா
னுக்குக் கொடுக்க
வேண்டும்!" கடைசிப்
பெண் இதைக் கேட்டுச்

முன்பெரு காலத்தில் பாரசிக
சாட்டை ஒரு கல்தான் நீதி வழுவா
மல் ஆண்டு வந்தான். தனது ஆட்சி
யில் குடிசைக்குக் குறைகள் இருக்
ின்றனவா என்பதை அறியத்தக்க
அவன் இரவில் மாறு வேலும் போட்
டுக் கொண்டு தலைகசர்த்தைச் சுற்றி
வருவது வழக்கம்.

ஒரு நாள் அவன் தன் முதல் மந்திரி
யையும் அழைத்துக் கொண்டு நகரைச்
சுற்றி வந்தான். அப்படிச் சுற்றி
வருகையில் ஒரு வீட்டில் பேச்சுக்
சூரல் கேட்டது. உடனே கல்தான்
அங்கு நின்றான். வீட்டு வாசற்படி
சுற்று நிறந்திருந்தது. வெளியிலிருந்த
படியே உள்ளே நடக்கும் பேச்சைக்
கேட்டான்.

அந்த வீட்டிற்குள் மூன்று
பெண்கள் இருந்தனர். அவர்கள்
தங்கள் மனதில் குடிகொண்டிருக்கும்
ஆசையைப் பற்றிப் பேசித் கொண்
டிருந்தார்கள். அம் மூவரில் பெரியவன்
கூறியதாவது: "நமது கல்தானின்
ரோட்டிக்காரனைக் கல்யாணம் செய்து
கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான் என்
ஆசை. ஏனெனில், அவன் கல்தாளுக்கு
காகத் தயார் செய்யும் அருமையான
ரோட்டிகளையும், தித்திப்புப் பண்டங்
களையும் சாப்பிடலாம் அல்லவா?"

இதைக் கேட்ட இரண்டாவது
பெண் கூறியதாவது: "அக்கா!
பொயும் பொயும் ரோட்டிக் கடைக்
காரனைக் கலியாணம் செய்துகொள்ள
ஆசைப்பட்டாயே! என் ஆசை என்ன
வென்றால், கல்தானின் தலைமை சமை
யற் காரனையே கலியாணம் செய்து
கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான்.

அப்போதுதான்
அவன் கல்தாளுக்குக்
கத் தயார் செய்யும்
சுமையான பதார்த்
தங்களைச் சாப்பிட
லாம். ரோட்டிக்
காரன் ரோட்டிகள்
கொடுத் தாலும்
அதைச் சமையற்

சிரித்தான். வெளியிலிருந்து கவனித்த
கல்தாளுக்கு இந்தக் கடைசிப் பெண்
மிகவும் அழகும் அறியும் வாய்த்தவன்
என்பது தெரிந்தது. அவன் தனது
இரு சகோதரிகளையும் பார்த்துக்
கூறினான்: "அக்காமார்களே! உங்கள்
ஆசை இவ்வளவு அற்பமாயிருக்கும்
என்று நான் எண்ணவேயில்லை.
ரோட்டிக்காரனையும், சமையற்கார
னையும் விட உயர்ந்த மனிதர்கள் இருப்
பதாக உங்களுக்குத் தோன்றவே
இல்லையா? போகட்டும். என் ஆசை
வைத் தெரிவிக்கிறேன். கேட்டுவிட்டுக்
கேலி செய்யாதீர்கள். இவ்வுலகில்
நமது கல்தானை விடச் சிறந்தவர்கள்
யாரும் இடையாது என்று நுனங்கன்
கூறுகிறார்கள். எனக்கு அயிர்த்தமிருந்
தால், நமது கல்தானின் ராணியாக
வேண்டுமென ஆசைப்படுகிறேன்."

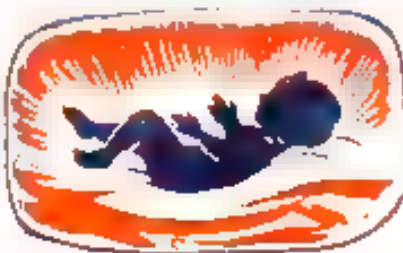
இதைச் சொல்லிவிட்டு அவன் வெட்
கத்தால் தலை குனிந்தான்.

இந்த மூன்று சகோதரிகளின் பேச்
சைக் கேட்டுச் கல்தான் சந்தோஷ
மடைந்தான். மூன்று பேர்களுடைய
ஆவனையும் புர்த்தி செய்து விடுவது
என்று முடிவு செய்தான். உடனே
அருகில் இருந்த தன் மந்திரியைப்
பார்த்து "மந்திரி, பொழுது விடிந்ததும்
இம் மூன்று சகோதரிகளையும் நமது
தற்பாருக்கு அழைத்துவர ஏற்பாடு
செய்யும்" என்று கட்டளை விட்டான்.

அடுத்த நாள் காலை முதல் மந்திரி
நேராக அவ் வீட்டிற்குச் சென்று,
மூவரையும் கல்தான் அழைப்பதாகத்
தெரிவித்து, அவர்களைத் தற்பாருக்கு
அழைத்து வந்தான்.

மூவரும் பயத்தால் நடுநடுங்கி, மூகம்
வெளுத்து நின்றார்கள். அவர்கள் நித்

தும் நிலைமையைப்
பார்த்த கல்தான்,
"பெண்களே! பயப்
பட வேண்டாம். உங்
கள் ஆசை என்ன
வென்பதை நான் அறி
வேன். அதை நிறை
வேற்றுவதற்கே
உங்களை இங்கே

அழைத்து வரச்சொன்னேன். உங்கள் விருப்பம் போவலே உங்களுக்கு விவாகம் கடத்தி வைக்கிறேன்” என்று.

அந்தப் பெண்கள் மூவரும் அதைக் கேட்டு மிகவும் ஆச்சரியம் அடைந்தார்கள். தங்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தது அரசனுக்கு எப்படிக் கேட்டது என்று அவர்களுக்கு விளக்கவில்லை.

மூன்று கலியாணங்களும் ஒரே நாளில் நடந்தன. கல்தானுக்கு மனைவியாக வாய்த்த மூன்றாவது சகோதரியின் விவாகம் வேரு சிறப்பாக கடந்தது. மற்ற இருவருடைய திருமணம் அவர்களுடைய கணவன்மார்கள் அந் தஸ்நிற்கு ஏற்றற்போல் நடந்தன.

கலியாணம் நடந்த பிறகுதான் மூதல் இரண்டு சகோதரிகளுக்கும்

தங்கள் சாதாரண வேலைக் காரர்களின் மனைவிகள் என்பதும், தங்கள் தங்கை பட்டத்து ராணி என்பதும் தெரிந்தது. கல்தாவின் மனைவியாக வாலும் தங்கள் தங்கையின் ஆடம் பரத்தையும், அவளுக்குப் பணியிடை செய்யும் வெடையாட்களின் எண்ணிக்கையையும் கண்டு அவர்கள் இருவரும் பொருமைப்பட்ட ஆரம்பித்தனர். அவளுக்கு எப்படியாவது கஷ்டத்தையும் மன வருத்தத்தையும் உண்டாக்குவதற்குச் சூழ்ச்சி செய்தனர். ஆனால் அவர்கள் தங்கள் மனநிலிருந்த பொருமைமையும் வேறுபாபையும் தங்களுடைய தங்கைகளுக்குக் காட்டவில்லை. அவன்மீது மிகவும் அன்பா விருப்பது போவலே பாராங்கு செய்தார்கள். தங்கள் திய எண்ணத்தைக் காசி

பத்தில் காட்டுவதற்குத் தக்க தருணத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

காணடையில், பட்டத்து ராணி வாலே அவர்கள் தங்கைக்கு ஓர் ஆண்குழந்தை பிறந்தது. அப்போது இரு சகோதரிகளும் தங்கள் தங்கையைப் பாதுகாக்கவும் பாராட்டவும் வந்திருப்பதாகச் சொல்கிக் கொண்டு அரண்மனைக்குச் சென்றார்கள். குழந்தை மிகவும் அழகா விருந்தது. மூதல் நிலாபோல் ஒளி வீசிற்று. இரு சகோதரிகளும் அந்தக் குழந்தையைச் சுருட்டி ஒரு கூடையில் போட்டு அரண்மனைக்கு அருகிலிருந்த கால்வாயில் மிதக்க விட்டனர். இப்படிச் செய்தவிட்டு, ஒரு சேத்துப்பேரன் காய்க்குட்டியை எடுத்துக் கொண்டு போய் கல்தானுக்குக் காட்டி அது

சித்திராங்கனி விசித்திரம்

சித்திராங்கனி
விசித்திரம்
11

சித்திராங்கனி விசித்திரம்
மனப்புவகக் கொம்பு துலகியென்றார்கள் சித்திராங்கனி
ஒருவர் ஒருவர் அருகிலிருந்து வந்தது

சித்திராங்கனி விசித்திரம்
மனப்புவகக் கொம்பு துலகியென்றார்கள் சித்திராங்கனி
ஒருவர் ஒருவர் அருகிலிருந்து வந்தது

சித்திராங்கனி விசித்திரம்
மனப்புவகக் கொம்பு துலகியென்றார்கள் சித்திராங்கனி
ஒருவர் ஒருவர் அருகிலிருந்து வந்தது

சித்திராங்கனி விசித்திரம்
மனப்புவகக் கொம்பு துலகியென்றார்கள் சித்திராங்கனி
ஒருவர் ஒருவர் அருகிலிருந்து வந்தது

தான் தங்கள் தங்கைக்கும்
பிறந்தது என்று கந்தாவிடம்
கறிஞர்கள்.

இதைக் கேட்ட கந்தா
னுக்கு அளவுக்கு மீறிய
கோபம் பொங்கிவந்தது. இம்
மாதிரி செத்த நாயைப்
பெற்ற தன் மனைவியைக்
கொன்றுவிட வேண்டும்
என்று எண்ணினான். கன்
தான் அவ்வாறு செய்வது
பெருந்தவறு என்று முதல்
மந்திரி சொல்லவே, கந்தா
வின் கோபம் அடங்கியது.
தன் மனைவியையும் அவன்
மன்னித்தான்.

அந்தத் திய சகோதரிகள்
மிகக்கவிட்ட கூடை அரண்
மனை நந்தவனத் தலைவன்
விட்டருகில் சென்றது. அந்த
நந்தவனத் தலைவன் பர
சிகப் பிரபுக்களில் ஒருவன்.
தன் விட்டருகில் கால்வாயில்
ஒரு கூடை மிதந்து வரவதை
அவன் கண்டதும் தனது
தொட்டக்காரர்களில் ஒரு
வனை விட்டு அந்தக்கூடையை
எடுத்து வரச் சொன்னான்.
கூடையைத் திறந்து பார்த்த
தும் அதில் சந்திர பிம்பம்
பொல் அழகிய ஒரு குழந்தை
இருப்பதைக் கண்டு ஆச்சரிய
மடைத்தான். அவனுக்குக்
குழந்தை கிடையாது. ஒரு
குழந்தை வேண்டுமென்று
வேதநாசரக ஆசைப்பட்டுக்
கொண்டிருந்தான். தேய்வா
தன்மரக அந்தக் குழந்தை
கொடக்கவே அந்தத் தன்
மனைவியிடம் எடுத்துச்
சென்று சேர்த்தக் குழந்தை
போவவே வளர்க்கச்
சொன்னான்.

அந்தப் பிரபுவின் மனைவிக்
குச் சந்தோஷம் தாங்க முடிய
வில்லை. தன் கணவன்
கொண்டுவந்த குழந்தையை
மழிச்செயுடன் வளங்கி உச்சி
மேர்த்து முத்தமிட்டு மார்
போடு அணைத்துக் கொண்
டான். குழந்தையை மிக்க அன்
புடன் வளர்த்து வந்தான்.

நந்தவனத் தலைவனுக்கு அது ராஜகுடுமியை குழந்தையாகத் தான் இருக்கவேண்டும் என்று ஒரு சந்தேகம் இருந்தது. ஆனால் அரண்மனை விஷயத்தில் தான் தகையிடலாகாது என்று சினைத்து அந்தச் சமரசாரத்தை கல்தாணுக்குத் தெரிவிக்காமல் இருந்து விட்டான். மேலும் கல்தாணுக்கு உண்மை

இம் குடியும் எந்த எண்ணையும் அதே எண்ணிக்கொண்டு பெருக்க ஒரு கருக்கு வழி வீடுக்திதது. கண்டு விடியுங்கள் பார்க்கலாம்!

மேல அடுத்த இதழில்:

தேவத இதழில் மேல வந்த கனக்குக்கு மேல: 32.

விட்டனர். பிறந்த குழந்தைக்குப் பதிலாக ஒரு சேத்த பூசையைச் கல்தாணிடம் காட்டி அது தான் தங்களை தவலுக்குப் பிறந்தது என்று சாதித்து விட்டனர்.

இதைத் கேட்ட கல்தான் தன் மனைவியைக் கொன்றுவிட எண்ணினான். ஆனால் முதல் மந்திரி அவ்வாறு செய்யக் கூடாது என்று சமரதானம் கூறவே கல்தான் தன் மனைவியை மன்னித்தான்.

தெரிந்து அந்தக் குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு விட்டால் அவன் என்ன செய்யது? ஆகையால் அவன் அந்த ரகசியத்தை பாருக்கும் தெரிவிக்க வில்லை.

அடுத்த வருஷம் பட்டமவிஷிக்கு இன்னொரு அழகான ஆண் குழந்தை பிறந்தது. இந்தத் தடவையும் அந்தத் தீய சகோதரிகள் வந்து, குழந்தையை எடுத்து முன் போலவே கூடாயை மூடிச் காலவாயில் மிதக்க விட்டு

தான் தன் மனைவியை மன்னித்தான்.

அந்த இரண்டாவது குழந்தையை யும் நந்தவனத் தலைவன் கண்டுபிடித்துத் தன் மனைவியிடம் கொடுத்து அதையும் முதல் குழந்தையைப் போல அன்புடன் வளர்க்கும்படி கூறினான். ஒரு வருஷத்துக்குப் பிறகு பட்டமவிஷிக்கு மூன்றாவது குழந்தை பிறந்தது. இந்தத் தடவையும் பிறந்தது போல். மற்றுக் குழந்தைகளைவிட இது மிக்க அழகாக இருந்தது. (தொடரும்)

ஐயோ, போச்சே!

பிரபல அமெரிக்கக் கொள்கை

வரலான தாக் பெர்லர் ஒரு சிறிய தம்பலம் தேர்த்து விட்டான். மிக்க மலக வேதனைக்கு உயர்வாக வாராம். ஒரு சமயம் அவர் தந்த பதிலையிடம் தான் பெறுவான தானியத்தைக் கப்பலேறி விவசாயி தாட்டுக்கு அனுப்பினாராம். கப்பல் போய்க் கொண்டிருந்த பிரதேசத்தில் பெரிய மயல் அழப்பதாக அவருக்குச் செய்தி வந்ததாம். அவருக்குக் கவலை உண்டாயிற்று. "ஐயோயோ, இவ்விழைச் செய்ய விடலாமே!" என்று தவித்தாராம். இவ்விழைச் செய்ய 150 டாஸர் செலவாகுமே என்பதற்காகத்தான் அவர் இவ்விழைச் செய்யவில்லை. இவ்விழைச் செய்யாதது பிரதேசம் என்று அப்போதம் தான் அவருக்குத் தென்றியது. உடனே ஆன் அனுப்பி இந்த தோத்தில்

எந்தக் கம்பெனியாவது இவ்விழைச் செய்யுமா? என்று பார்க்கச் சொன்னாராம். ஒரே ஒரு கம்பெனியைத் தெரி வேறு யாரும் அதற்குத் தயாராக இல்லை. போன ஆசாரி அதில் இவ்விழைச் செய்து விட்டுத் திரும்பினார்.

ஆனால் அவர் திரும்பி வந்து இவ்விழைச் செய்துவிட்ட செய்தியைச் சொன்னதும் தாக் பெர்லர் மூன்றைக் காட்டிலும் "ஐயோ! போச்சே!" என்று அளித்தாராம். காரணம் வீராரித்த போது கப்பல்கள் ஐக்கிரதையாகப் போக வேண்டிய இடத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்தன வென்று தெரிய வந்தது. பின்னே தாக் பெர்லர் எந்தக்காக அளித்தார் என்றால், "அதுவசியமாக இவ்விழைச் செய்யச் சொன்னோமே? அந்த மறுப்பது டாஸர் அளியையமாய்ப் போச்சே!" என்பதற்காகத்தான்.

திங்கம் நல்லவள்!

ரஃ. வீ.

“தங்கம்! தங்கம்! என்ன செய்த கொண்டிருக்கிறாய்? இன்னும் எங்கே போடவில்லையா?”

உள்ளிருந்த யோசை வரவில்லை.

“தங்கம்! உங்கைத் தானே? திக்கு வாயென்! ஒரு சேதிக்கு?”

அப்பொழுதும் பதில் இல்லை.

“என்ன? இங்கைக்கு மொன விடையா, என்ன?”

“யோதமே, உங்கள் பேச்சு! சேவ, சேவ என்று என்ன பேச்சு கேள்விக் கிடக்கிறது?”

“என் சேவ சேவ என்று யோசனை? உள்ளிடம் பேசாமல் வேத வாரிடம் பேசு கிறது? தெருவில் கருகிறவன் யோசனை யோடு பேச முடியுமா?”

“எனக்கு என்ன தெரியும்? தெருவில் கருகிறவன் யோசனை யோடு என்னம் உடப் போவீர்களோ, என்னமோ! இவ்வா லிட்டான் உங்கள் காலம் இங்கைவ கொட்டுப் போகிறாயோனோ?”

“யேஷ்! யேஷ்! உங்கைக் கவ்வானம் செய்த கொண்டத யோதாத என்ற ‘ஊர்’ சந்தி, எவ்வடி, யோசனை’ என்ற பட்டம் பெறவதான் பரவியா யிருந்தது. இந்த அறையும் கெட்டத கிட்டது!”

அப்பறம் அவர் வாய்நிறக்க வில்லை.

“ஊர் சந்தி என்ற பட்டம் கொடுத்த யோடு யோசனை சித்தத்திக் கொண்டு யோசனை யாகி கிட்டியே! இப்படி யோசனை யும் இருந்தான் என் என்ற உங்கை.....”

“கிட்ட என்ற யோசனை விஷயம் விஷயம் பண்ணிவிட்டாலும் இவ்வாறு உச்சை யோட்டு கிறேன். தெரியுமா, சேதி? அப் புறம் அம்மா என்ன என்னுமான் என்பதை கிண்டி யோசனைப் பாருங்கள்!”

“என்ன கிண்ப்பான்? திருப்பவும் உனக்கு ‘தமிழ்மரியா’ கந்த கிட்டயோ என்றதான் கிண்ப்பான்!”

“ஆமாம்! என் ‘தமிழ்மரியா’ கிண்பிக் காரிடான்; கப்பத்தியக்காரிடான்; ஒரு குருகிறான்! உங்கைப் பிடிக்க வில்லை

என்றும் உங்கள் மனதக்குப் பிடித்தவனாக இங்கிருந்திருக்கப் பார்த்துக் கவ்வானம் செய்த கொண்டுக்கொள்! யார் கேள் டம் என்ற தடுத்தார்கள்?”

“உங்கைக் கவ்வானம் செய்தகொண்டு என் என்ன கைத்தைக் கண்டேன், இங் கெரு கவ்வானம் செய்த கொண்டு அநே தகைத பதபடியும் செய்கிறதா? என் னுந்தம் அங்கைய கப்பத்தியம் இல்லை!”

“அப்பாடா! இப்பொழுதாவது மனம் கிட்ட உங்கைகைப் கொள்வீர்களோ!”

“ஆமாம்! அப்படி என் கைத்தைத் கொள்வீகிட்டேனும்?”

“உருப்படாத உதவாக்கொவ்வான் உங் கைக் கவ்வானம் செய்த கொண்டு என் பதும் கெட்டம் யோதாதா என்றதான்!”

“ஐயாமோ! என் அப்படி எங்கே கொள்வோம்? உள்ளிடம் கெவியாகப் போகவதகடத் தப்பிப் போகிறுக்கிறது!”

“கொவ்வாததும் கொவ்வி கிட்டி எதற் கை கைத்தகைத மந்தப் பரிக் திடுக்கம்?”

“சரி! என் கொவ்வாத என்னகோ உங்கைதான். உனக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்ற யோசனைகிறதோ அதை் செய்த கொள்! அங்கையானோ?”

“கவ்வான் ஆதாத என் கைத்தைத் செய்வமுடியும்? அப்பா அம்மா உயிரோடு இருந்தாவதது இவ்வுரு என் கோபித்தக் கொண்டு அவர்களிடம் போகிறுக்கலாம். இருக்கும் அங்கைத் தம்பியைப் பாருமே என் உயிரோடு இருக்கிறதோ, செய்தப் போப் கிட்டேனா என்ற கெட்டக் உடப் பரிக் கவ்வான். இப்படி அங்கையாரைக் கெட்டும் என் கைத்தைத் செய்யக் கெட்டிதது? யோசனை குட்டகடிக் கிருந்த கெவ்வானமும் காவ்வான்!”

“மனம் உங்கைக்கை சாவத என்னும் குளம் குட்டகட எதற்கு? ஒரு உத்தரவிக் தன்வீரோ யோதாம!”

“கொவ்வாக்கம், கொவ்வாக்கம்! உங் குக்குத் தெரிந்ததை யெவ்வாய் கொவ் வாக்கம். மனம் குருகுதம் அம்மாவின்

பிரகாசம்! பொழுது எய்தந்த விட்டாம் உங்கள் வசவு! என் தலைபெழுத்த இப்படி இருக்கும் பொழுது யாவிடச் சென்றதான் என்று பயம்?"

"இந்த நிலை என்னிர் எல்லாம் அப் புறம் ஆவட்டும். என்ன நடந்தது? சொன்னால் அல்லவா தெரியும்?"

"உங்களுக்கு என்ன? குடித்தனத்தில் செஞ்செய்த அக்கறை இருந்தாற்போல? எல்லாம் எழுந்ததம் ஆகியிருப்பது போல தென்படும். எய்தியிருக்கும் விட்டக்கு வரவேண்டியது. அப்படிதான் எய்தியிருக்கிறது; அந்த தென்படும், இது தானே உங்கள் வேலை?"

"ஆகும், அந்தவேலை என்ன? தங்கு வதம்....."

"எதற்கும் ஒரு எண்ணியும். இந்த வெட்டம் வெட்டி கீழ் போகவேண்டாம் எதற்கு? போதும், காண்பு முடிந்தது!"

"என் என்ன, அங்கவடி வெட்டம் வெட்டவது? நீ சொன்னவதம் பார்த்தால் என் பிடிவம் பட்டவதவன் என் தங்குவா சொந்தமிருந்த? என் இடத்தில் விட்டக்கு காண்பு என்னவாக தெரியவே எந்தித் திரிவிடுமது! குதியைப் பந்தவத் தக்குப் போகிறதே? குடிவிடுமது? அங்கவது குடிவிட்டதான் குடிவிடுமது? என்னிடம் நீ எந்த வெட்டம் வெட்டி தந்த கதை என்ன விட்டாய்?"

"எனக்கு பந்த குடியைப் பகுத்ததிலுப் போட்டிருந்த தண்டம் அழுதிடுக்கோ, அது குடிவிட்டம் இல்லாமல் என்னவாய்?"

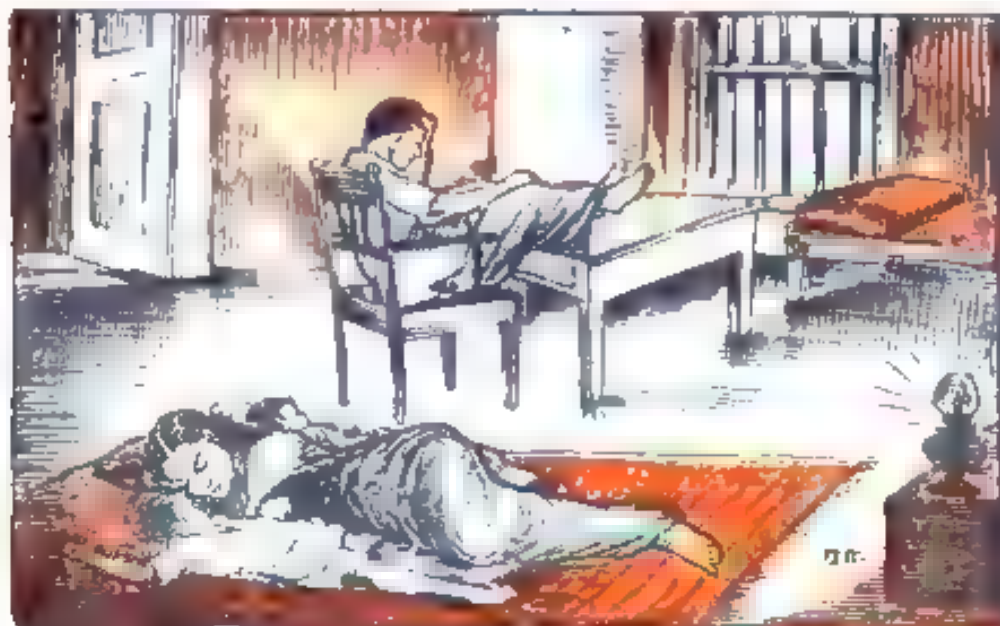
"படிக்கத் தெரியாத உங்களுக்குப் பகுத்த நிலைப் பந்தி என்ன தெரியும்?"

ஆகும், என் படிக்கத் தெரியாதவன் தான்; பட்டிக்கொடுத்தான். இங்கு பென்ற பார் சொன்னான்? ஆகையா விருந்தால் பார்த்தது பி. ஏ., எம். ஏ. பந்தப் பெண் குடிப் பார்த்தது எல்லாம் சொந்தமேன்தான். யாரும் இங்கே வெட்டாய் என்ற கண்ணைப் பிடித்தது தடுத்த திறத்தது எந்திலுக்கென்று. இங்கெழுந்தது கந்த இந்த விட்டம் குடிப் போட்டிருக்கவதும் இந்த அது குடிவிட்டம் கொண்டு குடித்தான் உட்கிடுக்கி விட்டதும் அதுவையும் பார்த்த கிடுக்கிடுக்கம்!"

"இந்த அது குடிவிட்டம் உட்கிடுக்கி விட்டதும் என்ன இந்த உங்கத்தின் எந்திலையோ போர் பின்பட்ட கிடுக்கம்?"

"இங்கு பென்ற யாரும் சொன்ன கிடுக்கம். ஆனால் அங்கத்தின் உட்கிடுக்கியோ ஒரு கிடுக்கம் ஒன்பது தடவை எய்தி குடிப்பதம் இங்கு. தினம் தினம் கிடுக்கி விட்டிருப்பது போகதம் இங்கு."

"என்ன, என்ன? என் தினம் தினம் கிடுக்கி விட்டிருப்பது போகிறதே? என்னென்ன எதற்கு இப்படி அபாண்டவா இங்கு பழிதவ பென்றான் எந்திலிருந்து? யாரும்

ஒரு தடவைக்கு போம் எனச் சம்பொழுது
 வெளியாகுதல் போயிருக்கிறதா? கிரை
 கட்டி, பாய்ப்போம்!"

"என்? போன காரைகட கிண்டல்
 இரண்டு தடவை போகவில்லையா?"

"... ஆனால் இரண்டாம் தடவை போகாத
 இன்னொரு 'தனி' கட்டுப்பாடு அங்கு
 போனதா?"

"சரி, அப்படியேதான் இருந்தாலும் பன்
 சாந்து, டயம், வெற்றிலை, பச்சை, புதை
 யிலை—இதெல்லாம் உடனடி 'தனி'யாக
 வெட்டி விட்டதா?"

"சரி, இந்த கிண்டல் போடுவதன்
 எதற்கு? நீ என்னை என்ன சொல்
 சொல்லுகிறாய், சொன்னால் பன் ஒரு
 உதம் ஆயினால் செஞ் வளையல்கள்
 உதந்த விட்டு, ஆயின் குளியல்கள்
 நன் திட்டி கையாண்டு காட்டி விட்ட
 சொன்ன, யானைகளின் அடிக்கல் உருட்
 டல்வையும் குட்டை கட்டி கொண்டு,
 விட்டுவிட்டு விட்ட உன்னை ஒருவருடைய
 வெள்ளம் என்பதற்கு உன் ஆசையா?
 மனிதன் ஒரு வன் 'தாண்ட' மன கிண்டல்
 போடு இருந்தால் உடனடி பிடிக்கவே
 பிடிக்காதா?"

"உங்களை மன கிண்டலுக்கே 'தாண்ட'ம்
 இருக்க வேண்டாம் என்ற வன் தடுத்த
 தாண்ட? உங்கள் இஷ்டம் போல் சப்
 தோஷமாக இருக்கவேண்டும்! ஆனால் அதற்கு
 முன்னாலே ஒரு காரணம். கிண்டல் செய்வதன்
 காரணம் பிடிக்குதல். அதாவது என்னை
 என் குழந்தையையும் விட்டு விட்டதா
 கொடுத்த....."

"மெனக்கா! பித்தக்குளி போன
 போய்தே! உன்னை மட்டும் வைத்துத்
 கொள்ளாமல் குழந்தை குட்டிக்கொடு
 எதற்காக இப்படி சந்திக்கு இருந்த
 விடுகிறாய்?"

"எதற்காக என்ற கேட்டுக்கொண்டால்?
 பன்னிக்கூடத்தில் உன் பரோனியின்
 பெண்கள் அருந்த விட்டார்கள்!"

"என்ன? அருந்த விட்டார்கள்?
 என்? எதற்காக? என் கெட்டுவது உன்மனம்
 இல்லையா?"

"உன்மனம் கெட்டுவிடுவதன் அருண்
 எதற்காக அருளுகைய பெண்கள் அருத்
 திருக்கப் போகிறார்கள்?"

"அடடட! இந்த மனம் உன் உன்மனம்
 பன் கெட்ட மனம் விட்டேன் போகிற
 கெட்ட. ஆனால் உன் உன் இந்தப் பன்னிக்
 கூடத்தில் உன்மனம் பன்மனம் என்மனம்
 எதிர் போனால் என்ன இருந்தாலும் இம்
 கைய அறிவோம்....."

"அறிவுக்கூடம்; உன்மனம் கெட்டு
 தற்கு கைத்திருத்த பன்மனம் பருத்தரி
 உன் போட்டி கிரும்கி விட்டதா என்பதை
 சொன்னால் உன் இப்படி மனத்தின்
 பன்னிக்கூடம்?"

"ஆனால், இந்த தடவை போட்டிக்கு
 இப்பதினாறு மூன்று அங்கு பரிசு
 தோண்டி வைத்திருக்கிறார்கள்! இம்மாதிரி
 அரி சந்தப்பதற்கு எதற்கு வைத்தியம்
 கொடுக்க வேண்டும்?"

"அந்த இப்பதினாறு மூன்று பரிசு
 அப்படியே கையாண்டு உன்மனம் கெட்டு
 கெட்டதாவிட்டாலும்! இந்தப் பருத்தரி
 உன் போட்டிக்குத்தான் முப்பது கருவு
 மனம் போட்டிக் கொண்டுவிட்டிருக்கிறார்கள்!
 எப்பொழுதாவது ஒரு சொன்ன கையாண்டு
 உன்மனம் கெட்டுவிட்டதா, கொண்டுவிட்டதா!
 கைக்கு இந்தப் போட்டிகள் என்மனம்
 ஒரு குத்திரியை என்மனம் கெட்டதா! பரிசு
 உன் இப்போது போல் அருமையாக மன
 கைத் கொடுத்திருக்கிறார்களா?"

"என்? போன கருவுக் கைக்கு கைக்கு
 தப்புகிறார்கள் ஒரு கெட்டுப் பெண்
 கிண்டல் செய்து, கிரைக்கிறா?"

"கெட்டுப் பெண்ணை அது?"

"கெட்டுப் பெண்ணை இம்மாதிரி
 என்ன? பன்னிக்கூடம் மனம் கெட்டு
 கெட்டு கெட்டுப் போன கைக்கூடம்
 பரிசுத் கொண்டு கிண்டலிடுமா?"

“இருந்தது! பார் இங்ஙனம் என்மிகுந்தது? ஆனால் பதினாண்டு காலம் அது பங்ஙனம் இனிதது, நான் பித்தலாதான் என்பதை எடுத்துக் காட்டிவிட்டேன்!”

“எங்கு எவ்வாறான உபயோகப்படுத்தத் தெரியவில்லை பெருமூலம், அந்தவாறு அகற் றாத ரூபம் உருவாக் கூறினா? ரூபம் அகற் றாத எடுத்துக் காட்டுகின்றோம்? மேலும் மேல் கொட்டு மேலும் கொட்டினால், சொல்லி வரவில் தெரியும் எழுதவெதும் என்ற சொல்லித் தெரிந்தித் தன்மிகுந்த. போதாத ரூபத்துக்கு ‘கம்பெட்டர்’ போதும் என்பியா அகற் உபயோகித்தாய். இங்ஙனம் எடுத்துக் காட்டும் அது கீழ்க்காணும் எப்படி இருக்கும்?”

“கம்பெட்டர் போதும் என்பி வார்த்தை வார்த்தை, வார்த்தை வார்த்தை என்றவகைத் தடவைக்கு மேல் உருவாகிடம் சொல்லி யிருப்பேன். ஆனால் நீங்கள் காணில் வார்த்தை கொண்டாங்கா? என் வேறு வார்த்தை வார்த்தைகொண்டு ‘கம்பெட்டர்’ போதும் தாம்? என் தன்மிகுந்த போட ரூபமே, அந்தது?”

“சரி, சரி! காண்குக்கு கட்டாயம் சில வார்த்தை என்பி வார்த்தை வார்த்தைத் தத்துவமெனும்!”

“நீங்கள் தான் இந்த யாழ்ப்பாணம் எத் தலையோ தடவை சொல்லி விட்டீர்கள்? ஆனால் உங்களுக்கு என் சொல்லுவதை எவ்வாறு காண்போமெனும்?”

“என்? வேறு வார்த்தை நீ சொல்லி என் மறந்திருக்கிறோம்? ரூபம் என் காப்பிப் பொடியிங்ஙனம் என்ற சொல்லுமே, உடனே என் வார்த்தை வார்த்தைத் தத்துவ மிங்ஙனம்?”

“எனக்காவது வார்த்தை வார்த்தை? என் வார்த்தைகாவது இந்தக் காப்பிவார்த்தை வார்த்தை சொல்லுகின்றோம்? உங்களுக்கு முண்டி அதுவார்த்தை வார்த்தை?”

“சரி, அது போதும் போதும்! ரூபம் காண்போம் ஒரு உப் காப்பி போட்டுக் கொடுங்கள்!”

“காப்பி போட்டுக் கொடுப்பது இருக் கின்றம். ரூபமில் அந்தருத் சர்க்கரை கொண்டா? கீட்டில் ஒரு பொட்டுச் சர்க்கரை உட்க் கிடையாது. சர்க்கரைக்கு எப்போ போதும்?”

“என்ன? கீட்டில் சர்க்கரை இங்ஙனம்?”

“ஆமாம், ஆமாம்! எத்தனை தடவை தான் இந்த இங்ஙனம் பாட்டைப் பாட

கொண்டும் என்மிகுந்தது? காண உங்களுக்குக் காது செவிடாகி விட்டது, என்ன!”

“என், தங்கள்! இப்பொழுது தானே காண்காண் கொடுக்க வார்த்தை வார்த்தை!”

“ஆமாம், ஆனால் எத்தனை சர்க்கரை வார்த்தை வார்த்தை, தெரியுமா? பத்தே பத்தப் பலம் தான். எம் கீட்டுக்குக் கீட்டிலும் கொடுக்க அங்ஙனவார்த்தை என்பதாவது உங்களுக்குத் தெரியுமா, தெரியாதோ? அந்தச் சர்க்கரை எத்தனை காண்கு காரும் என் வார்த்தை வார்த்தை!”

“என்ன இருந்தாலும் என் இவ்விட இவ்விட கீழ்க் சர்க்கரைகாவது போட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்!”

“நீங்கள் இவ்விட கீழ்க் காண்கு கொள்ளுகின்றோம், பொழுது கிடைத்தால், பொழுது போதும் உங்களுக்கு என் பந்தம் இருக்கின்றோ, அவர்கள் காது காது கீழ்க் சர்க்கரை அங்ஙனம் போட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்!”

“காணும் தான் அவர்கள் கீட்டுக்குப் போய்க் காப்பி காப்பிவார்த்தை!”

“அப்படியானால் இவ்வாறுக்கும் தான் அவர்களுடைய கீட்டுக்குப் போய்க் காப்பி குடித்து கீட்டு வார்த்தை!”

“சரி, அப்படி வெல்லாம் காண்கு கொள்ளுகின்றோம்! வார்த்தை கொள்ளும் போட்ட காப்பிவார்த்தை காண்கு தாம் போதும்!”

“அது சரி! ஆனால் பாதுக்கு என்ன சொல்லுகின்றோம்?”

“என்? இவ்வாறு கீட்டில் பங்ஙனம் கொடுக்க உட இங்ஙனம், என்ன?”

"உம் விடவும் சொன்னாயிதான் படி பாஸ் காங்கி விடுகிறேமே, திங்களாய் இருக்குமா? ..... வாக்குவதோ மூன்று ஆர்த் குப் பான். எங்கிருந்த இருக்கும்? குழந்தை என்னுடைய கோங்குக்கு என் ஆர்துக்கு உடர் சரியாகக் கொடுக்க முடிவதில்லை. அதையும் பாலில் பாதிக்கு மேலாகத் தன் னிடம், அந்தப் பாலுதான் மேருக்கும் மேலுத தைத்தக் கொண்டு கொண்டிருக்கிறேன். இதே ..... திங்களும் தான் குழந்தைகளைப் பார்த்தக் கொண்டு வருகிறாயோ! குழந்தைகள் எல்லாம் ஒட்டித் தோன் ஒட்டிப் போய்க் கிடப்பது தெரியவில்லையா? காப்பிக்கு வந்து வந்திருக்கும் அமை ஆர்துக்குப் பாலு உங்கள் கிடைத்திருக்கும் காப்பி போட்டிக் கொடுப்பதா அல்லது உங்கள் சாயத்திதக் காப்பிக்கோ வந்திருப்பதா? திங்கள் எப்படிச் சொன்னதில்த் தோனா, அப்படிச் சொல்கிறேன்!"

"சரி, விடு! இனிமேல் ஒரு பான் டிடுக காங்கி வந்து வந்தது விடுகிறேன்!"

"தராதவா காங்கி வந்து வந்தது உங்கள். பார் கொண்டான் என்னுடைய? ஆனால் என்னிடம் யுட்குப் பணத்தக்கு காங்கிதான்!"

"என்னிடமும் தான் பணம் வது? என்னிடம் இருப்பது மூன்றே அதுதான்!"

"காண்பது உங்கள் கையிலே ஒன்றை ருபாய் இருந்ததாய் பார்த்தேனே!"

"காண்பது பன் சாங்குக்குப் போய் விட்டது. ஒரு அதுவுக்கு வெத்திலைப் பங்கு காங்கிக் கொண்டு விட்டேன்..."

"சரி, அந்த ஒரு ருபாய் கோட்டி வந்து ஆகிறது வந்து கோட்டிதான்! பாரவது ஆகா சாங்கி-சாங்கி சாங்கிக்குக் கொடுத்த விட்டு வந்திருப்பீர்கள். அப்படித்தானே?"

"நுனிவனுக்குச் சந்தாய் பணம் வட்டி விட்டு வந்தேன்!"

"நுனிவன்! நுனிவன்! எப்பொழுது பார்த்தாலும் நுனிவன்! இந்த நுனிவனைக் வட்டிக் கொண்டு இப்படி எந்தவாறு தான் யாருக்குத்திக் கொனா, தெரியவில்லை! இந்த உதவாக்கொ நுனிவன் என்னுட்குச் சந்தைத்தி போல வந்திருந்த தான் வந்து குறைத் ததோ? எப்பொழுது பார்த்தாலும் 'டான்ம் பணம்!' வந்து கோட்டிப் பிச்சப் பிடிக்கிற திங்கிறத—ஆகா, திங்கள் வந்தவது தொழிற்சாலையில் வசி கொண்டு சென்ற விழைக்கிறீர்களா? எந்தவாறு உங்கள் ஆய்விலும் இந்த இவ்வெந்த நுனிவனுக்கு?

"உங்கோ ஒன்றம் தெரியவில்லை. இந்த நுனிவன் தான் என்னுட்கு..."

"ஆகா, ஆகா! இந்த நுனிவன் தான் வன்னுக்கு யானி, குழந்தை, குட்டி, தாய் என்னும். அப்படியானால் அதுவிடமே போய் வன்னுக்குச் சோதா போடச் சொன்னவதானே? எந்தவாறு இத்தெ வந்த எங்கள் கவித்தெளிச்சங்கக் கொட்டிக் கொன்னுமிதீர்கள்? விட்டு அருப்பிங் நுனி வந்திருந்தும், பன்னிக்கட்டிதில் குழந்தை வளிக் பெய்தா அருத்த விட்டாலும் உட வன்னுக்கு ஒரு அக்கைதாய் இல்லை. இவ்வ பன் இருப்பது சோதா யானி கோளும் இந்த இவ்வெந்த நுனிவனைக் வட்டிக் கொண்டு அருவதம் அருத்துச் சந்தாக் கொண்பதம் தான் வன்னுக்கு வினை. வட்டித பெண் டாட்டி, இவ்வெந்த நுனிவன் இந்த இவ்வென்ற வது பிடித்ததோ, அதைப் பார்த்தக் கொன்னும்க. இவ்வுட்குக் கொட்டி இவ்வென்ற வந்து வந்தவையோ ஆயிரம் ஆயிரம் தகவ வன்னிடம் வன் பகத்தப் பகத்தக் கொன்னிடட்டென். ஆனால் திங்கள் வளிக் போட்டிக் கொன்னு மீத கழியவில்லை. உன்னுட்குக் கொட்டிக் கொட்டிக் கொன்னுமிதேன். வன்னுக் கிடித் தாக் கொடுத்த விடும்க. அப்பதம் காங்குமிதே சம்பா அத்திலையும் அந்த நுனிவனுக்கே கொடுத்தக் கொன்னும்க. எந்தவாறு வன்னுக் கட்டித்தக் குன்னுமிதேன் பெருவையாகச் சொல்கிறீர்கள்?"

"அப்போ, தன்மை! இனிமேல் சம்பா எமே கொட்டிவது. வம்பெனியின் வந்தபது குன்னுட்குக் கொன்னுமிதேன் வந்து கோட்டி கொடுத்த விட்டாவன்!"

"என்ன? வன்னுக்குக் உடவா?"

"ஆகா!"

"குதவிக் வன்னுகோ கொன்ன வந்தித் ததோ, இதைப் பற்றித்தானே?"

"ஆகா!"

"அப்படியானால் வன்னுக்கு வன்னு கொடுத்த!"

"செய்வதற்கு வன்னு இருக்கிறதா? எப்பொழுதும் போலவன் சந்தையத்தான். உன்னுட்குக்கும் குதவையினுக்கும் தகவது. வன்னு கொன்னுமிதேன் திக்குவது சட்டி விட்டாவது. ஆகா நுனிவன் வந்தவாக் கொட்டிப் போவதா கோட்டி கொடுத்திருக்கிறத!"

"வந்தவதா?"

"ஆகா, குதவையத்தக் கொன்னுக்கென் வன்னுகுமே வந்தவாக் கொடுத்த தவர"

விருங்குவான். அந்தரக வாயுவை விதி
கடன் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்!”

“தெய்வம் எத்தனை கோடுகள் கோன்றும்?”

சென்னை, 15 சூன் 1997

**அங்குப் பிற் றுந்த னை சேரம்
ஒழிப்டத.**

“இதற்குச் சென்று பம்பேய்தான்?
தம்பிவிட்டிருக்கா?”

“இப்போது! தங்கள் கண்ணாடிகளை
தூங்கு”

“என்ன பேரவையே செய்தேன்
கூறுகிறீர்கள்?”

“இந்த உலகம் எப்பொழுததான் மாறவேண்டும் என்ற யோசனையைக் கொண்டு இருக்கிறீர். அதையும் தள்ளி; உலகத்தை இந்த ரூபம் கொண்டு: அதற்கு என்ன வழி செய்கிறீர்? எங்கிருந்து ரூபம் வரும் என்ற கவலையும் வேறொருபுறம் கொண்டு இருக்கிறீர்!”

“ஐந்தாண்டுகள்?—இதற்குள்!”

41 உன்னிடம் ஏதே இந்த ஐந்தாவது குழாய்?

“மாதக்காலம் கர்தா உங்களுக்கு ஒரு குடை வாரம் வெண்டிமே எப்பதற்காக மிச்சப்படுத்தி வந்திருக்கிறேன்.”

"அப்படியானால் இந்த ஐந்தாண்டுகளிலாவது நான் உங்களைப் பற்றி என்னவோ தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்! சர்க்கார்தான், சர்க்கார்தான்!" என்று கத்திக் கொட்டிச் சென்றபின்னர் அந்த யூனியனுக்கு இதைப் பற்றித் தகவல் கொடுக்க உள்ளார்கள் என்பதற்கானதா?"

“இப்பொழுது எழுந்திருக்கும் இந்தப் பூமிதான் மகாபலிதம் இந்த ‘சூரியன்’ தான் எங்கும் குடபாக உதவுகின்றான் என்பதைத் தெரிந்து!”

[illegible]

“அடா! ஆன் பின்புலம் இருக்க
சென்ற இப்படி அழைக்கிறா? என்?”

“இப்படியே! என் அழகிப்படியே! என்
கண்களிலிருந்து பெருகுதலுடைய ஆனந்தம்
என்வீர அன்பவா?”

16. *Journal of the American Medical Association* 291

⁴⁶ஆராம்! தங்கம், நீ எங்களை எல்லாம்!"

14 93

46. தாய்க்கும் ! தந்தைக்கும் !

“உயர்வு? அல்லவோ?”

“ஒன்றாயிற்று. அந்த.....தங்கம்!.....
தங்கம்!”

“எனக்கு வேண்டாம்! உங்களுக்குத் தான்
தொடர்மானம் தேடவேண்டும்!”

[பே. கே. ஏ. அப்பாஸின் கையெழுத்து]

புத்தகங்கள் !

"சமூகமகமய கிழித்தப்
புகழ்நாபா? கிழிப்பு நாயகம்
சொல்லி வரட்டுமா?"

பொ உடன் நெருங்கி கொண்
டிருத்தது. ரோகன் தன் ஒருவர் தம்
விட்டு வேலையில் லுபமுமாக
எழுபட்டிருந்தார். அப்பொழுது,
"வேலை ரோம்ப அநிகமோ?"
என்று தரித்தனாத்துடன் கேட்டுக்
கொண்டே அவருடைய தம்பர்
ஒருவர் அவரைப் பார்த்து வந்தார்.

"அநெக்கம் ஒன்றுமில்லை;
தயவு செய்து உம்மா வாருங்கள்!"

என்று ரோகன் தன் உட்கு அழகத்தையே சொல்லி அவரை
வரவேற்க விரைவில். அதற்குப் பதிலாக, "ஆமாம், வேலை
ரோம்ப அநிகமாய்தான் இருக்கிறது. பழைய சாமான்
களை வெவ்வேறு ஒழித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்று!

வந்தவருக்குத் துக்கம் வரவில்லை போட்டது. இருந்தாலும்
சொல்லித்துக் கொண்டு, "பழைய சாமான்கள் எங்கே
உங்களுக்குப் பிடிக்காத சாமான்களையா?" என்று மேலும்
பேச்சைத் தொடர்ந்தார்.

"ஆமாம்" என்று ரோகன் தன்.

"ஒரு காலத்தில் அவையெல்லாம் உங்களுக்குப் பிடித்த
சாமான்களாகவே இருந்திருக்கும். இப்பொழுது....."
என்று தம்பர் மேலும் சொல் தொடர்ந்து சொல்ல ஆரம்பி
ச்சேன். ரோகன் தன் குறுக்கிட்டு, "ஆமாம், இப்பொழுது
பிடிக்காமல் போய்விட்டன. அதன்க்கால் அவற்றை எடுத்துக்
குப்பையில் விட்டு எறித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்!" என்று
வேலைத் தொடர்ந்தான்.

இப்பொழுதுதான் வந்தவருக்கு விஷயம் புரிந்தது.
"ஓ, வேலை ரோம்ப அநிகம் போலிருக்கிறது; சாலத்தில்
வந்து சாண்களையாகப் பேசிக் கொள்கிறேன்" என்று சொல்லி
விட்டு நழுவினார். ரோகன் தன், "அவையெல்லாம் வாருங்கள்!"
என்று அவருக்கு விடை கொடுத்து அனுப்பினார்.

சொன்னது சொன்னபடி அன்று மாலை வந்த தம்பர்
பதர், "வாருங்கள், வாருங்கள்!" என்று முகமடைந்தபடி
வரவற்று உபாதித்தார் ரோகன் தன்.

"வேலை முடித்துவிட்டது போலிருக்கிறது; வேண்டாத
சாமான்களை வெவ்வேறு எடுத்து வெவ்வேறு எறித்து விட்டு
உங்கள் போலிருக்கிறது!" என்று உதிக் கொண்டு தன்
காலியில் அமர்ந்தார் தம்பர்.

"ஆமாம்; இன்னும் ஒரு ஒரு சாமான்தான் பாக்கி
இருக்கிறது. அதை எடுத்து வெவ்வேறு எறித்து முடிய
வில்லை!" என்று ரோகன் தன் கருத்தாத்துடன்.

"அது என்ன, அப்படியப்பட்ட சாமான்?" என்று
தம்பர் அவரை நெருங்கி
அவனுடன் கேட்டார்.

"வேறு என்ன?—
எழுபது வருஷங்களுக்கா
தான் காலத்து கொண்டு
குடி இந்த உடம்புதான்!"
என்று ரோகன் தன் - தந்தன்.

இப்படியும் ஒரு மனிதர்!

அத:

அந்த ஊரின் மரம் இரண்டாகத்
தனித்தெனது. கழங்கம் போல் ஆயின்
இரண்டு மணிக்கு முகமூட்டி விட்டது.
காசெனில் ஏறி, சீவன இரண்டி உள்
மணிக்கு விட்டது அகலிதம். காசெனில்
கிந்த கொண்டிருந்த மண்ணுடைய காசு
வெதப்பென் ஈஜி. என் கத்தும் காசு
தபயம் என் காசென கத்த வட்டி
கொண்டு, "அப்பா, அப்பா! மணிக்குப்
சீட்டை பாராட்டுதல்தான் என் கத்தி
சொன்னு" என்று முகத்தில் சந்திரமம்
பொங்க. "சரி, கொம்ப வெட்டிக்கொள்!"
என்ற சொல்லி தகல் முதலில் ஒரு தம்
செல்லமாகத் தட்டி கொடுத்தேன்.

அப்பொழுதான் மணிக்கு ஞாயம்
கத்தது. அகலத்தொடர்தான் கொடை விட
முதல எழிந்த மண்ணுடைய கபயம் சமனி
பகத்தம் கொண்டிருக்கும் பன்சிக்கல்
திரக்கும்செனெனது. முதலாகதபாரத்தில்
பகத்தம் கொண்டிருந்த சமனி சேன்
கருப்புக்கு மாதப்பிட்ட விசாலம் அந்த
தன் தெரிந்திருப்பார்க்க பன்சி அதி
காரிசம். கடனே ஈஜிமீடம் "சமனி
என்னை?" என்றேன்.

"அகல் கத்த அப்பா..." என்ற தகல்
கொண்ட ஈஜி.

"அகலக்கு என்ன?" என்றே தகல்
முதலடியும்.

"பாகம், அப்பா! அகல் காசை உள்
கினை உட்கார்த்த அகலகொண்டு இருக்
கிருன்" என்று ஈஜி. அகலுடைய பதிலி
கிருந்த சமனிசை போல் கருப்புக்கு மாத
கினை என் கிவலாகத் ஒலவாத பிந்த
கொண்டேன். தகலகாசை; என்னை
மதிமயம் கொம்பு கொண்டு கொண்டு கத்
தது. முண்டததி கிருந்தபடியே "சமனி!
சமனி!" என்ற இரண்டுதான் கப்பிட்டேன்.

என் கொடுத்த ஞானக்குப் பதிலாக
சமனி கசலினை. அகல்குப்பதிலாக என்
மனைகிதான் என் முன் பதலகையானது.
"சமனி என்னை? தத்த கட்டகைய திரகை
இழுத்தம் கொண்டு கா" என்ற திரகை
தேன். என்னை இருந்த ஆகிதேததில்
அகல் முதலில் 'பாசா, பாசா' என்ற
காசெனத் அகல கொடுத்ததான் மாதத்
குத் சமனானம் ஏற்படுமேனிகிருந்தது.

"சீட்டை பாராட்டுதல்தான் என்னை
முதல் காசிக்கல் காசென் அகலத்
கொண்டிருக்கான். இந்த சமனத்தினை
கினை கொடுத்தேன் அகலத் ததில்சென்
கொண்டாம். உகலுக்குத் கொடிப் புன்
கிவம்" என்ற கபயனுக்காகப் பிந்த
கொண்டு கத்தான்.

"இ கொண்ட கொடுத்தப் பழகினை
தக்கு அப்பதம் அகல உருடகினைதேத?
அகல் கத்தகலாகத் கொடுத்த தொண்ட
கிவ" என்ற தகலத்தகொண்டு முதலடியும்
காசெனில் ஏறி, கொம்ப தனிமப்பொருட்டு
கொண்டினைமப்பத் தபயாரிசென்.

"என் ஏதோ கொண்டகொண்டிருந்த கத்
தேன். அகலகுத் கினை ஒரோடியார
கொடுத்தம் கொண்டு....." என்ற ஆல்
பிந்தான் என் மனைசி.

"சரி, சரிசென் கொண்டித் 'தொன்'
என்றேன் கொப்பிட்டம்.

"இக் கட்டிக்கு குவியுக்குகொடுத்த பிந்த
மனி அப்பா, அகலுடைய கபயனுத் சமனி
கிவ கொண்டிசைப் பகதிருகும். அகல்
கடப் சீட்டைகிவத் தகலகிட்டாகும்..."
என்றேன்.

"இ மணிக்குத் சமனானம் கொண்ட
கொடுகொ? அகல் கபயன் சீட்டை தக
திவ கொண்டிருகென் கெக்கு என்ன கிதத்
தில் காசம்?" என்றேன்.

"ஈஜி! என் கொண்டகொண்டிருப்பாரு
கெட்டுக் கொண்ட பதில் கொண்டக
கொண்ட....."

"சரி, சரி; சட்டிப்பட்டுன்னு கொண்டு
என் கொண்டினைமயிபார்க!" என்றேன்.

"என் சமனிசையிட அகல் கபயன்
ஒன்றாகக் கபயத்திசையன் இரண்டொரு
மணிக்கு குகலகாததான் காசெனிகிருக்க
கும். அகல் கொண்டு கொட்டகொண்டக
என்ற கொண்டு பன்னை தகல் கபயனை
கென் கிவகொண்டு மாத முகடியுன்னு
பார்க் இப்பததான் காசெனில் கபயனுக்
குப் கிவகிருக்கார். கினைகும் போல் கொட்
கொண்டகொண்ட பிந்த என்மனைசி 'கிவமே
கபயனுக்கு ஏதாவது கிவியுண்டாகு பாகும்
கொண்ட" என்றேன்.

ஒரு மனைசி பார்த்தேத் விட்டு "சரி,
கொண்ட பார்த்தேன். சமனி பன்சிக்

என் வீத எளியம் பரிதாபமில்லை”
என்றேன் அநித்யதயாக.

“அதிலென்று ஸார்! அதில் ஒரு வித
வும் இருக்கிறது. அவர் பெயர் ரோயல்
மெய்ன் சர்வாங்கம். அவர் சர்க்காரில்
ஒரு டெரிய உத்தியோகஸ்தாரும். அவர்
கூடியும் இங்கிலாந்து புகுந்திருக்கும். ஒரு
கேள்வியை அவருடைய கையறும் டிரீஸ்டரின்
‘ரோட்’ போலிஸ்டிரை. அதற்கு
தெரியாவிட்டால் உண்டு போலீஸ் பஸ்டி
அவரை மேல் கருப்புகு அனுப்ப சம்பாதி
செய்ய உத்திரவிடுவர் போல் தோன்று
கிறது. அவர் கையில் ஒரு மாரக் லிஸ்ட்
கூப்பித்திருந்தார். அது அவருடைய கையற
கூப்பதற்கு எப்பதில் சந்தேகமேயில்லை.
அவருடைய கையறக்கு தெரியாவிட்டால்
பிரயோகம் கொடுத்தால் உம் அதை எடுத்து
தக் காட்டி உங்களுடைய கையறக்கூப்பும்
அந்த சதுகங்கையக் காட்டி சொல்லு
ய்க்குவா?” என்று பிரேம மணி அப்பர்.

பிரேம மணி அப்பர் சொன்ன யோசனை
சரி என்று பட்டத எனக்கு. அகிரிடம்
“ஆமாம், இந்த தகவல்களை எல்லாம் உம்
எனக்கு யார் சொன்னார்கள்?” என்றேன்.
“அதற்குப் பிரேமணி அப்பர்” என்று வாரிஸ்
தான் உத்தர. அவருடைய கையறக்கூப்பும்
போலீஸ் கொடுத்த இந்த கையறக்கூப்பும்
என் தெரிந்த சொன்னது. இன்று அவர்
ஆலிவிருந்த சீட்டிற்கு உத்தரம் அவர்
சம்பாதிக்க அகிரிடம் அவர் கையறக்கூப்பும்
மாரக் லிஸ்டைக் கொடுத்தார்கள். அதை
கூப்பிப் பார்த்ததிலே அவர் ஒரேயடியாகக்
கூச்சல் போட்டாராம். அவர் மீளாவி
எல்லாக்கொண்டேயே படுத்தியும் அவர்
கேசும் தனிவந்தவராம். உடனே
பட்டகையக்கூப்பக் கைக்குமல் மறுபடியும்
வாரிஸ் உத்தர எதிர்த்துக்கொண்டு வரவே
தட்டிப்படி சொன்னார்கள்” என்றார்.

“சரி, அப்படியானால் என்னும் உங்களை
போய் என்ன நடத்திறது என்று பார்ப்
போம்” என்று சொல்லி, பிரேமணி அப்பர்
கூடியும் அதைத்தக் கொண்டு மறுபடியும்
தெய் மான்ட் அதைக்கு நான் போய்
பட்டகூப்பக் டெஸ்டானில் ஒற்றில் போய்
அய்ந்தேன். அங்கே அப்பொழுது என்னை
இருக்காத தவிர வேறு ஒருவருமில்லை.
என்னை அங்கே இருந்து தெய் மான்ட்
சம்பாதிக்க என்ன பேசிக்கொண்டார்கள்
என்பதை என்னால் அறிந்த சொன்ன
முடியாவிட்டாலும் என்னை அங்கே உத்தர

பிறகு அவர்கள் பேசிக் கொண்டது
என்னை வாரிஸ் தெரிவர விழுந்தது.

தெய் மான்ட்:—ஒருவர் ‘லிஸ்ட்’
போட்ட பிறகு அதை மாற்ற முடியாத,
ஸார்!

அம்மா:—அப்படியானால் உங்கள் சொன்ன
பதில் தீர்மானமாகத்தானா? மறுபடியும்
பேசுதல் பார்த்த முடியாதா?

தெய்:—ஆமாம், ‘லிஸ்ட்’ போடுவதற்கு
முன் என்னை உத்தர பார்த்திருந்தீர்களானால்
ஒரு கேள்வி ஏதாவது சொல்லித்தக் முடியும்.

அம்மா:—இந்த உத்தரத்தோடு ஸார், என்
கூடிய கையறக்கூப்பின் மாரக் லிஸ்ட் என்
கூட்டம் உத்தர. அவர் கூப்பிடுக்குமல்
மாரக்குடன் தெரிவரம் என் உத்தர
உத்தர பார்த்த என்ன உத்தரவாம்?

தெய்:—கூட்டம் என்னிடம் மேலும்
மேலும் பேசுவதில் புகளில்லை. இந்த வித
உத்தர என் இப்போது தனிமையே
முடியாத.

அம்மா:—அப்படியானால் என் என்
கூடிய உத்தர என்னிடம் உத்தர விருந்த
விருந்த வேறு என்னிடம் தான் சர்க்க
கூட்டம் போய்விருக்கிறது.

தெய்:—அது உத்தர இத்தடம், தான்
மாரக் சொன்னார்கள்.

இதைத் தொடர்ந்த என்னை கையறக்கூப்பும்
உத்தர. அவர் முத்தரில் கையறக்கூப்பும்.
அவரைத் தொடர்ந்த என்னும் பிரேமணி
அப்பரும் பன்னிடம் உத்தரத்திற்கு கையறக்கூப்பும்
உத்தரம். சம்பாதிக்க கையறக்கூப்பும் வாரிஸ்
ஒரு உத்தரத்திற்கு உத்தர அகூட்டத்தக்
கொண்டிருந்தான். அது முடியும் வரை
சம்பாதிக்க பக்கத்தில் உத்தர கொண்
கூட்டார். அவர் கையில் கையறக்கூப்பில் தெரி
யும்படி கையறத்தக் கொண்டிருந்த அவரு
கூடிய கையறக்கூப்பின் மாரக் லிஸ்டை இன்ன
வரக்க் கையறித்தேன். அப்பொழுது ஒன்
திரண்டு புகளில்லாத தவிர மற்றப் புகள்
களில் தூற்றக்கு முப்பதற்குக் குறைபா
யல் மாரக்குடன் கூப்பிடுந்தான். கைய

என யார்க்கு காங்கிரஸ்த அலுவலிய
மேல் கருப்பக்கு அனுப்பாதபொது என்று
கூடப் பாவனையும் பிரமணி அப்பருகூடப்
கூடியையும் மேல் கருப்பக்கு யாத்திரைப்
பத்தி காங்கர் ஹெட்மாஸ்டர் பேரில்
கோப்பிட முகாந்தரமில்லா என்ற சம
தானகூட்டேன். பதற்கும் என்னுடைய
அதனாபந்தர சர்வாமிடம் தெரிவித்தவிட
வேண்டு மென்ற மெதகூட பேர்சை
கூடப்பித்தேன்.

சர்வாமிடம் பார்த்த "என் லார், இந்த
ஹெட் மாஸ்டர் சொம்பக் கங்கப்பாணவர்
போலத் தோன்றுகிறத" என்றேன்.

"ஆகும், எந்தெந்தென்றாலும் சட்டம்
பேசுகிறார்" என்று சர்வா.

"எனது இது சித்திரமே என் மனை
திரை—இங்கும் காங்கர் கப்பல்களுடைய
கிணங்கூடப் பத்தி அவரைப் பிடிக்க கன்
டோம். கொஞ்சங்கூடப் பிடி கொடுக்க
யல் கித்தாட்செய்யுமாய் பதில் சொல்லி
கிட்டார் லார், அகர்!" என்றேன்.

"அது அகர் கூடப்பித்த குணமாதே!"
என்ற ஒரு போடு போட்டார் சர்வா.

"சொம்ப என்னுள் சொல்லீர்கள்!
எங்கே கப்பல்கள் எங்காய் பாடத்தியையும்
தாங்கக்கு இருபது, பதினாந்து இந்த யாதி
யார்க்கு காங்கிரஸ்தார்க் கொன்ற பிர
கேஷன் கொடுக்கவில்லை. அநாத
போகட்டும், பாதுகாக்கலை. உங்கள் கப்பல்
அநேகமாக எங்காய் பாடத்தியையும் மூப்
பதற்குக் குறைபாடில் யார்க் காங்கிரஸ்துக்
கும்போது அலுவலியும் 'மெயின்'க்குகிறத
தான் சொம்ப அப்பாமை. லார்!" என்றேன்
அநாதையும் கந்த குரலில்.

சர்வா என்னை ஒரு தாய் முகந்ததும்
யாத்திரைக்கு "என் கப்பல் 'மெயின்'
யார் லார், உங்களுக்குச் சொன்னத?
அதற்காக என் ஹெட் மாஸ்டரிடம்
செய்து போடவில்லை லார்! இரண்டாவது
யாத்திரையே தாங்கக்கு இருபது
எட்டும் மூப்பதமாக யார்க்கு காங்கிரஸ்து
இந்த அசட்டம் கப்பலையே மேல் கருப்பக்குப்
பிரமணிகள் பன்னிரிக்குகிறார் அந்த
ஹெட்மாஸ்டர்! தீயாக பொறப்பிச்சையாக
அலுவலிய மேல் கருப்பக்குத் தாங்கிப் போட்
டாம் அவர் என், என், என். லார். கருப்
புக்குப் போகற்கும் படிப்பில் சித்திர
குறைந்த என், என், என். லார். சட்டம்
தாங்க போனது கூடப் பாவனையுடையதே,
லார்! அதில் யார்க்கு லார் கங்குடம்?
என்கார்? ஹெட்மாஸ்டருக்கார்? இந்தப்
பயனுக்குப் பத்தி கருப்பாக இரண்டாவது
யாத்திரையே கூட ஒரு கருஷும் கவந்த
கிணந்தென்ன என்ற ஹெட்மாஸ்டருக்கு
கேட்டோன். அகர் முகபாது எங்கிருள்.
அகர் பதில் சொன்னதே கட்டாணந்தாய்
யாத்திரைகார்? இவர் பன்னிக்கூடத்தில்
என் கப்பல் பகத்தாய் கருப்பாயினார்?
கிணந்த சொன்னுங்கள்!" என்றார்.

சர்வா சொன்ன பதில்க் கேட்டதும்
எனது பிரமணி அப்பரும் முந்தைய
போட்டு விழுந்த நிலம் கிணந்தக்கு கந்த
கிட்டோம். ஆனால் அநாத பகத்த
முந்தைய தெனிகிண எங்கே சிறந்திரினி
கன் எங்கே பகத்திங் தீயாயததை
கண்கிண ஒரு கிணந்த சர்வாசித்தக்
கொண்டு இருக்கும் காங்கிரஸ்த்
கிட்டும் சொங்கி கிணந்தோம்.

புத்தகப் பிரேமை

டால்டாவில்

பாரித்த மசாலாதிணைத்த

குடயினகாய்களினால் உங்கள்

உணவை அதிக

சத்துடையதாகச் செய்யுங்கள் !

நேரம் ஆரோக்கியப்படுத்தித் தருகின்றவன தாமற்பொருள்களும், விடமின் களும் குடயினகாய்களினால்தான். அவைகளின் இப்படி தயாரித்து உலர் பிடுங்குக. முதலாவதாக, மினகாய்களை நீரளியில் செய்து காய்ப்பு பாகத்தை நறுக்கி விதைக்கிற அகற்றவும். பிறகு வேகவைத்த பட்டாணி, காரட் அல்லது செய்து பொருளெய்த் குட்டை. செய்து உறித்த உருவாக்கிவரும் அக்கை செய்து தருவப்பட்டு. மயிரம் துவைவருடன் அரித்த அக்கையினை வெங்காயம், நறுக்கிய இஞ்சி, கொத்தமல்லி தூள், கடுகு, உப்பு, எலுமிச்சைநீர் துவைவகைத்து மரகாசெய்து அதனுடன் திணிக்கவும் காய்ப்பு பாகத்தை மினகாய்களின் மீதம் வைத்து சூட்டி கன்குக் பொருத்தவும். குழிவுதகைத்த கண்ணியின் டால்டாவை குட்டாகி அதின் மினகாய்களை பக்குவமாக்கும்வரை போடக்கூடும். டால்டா ஒரு கத்திரை தாக்கெய்யுப்பாகைபலக் அது அதிக நேரக் குட்டைத்தயைக்குறித்து—எனவே, உணவுகள் முழுதகை முழுதகை பக்கு வமாக்கத்தகு பொதுவான காய்களால் அளிக்கிறது.

எதிர்பாராத அநிதிகளுக்கு
தொகுப்பொழுதின் உணவு!

நினைவா ஆரோக்கியங்களுக்கு துன்ப—அகந்த
என்று வேண்டியவருக்கும்—சூதுதங்கள் !

தி டால்டா அட்வைஸரி ஸர்வீஸ்
தயாக் லெட்டர் நெ. 353, பம்பாய் 3

ரீதியர் வீட்டுப் பெண்

வி. எஸ். ஆர்.

செய்யாமைப் பற்றிவிதையைக் கையில் வைத்தாங்கொண்டு கண்ணீர் உருத்தாள் கோமதி.

“பூங்குடி ராமசாமி ஐயர் குமாரத்திகோமதியை, ஸர்க்குடி காவாசம் ஐயர் குமார் கொடுமி கிங்காத்திரி ஐ. ஏ. என். கூட்டுக் கம்பாமைச் செய்த கொடுப்பதாய் பெரி யோர்மோகம் கிச்சிப்பெய்தி.....”

மேலே படிக்க முடியாமல் கண்ணீர் அவர் பார்வையை மறைத்தது. தக்கம் கிச்சிப் கொண்டு கா அவர் பித்தகையில் சாய்ந்தாள்.

இக்கால அவர் கண்ணீர் கிட்டத்தகுக் காணும், கிங்காத்திரியைக் கம்பாமைச் செய்த கொள்ள அருளுக்கு திட்டமிக்காத அங்க, கிங்காத்திரி கைப்பற்றாள் ஆயினும் கண் கடுகோபமான தோற்றமுள்ள கண். கண் பொருத்திய மூகம். கை காரம் எழுக்கு மூன் அவர் பெண் பர்க்க கத்த போது, “குழந்தை, உங்களுக்கு காரணம் பிடித்திருக்கிறா?” என்று கேட்டார் அவர் தந்தை ராமசாமி. கெட்கம் மேலிட முகத்தைய மறைத்தத் தொண்டு உங்கே ஓடிவிட்டாள் கோமதி. அவர் சம்பந்தத்தை ஒருகால கைத்திட்டுக் கொண்டு பெற்றோர் எனும் கம்பாமைத்தக்கு கம்பாமி செய்தனர்.

அழகில் தெந்த கோமதியைக் கம்பாமைச் செய்த கொள்ள கிங்காத்திரி தங்குகாலா? பின்னையும் சம்பந்தத்தைத் தெரிவித்த பிறகு ராமசாமி கொடுக்க கிங்காத்திரிப் பற்றி யும் போர ஆரம்பித்தார். ஆனால் பின்ன கிட்டாரின் கண்ணத்தைய அறிந்த கொண் டதம் அருளுக்குத் தக்கி காரிப்போட்டது. கையில் அவர்கள் பத்தாரியும் குபாய் கா தட்டினா எதிர்பார்த்ததற்குத் தோன்றியது. இதைத் தவிர ஒரு புது கோட்டார், ஒரு கிறி, தட்டலான கம்பாமைச் கம்பாமைத் தையும் கிப்பாத்தினா காரைப் போட்டனர். கம்பாமைச் செலவுகளும் சேர்ந்த ஒரு கம்ப குபாயில் கத்த கிந்தது.

“எப் கெண்டர் கோலை பர்க்கும் கம்ப னுக்கு காரணம் ஒரு கார காரித்த கொடுக்க கெண்டாரா? கெண்டர் காரியினைக்கு காரணம் கொடுக்கும் கிட்டை உங்கன் பெண்டாரை ஆள் போடுகன்?” என்ற ராமசாமியிடம் கம்பாமைக்கல் காரித்தார்.

கண் கெண்டெந்த தெரிவாமல் கிழித்தார் ராமசாமி. அவர் காரைஜின் கோதகாரிபாரை இருந்தார். அதைத் கருகும் கிடவாரை கெண்டுகன். அவர் இதனை கெட்டப்பட்டுத் தேடி கைத் திருத்தது ஒரு கட்டத்தக்கு மேலாகது. தாம் தேடிச் செக்கம் அக்கைகளையும் பெண்ணுக்காகச் செலவுப்பதா? அது கிவாயாகாது? கெட்டி கைத்திட்டு அவர் கை கண்? கவிஞன் கை அருக்குப் கெண்டுகன் கெட்டத்தகிலும். தம்மைப் பற்றி அவர் கெண்டப்பகிலும்.

ஆனால், அருக்கு ஒரு ஒரு குமார் இருந்தான்.

காராம் அப்பொருததான் கிங்கா கைத்திப்பருக்குப் பகத்த கிட்டி ஒரு கெண்டாரின் கார்த்திருந்தான். கோமதியை கிட இரண்டு கைத் துத்தகன். கெட் ததமே துத்தது குபாய் கெண்டம் கெட்ட தது. கோடுப் போகச் சம்பா கம்பத்த மிகவும் கண் கிவாயைத் திருப்பான் கன் பகிள் சந்தேகமில்லை.

அகனுக்குப் பெண் கொடுக்கப் பன் கத்தகைகை போட்டகரிட்டனர். கைத் திட்டும் கெண்டேசு ஐயர் கந்த கிடவாரை ஒரு கிங்கை உத்திரவாரைத் இருந்தார். அவர் தமது பைத்தி பக்தைத்ததார் கந்தத் தக்குக் கொடுக்க மிகவும் ஆகாரப் பட்டார். திட்டியப்பட்ட கந்தத்தக்குத் தாம் கொத்தக்கன் கிட்டித் கெண்ட கெண்டுகை கெண்டம் திட்டி கந்த கிந்தார் ராமசாமி.

மேலும், தம் பெண்ணிடம் அருக்கு கருகை இருந்தது. தாய்க்காரப் பெண் னுக்கு ஒரு குகையம் திருக்கக் கட்டாத கன்பது அவர் கண்ணம். கம்பத்த உத்திர கோத்திதின் கம்பாளுக்குப் பெண்ணைக் கொடுக்க கெண்டுகெண்ட கெரு காரைக்க கைக் கண்டார். ஐ. ஏ. என். கிட்டகையில் குதன் குதகின் தெரிவ கம்பாமைக் கன் டதம் கப்பாடு பட்டாதது அகலை காரப் பின்னவாகக் கொள்ள கிந்தார். ஆகவே கம்பாமைக்கல் பன் கிங்காத்தித் கொடுப் பிடுகை இருந்ததாய் பகத்தது, ராமசாமி அவர் கை கிங்காத்திரியையும் ஒப்புகி

கொண்டு விட்டார். கிச்சயதார்த்தத்தை
குத் தெரியும் குறிக்கப்பட்டது.

கிச்சயதார்த்தம் தெரிந்த கொண்டதம்
எந்தாம் முதலில் திகைத்தப் போனார்.
ஆனால், தப்பினதில் பிடிவாத குணமும்
அவருக்குப் பெண்ணிடமுள்ள காதுகளையும்
அவனுக்கு என்னுள் தெரியும். தப்பினார்
காத்தாக்கு எதிராக அவன் எப்பொழுதும்
ஒரு வர்த்தகரடை கொள்வதில்லை.

அந்த மாணவனாகிய எதிர் கிட்டி
விருத்த கொண்டேன ஆவருடன் சென்றார்.
அந்தக் கிச்சயதார்த்தம் இருவரும் பதம்
கிட்டிப் போகில் கொண்டது கடிக்கம். என்
தாமி தமது பெண்ணின் கல்யாணத்தைப்
பற்றியும் பிள்ளை கிட்டாரின் கிச்சய
தார்த்தம் பற்றியும் பிச்சயதார்த்தகிட்டி,
"காணாமல்பார் முத்தன்மயக இரு
தார்; குழந்தையின் பெருந்ததம் எது
அவர் கிச்சயதார்த்தம் ஒப்பும் கொண்டு
கிட்டேன். என்ன சொந்தே?" என்றார்.

அதற்குக் கேட்ட கொண்டேன ஆவருக்குத்
தக்கெனப்போட்டது. அவர் திகைப்பை
காத்ததம் கொண்டு தம் கட்டிவை ஆனந்த
தார்த்தம் எடுத்தார் கொண்டு.

"கிட்டார் என்மையி! கிச்சய பெண்
கூக்கை கட்டி குராம் கொண்டு
கொண்ட அக்கொண்ட. கண்ணைய கொண்
தாய் பற்றி கிச்சய கிச்சயதம் பார்த்த
கிச்சய கிச்சய?" என்றார்.

"அவர் கிச்சய கிச்சயதார்த்தம்
கிச்சய? கேளாம், இது என் கொண்
கொண்டதார்த்தம்? அதை கிட்டம் போல்
கொண்ட கொண்ட கொண்டதார்த்தம்?"

"என்ன இருந்ததும் அதுகூடு கிச்சய
கிட்டம் கொண்டு கொண்ட கொண்டதார்த்தம்
கிட்டம். இன்ன என்ன கொண்டதார்த்தம்?
பெண் கொண்டுபகர்வார் அதுகூடு என்ன
கொண்ட இருந்ததும் என்ன கொண்டு
கிட்டார்த்தம்?"

"எந்தாத்தகூடுபெண் கொண்டுபகர்வார்
அவர் கொண்டதார்த்தம் கொண்டு கொண்டு
கிட்டம். குராம், படிப்பு, கொண் துணை
கூடுகூடு கொண்டுதாம் போதும்" என்ற
கிச்சயதார்த்தம் கிச்சயதார்த்தம் என்மையி.

"குராம்தார்த்தம் கொண்டுபகர்வாரும்
பார்த்த கிட்டார்த்தம் கிட்டம் பெண்
கிட்டம் கொண்டு கிச்சயதார்த்தம்? அவர்
அந்தாத்த, கொண்ட துணை பெண்மைய்
பார்த்தகிட்டார்த்தம் என் குராம்கொண்ட
கொண்டதார்த்தம் பெண்மைய் கொண்டுபகர்வார்
கிட்டார்த்தம்? கிட்டார்த்தம் கிட்டார்த்தம்
கூடுகூடுகூடு இருக்க கிட்டார்த்தம்?"
என்ற கொண்டேன ஆவரும் கிச்சயதம்
கொண்டேன கிட்டார்த்தம்.

✱

அந்த தார்த்த கிச்சயதம் பற்றியதும்
போனதம் பண்ணும் தம் கிச்சயதார்த்தம்

சிறிது நேரத்திற் சென்னைக் காவல் துறைமுகம் வந்த டக்ரே கருவியைக் கண்ட உன்ருள் கவனித்தான். அங்கு பக்கத்தில் கூடா தயங்கித் தயங்கித் தப்புகாத கவனித்தல் கவனிப்பாதுகன்போல் நேரவோகை விஷயம் செய்த கொண் டிருந்தான். திடீரென்ற பக்கத்தில் கிண்புச் சத்தத்தால் கேட்டிற் திடுக்கிட்டு எழுந் தான் கத்தம். பக்கத்தில் குகை மிகத் திருத்தது. எட்டென்ற அங்கு கண்ணீர்வழி துடைத்தக் கொண்டான்.

“என்? என்ன நடந்தது?” என்ற பாயப்பிடன் கேட்டான்.

“என் இனிமேல் உங்களை மந்திரிட வேண்டியதுதான். இனிமேல் என் திட்டம் காக்கப்படாது. தாத்தா சொன்னிருர்!”

“என்?” என்ற பதிலுக்கு கத்தம்.

“உங்களுக்குத் தந்தையர் சொந்தது யும் கோமதியின் கம்பாணத்திற்குச் சென்று செல்லப் போகிறோம் உங்களுக்கும். மாநகர் சம்பாணத்தையுடன் கம்பிக்கொண் டிருக்கும் கைதர்களுக்கும் தாத்தா கண்ணிக் கம்பாணம் செய்த கொடுக்கப்பட்டான். என் அம்மா, தாத்தாசேரின சொட்டைத் தாண்டிவிட்டான். கண்ணி உங்களுக்குக் கம்பாணம் செய்த கொடுக்க அப்பாவுக்குள்ளாகும் கம்பாணம் போகிறதில்லை. இதற்கு என்ன சொல்கது?”

கம்பாணச் சம்பாண சிந்த விட்டான் கத்தம்.

“கத யாழ்ப்பித்தத்தறே என் கம்பாணத்தையுடன் விடுதலாகச் சொன்னுள் தாத்தா. திடுக்கிடும் தங்கியபோட்டிகள். அப்பொருளே என் கம்பாணம் கிழிக்குத் தான் கோமதியின் கம்பாணத்திற்கு தந்தையர் குராய் செலவழித்தாலும் இப் பொருள்து தாத்தாஎன்ன சொன்னதும்கு?” என்ற உதிக் கண்ணீர் விட்டான் பக்கமும்.

“சொந்தத்தையர் பாலும் கண்ணிக் கம்பாணம் செய்தகொண்ட வேண்டியதில்லை” என்று கத்தம் கூறித்தட்டும். ஆனால் அந்த கார்த்ததையர் சொல்லி விடுக்க வேண்டியதில்லை என்ற மதகணம் கிடைத் தான். பக்கத்தில் பாலம் அகலுக்குத் தெரிவாதா? தாத்தையர் மேலும் அங்கு யானை நேர கைக்கேயெனும்?

“கோமதி கம்பாணம் சந்திரையுத் தக்கு இப்படித் குதக்கே கத்த சித்தான் என்ற என் இந்திய பாலம் கொஞ்சம் கூட கிடைக்கவில்லை” என்று பக்கமும்.

கடாக்கையர் பார்ப்பதற்கு கத்த வர்:—உங்களைப் பார்ப்பதற்காக யத் தேன். கங்கன் 'பேசு' என்ற சொம்ப தோமகக் காக்க கவத்து விட்டான்.

கடாக்கை:—உங்களைப் காக்க கவத்துவிட்டான்? மேய்! இந்திய சித்தி கருவியும் உங்களுக்கு யானைக் காக்க கவக்கென்று என்று தெரிய விக்கியோ! இவரை அப்பொருளே யெனியின் அனுப்புவதற் கேளன்? அவரை என் இந்தக் காக்க கவத் துக் கொண்டிருத்தாய்?

அப்பொருள்து கெளரிவிருந்த உங்கே கத்த கோமதியின் காலில் கங்கன் பேசிக் கொண்ட ஒக்கொரு கார்த்ததையும் கிழுக் தது. பக்கமும் உதிய கைக்கி கார்த்ததையர் கேட்டதும், அங்கு கையிடுக்குத் புதலும் பார்த்து கிழுக் கருவி கிழுக்தது.

அந்த இரவு குருதும் கோமதி தங்கி விட்டா. அங்கு சந்திரையுத்தக்குத் தான் குதக்கே சந்திரையுப் பக்கமும் கொன்னது கங்கன் கார்த்ததும்? பார்த்தப்போகும் அங்கு கிண்கரிசைக் கார்த்ததும் கம்பாணம் செய்த கொண்டிவிட்டா. ஆனால் அன்னுகோ பக்கமில்லம் கயிதரிய கைத்தற்குக்கிருன். அங்கு கம்பாணம் கேக்கவிட்டான் இருவர் கார்த்ததையுமே பாலும் போகும். தாக்கு இந்தக் கம்பாணம் செய்த கொண்டதில் கொஞ்சமும் இக்கடிகில்லை என்ற அப்பாவிடம் சொக்கி விட்டான்? கேத பாலம் கம்பாணம் செய்த கொண்டதும் திடுக்கிடும் பாலம் கெளரி செல்லுப்புக கோமதி. அப்பொருள்து பக்கமும் அன்னுகுக்குக் கம்பாணம்

இப்போது! எங்கிட்டெங்கு

கோல்கேட் டென்ட்ல் க்ரீமால் பல் துலக்குவதானது பல் சீதைவைத் தவிர்க்க உதவுகிறது

இதிலே பத்திரமும் உபயோகமான
வழி காப்பதே உபயோககரமானது.

பேரன் பல் துலத்தியவுடன் பல்பரப்புகளில்
ஒரு நேரத்தில் காடுகள் மூலம் காப்பட்டுத்
தரையில் - கோல்கேட் - உபயோகித்துப் பல் துலக்
கும் - பத்திரம் நேரத்தின்மீது அழகப்படி பல்
துலக்கோ - 'கோல்கேட்' உபயோகித்தோருக்குப்
பற்களில் ஓட்டை விழுவது வேண்டாம் குறைத்
து - பத்திரங்களுக்கே புதிய புதிய ஓட்டைகள்
அதிகித்தது - 'கோல்கேட்' பல்பரப்பை பல் சீதை
வைப்பு தடுத்தும் உயர்ந்த பல்பரப்பை, ஆனால்
'கோல்கேட்' உபயோகித்தவுடன் பல்பரப்பைத் தடுத்த
உதவுவது என்பது தருகிறது பத்திரங்களைத்.

எப்போது கோல்கேட் 'கோல்கேட்' பல்பரப்பை
அதன்மூலம் உயர்ந்த பல்பரப்பைத் தடுத்தோடு
உயர்ந்த பல்பரப்பைத் தடுத்தோடு
பல் சீதைவைத்தோடு!

கோல்கேட் பல்பரப்பை
பல்பரப்பைத் தடுத்தோடு

கோல்கேட்

பல்பரப்பைத் தடுத்தோடு
பல்பரப்பைத் தடுத்தோடு
பல்பரப்பைத் தடுத்தோடு

உயர்ந்த பல்பரப்பைத் தடுத்தோடு

உருவைக் குலைக்கும்
சரும வியாதிகளை

உயர்ந்த பல்பரப்பைத் தடுத்தோடு

உயர்ந்த பல்பரப்பைத் தடுத்தோடு
உயர்ந்த பல்பரப்பைத் தடுத்தோடு
உயர்ந்த பல்பரப்பைத் தடுத்தோடு

கோல்கேட் பல்பரப்பைத் தடுத்தோடு
கோல்கேட் பல்பரப்பைத் தடுத்தோடு
கோல்கேட் பல்பரப்பைத் தடுத்தோடு

Zam-Buk

கோல்கேட்
கோல்கேட்

கோல்கேட் பல்பரப்பைத் தடுத்தோடு

பிதா !

மாஜிட்டிரேட்:—நீ ஏன் உனக்குத் தெரிந்தால் செய்தால் டாக்டரிடம் கூடக் கொடுத்ததை நீடுக்கும?

குற்றவாளி:—டாக்டர் மூன்று மணி நேரத்துக்கு ஒரு முறை மருந்து எரிபிடச் சொல்லி வருவது போடுத் தார். ஆனால் என்விடம் கொடுத்த இல்லை. ஆகையினால்.....

★

ஏப்படி ?

எர் ஒட்டர் சொல்லிச் சொடுப்பவர்:—பாத்திரிசஸ், இதுதான் 'செய்விட்டு'—கீழ் இருப்பது, 'பிரேக்'—அதோ, அங்கே.....!

கற்றக் சொல்பவர்:—எர், எனக்கு ஒவ்வொன்றாய்ச் சொல்லிக் கொடுத்தால் தக்கது; மூலதன காசா ஒட்டர் சொல்லிக் கொடுக்கிறான் !

★

பாதுகாப்பு !

"ஏன் எர் ! ஒரு தாத்தாக்குமேல் விவாகம் செய்து கொள்வதுக் கூடாது என்று சட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதாமே ! அது என்னத்துக்கு ?"

"உனக்கு அதுபயம் போதாது. நீ மென்மையன். அதனால்தான் அப்படிச் சேட்டிருக்கிறாய். உதிரிகவிட்டுத்து தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியாத அப்பாவுக்கு யுருக்கினுக்கு ஏற்படும் சட்டம் எவ்வளவு தூரம் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது என்பதை நீ யினாலும் தெரிந்து கொள்வாய் !"

பாபா !

அம்பி:—நீ ஏன்மேலே உக்கிர விசை எறித்தாய் என்று உன் அம்மாவிடம் சொல்லிவிடுவோம், பாபா !

தம்பி:—நீதானே குதிரை ஏன் மேல் உக்கிர விசைம?

அம்பி:—ஆமாம். ஆனால் அதுதான் குதிரைத்திட்டமே !

★

அதுபயம்

வக்கீல் (தண்ட நேரம் குறுக்கு விசை எடுத்து விட்டு):—அம்மணி, இந்த தக் கோவிலினாலும் தங்களை சொம்பாயும் தொத்தாய் செய்து விட்டேடுமே !

அவள்:—அதெதனால் ஒன்றுமில்லை. எனக்கு ஏது பயதிக் பிள்ளை இருக்கிறது. அங்கே ஒரு எனக்கு இந்த அதுபயம் உண்டு !

★

ஏப்படி ?

தம்பியார் தம் சிறு மகனுக்கு ஆலான உத்தியைப் பற்றி விளக்கிக் கொள்கிறார்.

"பூமி உருண்டால் வடிவானது; சூரியனை உற்றுநெறு. இதை உன் வாத்தியார் சொல்லிக் கொடுத்தார் அல்லவா?" என்று கேட்டார் அப்பா.

"ஆமாம், அப்பா!" என்று அவர் சொன்னான்.

"ஓ, இப்போது சொல்: பூமி சூரியனை உற்றுநெறு, அப்போது அது ஏன் விழவில்லை?" என்று கேட்டார் அப்பா.

"அது விழுந்திருக்கிறதே இல்லை. அது இதை விழவில்லை, அப்பா!" என்று அவர் சொன்னான்.

★

தொத்தாய் !

அவள்:—(அந்த பண்டாரனுக்குப் பறி தாக்கி குடி வந்தாள்):—எர், இந்தப் பக்கத்தின் தாய்கள் அறியுமோ ?

கிட்டுக்காரி:—இல்லை, இல்லை. அந்தமாதிரி ஒரு தொத்தாயும் இங்கே இல்லையாது.

அவள்:—சீதாம்! ஏன் அந்தக் கேட்டினை என்ருள் என்விடம். இரண்டு தாய்கள் இங்கேயுள்ளன. அவை இரண்டும் இராதிரி முழுயதும் ஓயாமல் குறையரும். கூட இராத தாய்களும் சொத்துகொண்டாக் பயக்குத் தொத்தாய்கள் போய்க்கிடும் அல்லவா ?

புவனாவின் புனர்ஜன்மம்

டாக்டர் ஏ. எஸ். துரைசாமி

பிரபல சாமாயித் ஐயர் என்ருல் திருவாரூரில் தெரிவாதவர்களை கிடையாது. அவருக்கு அல்லவது சொல்வதும் சொல்வாக்கும் இருந்தது. ஆனால் அவரை ஒரு கவலை மட்டுமே கீழ்ப்பிழிவாமல் செய்து வந்தது. தம் மனக் கவலைகளைப் போக்கிக் கொள்ள அவர், ராகப் பிரதிஸ்தை, சரீர்ப் பாக்ஷி, சேது கிரகணம் முதலியவற்றை செய்க்கும் தமது தர்ம பத்தினியோடு மிகவும் பத்தி சிந்தனைபுடன் செய்து வந்தார்.

அந்தத் தப்புகளின் பக்கி சிந்தனை வின் பேரகாங்கி, சாமாயித் ஐயரின் மனைவி ஒரு பெண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தாள். அவர்கள் குழை நீங்கியது. சாமாயித் ஐயர் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு எவ்வியை இடம். ஏழை எளியவர்களுக்குக் கொல்லும் தான தப்பங்கள் ஏதானமாய்ச் செய்தார். தமது அருமைப் பெண்ணுக்குப் புலனெகவரி என்று பெயரிட்டிருக்கின்றார்க்குக் கண்ணாடி கண்ணாடி கந்தார்.

புலனெகவரிக்கு ஐந்து வயது நிரம்பியதும் சாமாயித் ஐயர் அவரைப் பள்ளிக் கூடத்திற் சேர்த்தார். புலனெகவரி படிப்பில் மிகவும் புத்திராவியைக் கண்டிருந்தாள்.

சாமாயித் ஐயரின் ஆனந்த வாழ்க்கையில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இருள் படிய ஆரம்பித்தது. அவர் மனைவியைக் கொடிய காரியோய் பற்றிக் கொண்டு வாட்டத் தொடங்கியது. சாமாயித் ஐயர் பணச் சேவகரைப் பாராமல் அவளுக்குச் சித்திரா செய்வ வாரி இதைத்தான்; ஆனால் ஐயர் தம் பண்பட வந்தார். அவர் மனைவி

காளுக்கு என் மெய்யைக் கொண்டு வந்தார்.

ஒருநாள் அவள் தன் கணவனை அழைத்தாள்.

"நான் இனிமேல் பிறழ்க் க மாட்டேன். நம் அருமைக் கண்மணி புலனெகவரிக்கு நான் இத்தகும் போதே கல்யாணம் செய்து விடுங்கள் படுக்கையில் இருந்தபடியாவது அவளை நான் மாணியும் கழுத்து மாடுபாக்கி முடி.

யும் அல்லவா!" என்று நீண்ட பெருமூச்சுக்கு இடைபெய மிகவும் சிந்தனை துடன் சொன்னார்.

இதைக்கேட்ட சாமாயித் ஐயர் தம்ம சங்கடத்தில் அப்பட்டுக்கொண்டு விழித்தார். அவருக்குச் சீர்திருத்த லோக்கமெல்வாம் உண்டு. பாலிய மிவாதத்தை அவர் மனம் கொஞ்சக்கூட ஒப்பவில்லை. ஆனால் மரணப் படுக்கையில் இருக்கும் மனைவியின் விருப்பத்தைத் தள்ளவும் அவரால் முடியவில்லை. நீண்ட நேரம் யோசனை செய்தார். கடைசியில் மனைவியிடமும் அன்புதான் வென்றது.

புலனெகவரிக்கு வான் பார்த்தே தொடங்கிவிட்டு சாமாயித் ஐயர், கடிய சீக்கிரமே காணப்பட்டனம் ராஜாசனம் ஐயரின் பிள்ளை பிரபலனாகும் புலனெகவரிக்கும் அறிவிமலையாகக் கல்யாணம் நடந்தது. அப்பொழுது புலனெகவரிக்கு வயது ஆறு; பிரபலனாகும் வயது பன்னிரண்டு.

2

நீதி தீர்ப்பளிக்குப் பிரபலமாக ஐயரின் திருவகன் எடுத்து வந்தார் சாமாயித் ஐயர். பக்கணங்களில் பல வகைகளும் செய்த தவாராக வைக்கப்பட்டிருந்தன.

தீர்ப்பளிக்கு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு அன்றுதான் எம்ப்ளிகன் வர வேண்டியதினம். சாமாயித் ஐயர் அநிகளில் காருடன் புறப்பட்டு வந்தே ஐயர்குப் போனார். சரியான நேரத்தில் வந்தே வரவில்லை. சாமாயித் ஐயர்

பண்பட் பாதத்தில் அங்கும் இங்குமாக உலாவிக் கொண்டிருந்தார்.

அந்தச் சமயத்தில் தான் ஒரு திருக்கீழும் செய்தி அவர் காது விழுந்தது.

அப்பெட்டணத் திருக்கு புறப்பட்டதாயிவ்வாறு கழியில் ஏதோ தன் டவரத்தில் ஏற்பட்டிருந்த பிரகல் கவிழ்ந்து விட்டது என்றும் செய்திதான் அது. சாமாயித் ஐயர்

மனம் சில நிமிஷங்களுக்குள் தவிர்ந்து
தவித்தது. அவரைப் போலப் பல பேர்
மிருத்த மனக் கலக்கத்துடன் கட்டை
களில் மனம் புழங்கினர். விடத்து நேர்த்த
இடத்துக்கு சொம்புப் பேர் போனார்கள்.
தாமாமித்த ஐயரும் போனார்.

ஆக! அபேதான் என்ன பரிதாபக்
காட்சி! ஏதாவதான ஐக்கக் கூட்டம்
சேர்த்துவிட்டது. சரில் அடியில் அபே
பட்டுக் கொண்டவர்களும், கைவிழ்த்தவர்
களும் கால் இழந்தவர்களும், மண்டை
உடைந்தவர்களும், உருவமே தெரியாமல்
கடக்கிப் போனவர்களும், தினக் குரலில்
கதறுகிறவர்களும் மெற்படி சரில்
பிரவாகிதன் கோரக் காட்சியளித்தனர்.

தாமாமித்த ஐயர் இங்கும் அங்கும் ஓடி
வாடி மாப்பிண்டியையும் சம்பந்திப் பேர்
களையும் தேடினார். அச்சமயம் அந்
காலிகள் வந்து கூட்டத்தைக் கலந்து,
அடிபட்டு உயிருக்கு வயிறுவு போரா
டும் பிரவாகிதன் 'ஆர்ப்புறத்தில்
தாழிப் பக்கத்து ஊரிலுள்ள ஆல்பத்
திரிக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள் தாமா
மித்த ஐயர் ஒவ்வொரு ஆல்பத்திரி
வாகத் தேடினார். ஒரு பவனும் கிட்ட
வில்லை. காசப்பட்டனத்தில் அவரது
சம்பந்தி விட்டுக்குப் பக்கத்து விட்டில்
இருக்கும் என்பதற்கு 'சிபிசா தந்தி'
கொடுத்து அவர்களைப் பற்றி விசாரித்
தார். அதற்கு. அவர்கள் வரவரும்
விபத்து சேர்த்த அதை வண்டியில்தான்
புறப்பட்டார்கள் என்ற விவரம் பதில்
தந்தியில் விடைத்தது.

வாசற்படியில் இப்பொழுது:—எவ்
வெவ்வாமோ அங்கு விட்டேன்,
இத்தப் காலத்துக்கு அட்டிஷன்
கிடைக்கவில்லை. உலவு செய்து
தீயனாவது இத்தப் காலகால
காலகால என்னிடத்தில் சேர்த்துக்
கொள்ள வேண்டும்.

உர் கார்த்தியாயன்:—ஊர்! இது
பள்ளிக்கூடம் இல்லை; என்னாரும்
எங்கும் விட்டுக் குழந்தைகள்!

மனம் இடித்துபோய் தாமாமித்த ஐயர்
ஊருக்கு வந்து சேர்ந்தார். அவர் புலகு
வைத் தம் மடியில் தாக்கி வைத்துக்
கொண்டு மிம்மி மிம்மி அழுதார். புலகு
வுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. புலகுவின்
தாயார் சேர்ப்புப் படுக்கையிலிருந்துபடியே
வைத்துவந்தாள். "சம்பந்தி விட்டா
சொல்வார் எப்பொழுது வருவார்கள்?
சில்கள் மறுபடியும் சேரில் காசப்பட்ட
னம் பேரல் அவர்கள் அழைத்துக்
கொண்டு வருவதற்குத்தான் போயிருக்
கிறீர்கள் என்று நினைத்தேன். ஏன்,
என்ன சமாசாரம்?" என்று கேட்டாள்.

தாமாமித்த ஐயர் மனவியைப் பார்த்த
தும் துக்கம் தாங்காமல் காத் தழுதழுக்க
கடந்ததை பெங்களம் சொன்னார்.

இதைக் கேட்டே அவர், மனவிய்கு
முச்சே சிந்துவிறும்போய் ஆவிவிட்டது.

"ஐயோ! பாவி என்னுடைய ஆகாச்
சுப் பக்காச் குழந்தை புலகுவைப் பரி
கொடுத்து விட்டேனா?" என்று கதறி
அழுது எழுந்திருக்க முயற்சு. அவன்
உடல் சில மிகவும் மோசமாக இருந்த
படியினால் அவனாக இந்த அவிச்சையைத்
தான் முடிவயிட்டு. அவ்வளவுதான்
அவன் கதை முடிந்தது.

3

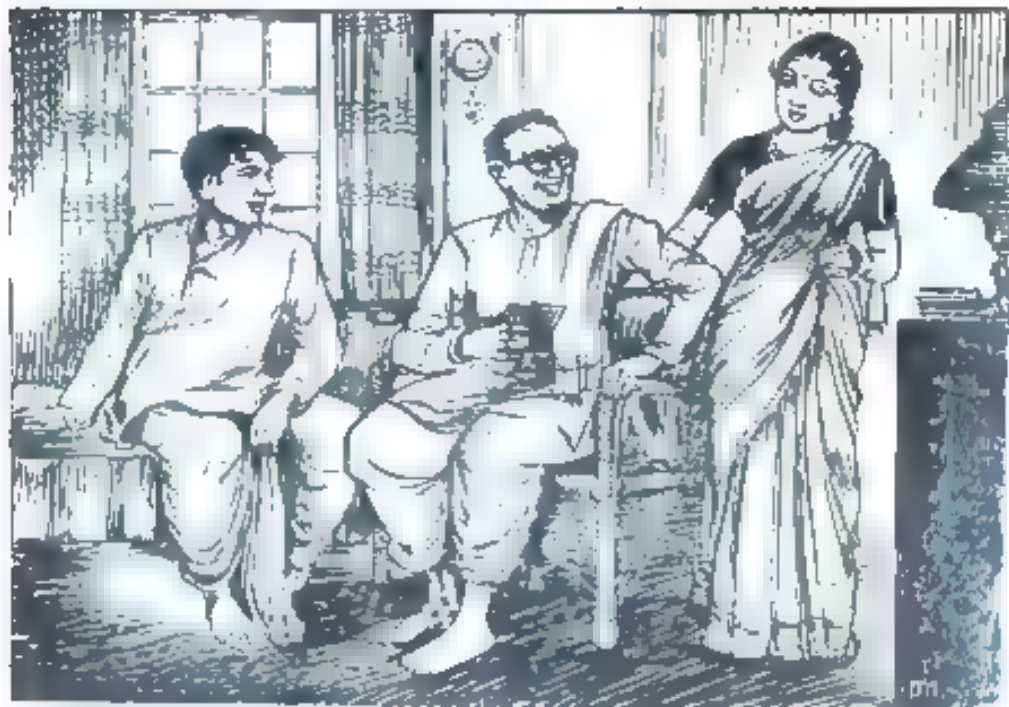
தாமாமித்த ஐயர் தாயை இழந்த
புலகுவை மிகவும் அன்புடன் வளர்த்து
வந்தார். புலகு எங்கெங்கும் தேர்ச்சி
பெற்றான்; ஸ்கூல் கைவல் பால் சேய்
தான். வயது பதினாறுவயிற்று. பருவத்
தக்கு ஏற்ற வணப்பு அவனிடம் குடி
கொண்டது.

கொத்திரிய தேவகதபெனத் திரும்பும்
புலகுவைக் காணும்போதெல்லாம் தாமா
மித்த ஐயருக்குத் துக்கம் தாங்க முடி
வாமல் வந்து விடும்.

ஒரு நாள் புலகு தன் தகப்பனாரிடம்
வந்து. "அப்பா, மாதர் சங்கம் ஒன்று
ஆய்வித்து, ஒரு பெண்களுக்கும் ஸ்திரீ
களுக்கும் சந்தேர், எப்பிராப்டா, கதையல்
வேறு முதலிய விதமாகக் கொடுக்காமல்
கொல்லிக் கொடுக்கலாம் என்று என்
க்குத் தோன்றுகிறது. அது பெண் குலத்
தக்குச் செய்யும் சேவை. அதை
வளக்கும் பொழுது கல்லபடியாகச் செல
வழியும். உங்கள் பேரகளை என்ன,
அப்பா?" என்று கேட்டான்.

தாமாமித்த ஐயருக்கு இதைக் கேட்
டதும் மிகவும் சந்தோஷமாக இருந்தது.

"அம்மா புலகு, உன் பேரகளை
பெரித்த பேரகளை. பெண்கள் மாதர் சங்கம்
ஆரம்பித்து நடத்து! உமது பங்களாவி

வேலிய சங்க நடவடிக்கைகளை நடத்துத்
கொள்ளலாம். அதற்காக என்னென்ன
ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமோ
அவற்றை வெல்லாம் என் பார்த்துத்
கொண்டிருக்கிறேன்!" என்று உதாரகத்
தோடு சொன்னார்.

மாதர் சங்கத்துக்கு வேண்டிய மூன்
செற்பாடுகளெல்லாம் துரிதமாக நடத்
தேறியன. ஒரு கல்வ நாளில் சங்கம்
ஆரம்பமாகிற்று. புவனாமின் முயற்சி
வினாள் அமையவேண்டி அந்தச் சங்கத்
தில் சேர்ந்தனர். தினமும் மாலை நேரம்
மணிப்பிவிருந்து எழு மணி வரையிலு
கல்வி, சங்கீதம், காதல், பாட்பிள்ளை,
உடை முதலான மூன்றை வித்தகனாக
கெல்லாம் பயிற்சி வகுப்புகள் ஒழுங்காக
ஏற்படுத்தப் பட்டன. புவன என்ன
வற்றையும் வெளித்து வந்தான்.

வாரத்தில் சில நாள் பெண்களுக்கு
உபயோகமான பல விஷயங்களைப் பற்றி
மாதர் சங்கத்தில் உபநிபந்தன
நடத்தின. புவனாவை அந்த உபநி
பந்தனகளை நடத்தி வந்தான்.

மாதர்கள் மூன்றைற்றத்தில் மிகவும்
ஆர்வம் கொண்ட வடகாட்டுப் பிரமுகர்
அமர்காத என்பவரைப் பற்றி ராமாயித்
ஐவர் சேனையில் பட்டித் தங்கள் சங்கத்
தின் ஆண்டு விழாவுக்கு வரவழைத்தார்.

மாதர் சங்கத்தில் அமர்காத அறிபுந
மாகப் பேசினார். எல்லோரையும் தம்

பெருந்த நிறையினால் அப்படியே
வெடுத்த விட்டார். சமூகத் தொண்டில்
புவனாமிக்கு உண் ஆர்வத்தை மிகவும்
பாராட்டிப் பேசினார்.

உட்டம் கெடுத்த பிரமுக அமர்காத,
புவனா, ராமாயித் ஐவர் வரவரும் விட்
டுக்கு வந்தனர். ஆடம்பரமான விருந்து
சம்பாவிட்டிருப்பிற் பிரமுக கொஞ்ச நேரம்
சம்பாவிட்டத் கொண்டிருந்து விட்டுப்
படுக்கைக்குச் சென்றனர். அமர்காத
துக்கு என்று விடப்பட்டிருந்த அறையில்
அவர் படுத்துத் கொண்டார்.

புவனாவும் தன் அறையில் படுத்துத்
கொண்டான். என்ன முயற்சி செய்தும்
அவருக்குத் தூக்கம் வருகிற வழியா
வில்லை. தூக்கம் வராததற்குக் காரணம்
அமர்காத அவன் இருப்பதில் புருந்து
கொண்டதுதான்!

"இது என்ன! அமர்காத என் மனதில்
குடிசெல்லு விட்டாரோ! என் என்
மனம் இன்று இப்படி கீழ் கொண்டாமல்
தவிக்கிறது!" என்று எண்ணி அவன்
மனம் புழுக்கினான்.

ராமாயித் ஐவருக்கும் அன்று என்
னவோ தூக்கம் பிடிக்கவில்லை. எழுந்த
அங்கும் இங்கும் உலாவினார். புவனா தான்
காமல் எழுந்து உட்கார்ந்து கொண்டிருப்ப
பதைப் பார்த்ததும் அவர் மனம் வருந்
திற்று. அமர்காதின் அறைக்கு அருகில்

சென்று பார்த்தார் சாமாயித் த ஸ்பர். அமர்ந்தும் தூக்கம் வராமல் காந்தரலி யில் உட்கார்ந்து போனதில் ஆழ்ந் திருந்தார். "என்ன யிட்டர் அமர்ந்தார்! தூங்கவில்லையா!" என்று கேட்டார் சாமாயித் ஸ்பர்.

அமர்ந்த "வாரும்பன்! என்னமோ, தூக்கமே வரவில்லை" என்றார்.

"அமர்ந்தார்! உங்களுக்கு விவரமொகி விட்டதா?" என்று கேட்டார் சாமாயித் ஸ்பர். அவர் குரல் ஏதோ ஒரு நிர்மாணத்துக்கு அவர் வந்து விட்டதை நன்கு வெளிப்படுத்தியது.

உடனே அமர்ந்தவர் முகத்தில் ஒரு வறண்ட புன்னகை மலர்ந்து மறைந்தது.

"ஏன்? ஒரு வேளை உங்களை..... பென்றை.....எனக்கு.....எனக்கு.....ஏதோ வேறு விவரம் ஆகியிருக்கிறது. என்னை விளக்கித்தரமானது..." என்று கூறிப் பெருமூச்சு விட்டார் அமர்ந்தவர்.

"அந்தக் கதையைக் கொஞ்சம் சொல்லுங்கள், உங்களுக்கு ஆசைப்படுகிறதில்லை என்றால்! எனக்கும் தூக்கம் வரவில்லை!" என்றார் சாமாயித் ஸ்பர்.

அமர்ந்தவர் ஆரம்பித்தார்:

"எனக்கு விவரமானது சரியாக விளங்கு வரவில்லை. தகப்பனார், தாயார், நான் ஆகிய மூவரும் ஏதோ பண்டிகைக் காக ஏன் மாமனார் ஊருக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கும் போது ரயில் கவிழ்ந்து விட்டது எனக்கு விளங்கு இருக்கிறது. நான் என் விழித்துப் பார்த்த போது ஒரு வடநாட்டு ஸ்திரீ எனக்கு ஆதரவு சொன்னார். அந்த அம்மான் விபத்தில் அடிபட்டவர்களுக்கு ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை செய்வதற்கு சிறைப் பணத்

தடன் வந்தனாம்; திக்கற்ற என் னிடம் அவளுக்கு ஒரு அபிமானம் விழுந் தது. அவளுடன் வடநாட்டுக்குச் சென் றேன். அவள் தன் சொந்த மனைப் போலவே என்னை ஆதரித்து வருகிறாள். என் கவரானால் படிப்பும் வடநாட்டி. வேறு முடிந்து விட்டது.

"என் அடிப்பட்டு சிறைவீதிக் கிடக் கும் போது என் சந்தைப் கைபில் ஒரு போட்டோ இருந்ததாம், அதில் கல்யாண கோவத்தடன் நானும் என் மனைவியும் இருக்கிறோம். பெரோனாசேர தேவியில்லை. விழுந்த அதிர்ச்சியினால் பகலில் சம்பவங்கள் சரியாக ஞாபகம் இல்லை என்று டாக்டர் சொன்னார் " என்று அமர்ந்தவர் சொல்லி முடித்ததும் எழுந்த தம் சந்தைப் கைபிலிருந்து அந்தப் போட்டோவை எடுத்து வந்து சாமாயித் ஸ்பரிடக் கையில் கொடுத்தார்.

சாமாயித் ஸ்பர் அதைக் கையில் வரப் பிப் பார்த்தார். "புவனா அதிர்ச்சியாளர்!" என்று கைபில்லம் பிடித்தவர் மாநிலி சத்தினார். ஆனந்தக் கூத்தாடினார். அவரால் மேலே போய்முடியவில்லை.

சத்தத்தைக் கேட்ட புவனா அந்த அனதற்கு வந்து "அப்பா, என்ன சமாசாரம்?" என்று கேட்டாள்.

சாமாயித் ஸ்பர் தாங்க முடியாத சத் தோஷத்துடன் "புவனா, உன் கணவர் பிரபாகரன் அமர்ந்தாரை வந்து கய்தை ஆட்கொண்டார்!" என்று சொல்லி, புவனாவின் கைகளைப் பிடித்து அமர்ந்தா டின் கரங்களில் கைத்து மனம் மகிழ்ந்தார்.

அமர்ந்ததும் புவனாவும் ஆனந்தக் கையில் ஆழ்ந்தனர்.

நெதாஜி உபாஸ் சத்திர போஸ் தியுலிய இந்திய தேசிய இராணுவத்தில் நெதாஜி புரித்தவரும் தற் போது தியு பாய்ஸ் டிரான்ஸ் போர்ட் கம்பெனி மானேஜருமான செம்புனன்" எம். பரவிருந்துடன் அங்கு வந்தார். கோனாவாட்டி சப்பிரிஸர் இன்ஸ்பெக்டர் கட்டர் சேர்த்த ஸ்ரீ எம். கே. நம்பியா ரின் புதுக்கலி ஸ்ரீமதி ஸரோஜினி தேவிகளும் சென்ற ஜூன் 11" 46. மத்தியானத்தில் சேர்த்த அழிக் கோடில் திருமணம் விமரிசையாக நடந்தது. திருமணத்துக்கு தன் லாகன் திரைக விஜயம் செய்து மணமக்களுக்கு ஆசி கூறினர்.

கம்பர்தரும்கோட்சி

டி. கே. சி.

299. எங்களைக் குறித்து வருந்த வேண்டாம்!

(கம்பகர்ணன் விபீஷணனைப் பார்த்தவுடன் 'இவனும் நம்மோடு யுத்தத்தில் மாண்டு போவான் போல் இருக்கிறதே' என்று வருந்தினான்.)

அடுத்தாற்போலத் தம்பியின் மேல் ஏற்பட்ட பரிவு ஒதுங்கிற்று. உடனே அண்ணன் ராவணன் மீது பரிவு உண்டாயிற்று. 'எமனுடைய உலகத்தில் தனியாக வா கட்டுண்டு நடந்து போவான்' என்று மிகவும் வருந்தினான்.

உடனே மறுபடியும் தம்பி விபீஷணன் மேல் இரக்கம் உண்டாய்விடுகிறது. மிக்க ஆத்திரத்தோடு பேசுகிறான்:

"ஒரு வினாழிகூட இங்கே தாமதிக் கக் கூடாது."

'தாழ்க்கிறபாய் அக்ஷி! என் சொல்க் தனக்கொளநத் தக்கதென் று

கேட்கிறபாய் ஆயின், எய் தி அவரோடுங் கொழீஇயநட் னப

வேட்கிறபாய்! இனியோர்மற நம் விளர்பினுக் விளவுண்டென் று

கூழ்க்கிறபாய் அக்ஷி! யா ரும்

தொழுகிறபாய்' என்னக்கொன்னுன்.

[தாழ்க்கிறபாய் அக்ஷி! தாமதம் செய்வது என்பது உடனடி என் சொல் தனக்கொளநத் தக்க தென்று கேட்கிறபாய் ஆயின், என் சொல்க அங்கொக்கத் தக்கதென்று உறுதி கூறப்படு தக்க தி தவிராள் இருக்கிறாய் என்றும், எய்தி அவரோடுங் கொழீஇயநட் னப வேட்கிறபாய்! தாம் எங்குமேயுள்ள என் சொல் அவர்களுடைய தெருவிய நட்டியா வேண்டி கொள்ளையாக இனி ஒர் மாதநம் விளர்பினுக் இன்னமும் தி பேசு என்னத் திருப்பாராய் என்று என்னினுக் விளவுண்டென்று கூழ்க்கிறபாய் அக்ஷி! பிரயோசனம் உண்டென்று ஒருத மேன் டாயர் வாரும் தொழுகிறபாய்! எய்வளவு மேம்பட்டவராய் இருந்தாலும் அவர்களுள் தொழித் தருத்த பேசியவன் தி! என்னக் கொன்னுன்! என்று ஆர்வத்தோடு சொன்னும் கும்பகர்ணன்.]

மேலும் சமாதானம் சொல்லு கிறான் அந்தக் கும்பகர்ணன்.

'ஆருவ(து) ஆருங்கா எத்(து)

ஆருமா! அழிந்துநித் திப்

பேருவ(து) அயமேதின் று

போற்றினும் போதல்செய் யம்:

சேற உணர்த்தோற்றின் னீன்

யாருளர்! வருத்தல்செய் யா(து)

எருதி! எம்மைதோக் கி

இரங்கினை, என்றும்உன் னாயி!'

[ஆருவது ஆரும்பாறத்து ஆருமா! தன்மையிடுவது என்னும் அத்தரூப காலத்தில் ஏற்பட்டே. திரும், ஆருள், அழிந்து நித்திப் போருவது அழித்துசிதறுங்கு தீர்வுமாயல் பேசுதே லாயிம்! அயமே தின்னு போற்றினும் போதல் செய்ம்: பக்கத்தில் உதா தின்ற னவ்வு லுக்கொதவாகம் பரது உதாத போற்றினும் அழிந்து போய்விடத்தான் செய் யம்: சேருவது உணர்த்தோர் தன்மிக் யாருளர்! குறை னவக்காது விஷயங்களைத் தெனியாக உணர்த்து னவத்தனக்கல் உன் னீன்! போல் உலகத்தில் வேறு யார் இருக் கிருக்கன். — ஆகையாக! வருத்தம் செய்வது எருதி! யனசின் வருத்தம் னவத்துக் கொண் டதொழுகு தாமதமும் போக வேண்டும் தி! எம்மை தோக்கி இரங்கினை! என்னியோ அண்ணன் தமையனாகியோ என்னக்கொன்னு னான் தவிரவேண்டாம்: என்றும் உன்னாய்! என்மென்று! உன் னுகழ் திதரும் அத்தன் னொருக்கிறான் தி. எம்பனை! எவகெ வருத் தம் கொன்னாரே.]

விபீஷணனுடைய யாழ்ப்பாண நகரம் மிக உயர்ந்த நிலை பெற்று அங்கிலரிக் குறன் கும்பகர்ணன்.

உணர்ச்சி உடைய விரைந்து உன் னம் இத் தகைய சந்தர்ப்பங்களில் மனதுவாக்கிய மேம்படுவதற்கான வகையங்களிலே நாட்டம் கொள்ளும் என்பது சரித்திரத்தில் காண்பது உண்மைதான்.

இரண்டு கவிஞரும் அற்புதமான கவிகள். அற்புதமாய் விளக்குகின் றன பாத்திரங்களை.

நரிக்காட்டு ராஜா

●**சிரியர் :** எஸ். கோபாலன் **மொழிபெயர்ப்பு :** எஸ். வி. எஸ்.

19. கரப்பாத்தலங்கள்!

மீது கால் இரவு. மாதவன் கவிதை
கிடம் ஒடிப் போனும் சேதம் வந்தது.

அவர் ஒருபுறம் கிரேட்டம் போய்விட வேண்டும் என்ற ஆவனில் துடித்த கொண்டிருந்தார். மற்றொருபுறம் போகக் கூடாது என்றும் அவர் உள் மனம் கொல் திக்கொண்டிருந்தது. ஆக இந்த இரு உணர்ச்சிகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று போராடித் கொண்டிருந்தன.

ஆம். கரிகாண்டவர் அவர் கோன் டிருந்த உட்டுமலின் கரணமாக இங் கத வாழ்க்கை பெரிதும் பாதிக்கப்பட டிருந்தது. அவர் தம் மனைவியுடன் பகையுடைய தோடாப்பு கோன் இயல் விய்வி. ஆகவே, தம் 'கரிகாண்டவர்' யுடன் அவர் தீரணமாகப் போராட் டுவண்டிருந்தது. கரிகாண்டவர் போராட் படுத்தாது விட்டாலேயே இருந்த விடுதலு முதவில் கலமமான கரிகாண்டவர்தான் தோன்றியது. ஆனால் அந்த வேளையில் அவன் ஊரிலிருந்து அங்கு அழைக்கத் தோடாப்பே, ஏதோ ஒரு காரணத்தால் தீர்க்க வரப்பெட்டவர் போலாகி விட்டார்.

ஆனாலும் அன்றிரவு அவர் வெற்றி
படைக்கு விட்டார். நகரனின் ஊரைச்
சத்தம் சொலிட்டுக் காலம் சங்கு அடைய
தரக் முடிந்தது. பிடிவாதமாகக் காது
களைப் போர்த்திக்கொண்டு போர்வைகளை
இழுத்துப் போர்த்திக் கொண்டு படுத்
திடுக்கதாடி, ஒரு கணம், அவருக்குத்
தம் திடசங்கல்பம் எல்லாம் விட்டுவிட்டு
விட்டு நகரனிடம் ஓடி விடலாமா என்று
தோன்றியது. ஆனாலும் அடுத்த கணம்
சமாளித்துக் கொண்டார். மறுபடியும்
மனதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டார்.
அன்றிரவு தாம் நகரனிடம் போகவில்லை
என்பதைப் போலுது விடிந்ததும் மனைவி
கூறித்தான் எல்லாவையும் சந்தோஷப்
படுவான். எப்படி கூன்றிசேலுத்துவான்!
அவன் மூத்தனில் எத்தனைய இன்பப் புன்
கதை எளும்! இதைச் சிரமத்துக்கு
இதையிட உயர்ந்த பரிசுதான் இருக்க
முடியுமோ என்றெல்லாம் சிந்தித்துப்
பார்த்துக் கொண்டார்.

இவ்வித எண்ணக்கருக்குப் பிறகு
மாதவன் சீம்மதியாகத் தாக்கெழுத்.
அந்த மணப் பேராரட்டத்தில் அவருக்கு
ஏற்பட்ட அழகுப் இவ்வளவு அங்கவளவு
அதன். குறிப்போடுதான் எந்தக் கெளரவம்

எம் வந்த பிறகும் அவர் தூக்குவிசூர்பார். ஆனால் போலீஸுடைய விசயத்தை இன்னும் ஒரு மணி நேரம் இடங்கேள் என்று போலீஸ். திடீர் என்று விழித்துக் கொண்டார். அவர் திடீர் என்று விழித்துக் கொண்டதற்குக் காரணம் மீட்டிங் அவரால் தீவிரமாக.

பஞ்சகாலத்தில் எழுந்த உட்காந்த வண்ணம் மாதவன் தம் மனைவிமக உபயோகம். உட்காந்த ஓரத்தில் உட்காந்திருந்த மீட்டர் தன் தாயர் 'உட்காந்த' மீட்டர்' என்பதை இவரது தெரிவித்தார்.

இதற்குக் கேட்டதும் மாதவனுக்கு
உள்ளம் புலப்படத் தொடங்கியது.

உள்ளுமையிலேயே அவன் அவளா
லிட்டு ஒடிப்போய் விட்டான். கண்களை
மீட்டும் விட்டு விட்டு ஓடவில்லை. அந்தத்
கண்ணொளிரை, தன் அருகாமையிலும்
தடுத்த விட்டு ஓடி விட்டான்.

இவ்விஷயம் அவருக்குச் சொல்வோணுத்
தயாராகத்தான் நடந்தது. இந்தத் தயாராகத்
திறமும், அவன் ஒப்புப் போனதற்குக் கார
ணம் தாமே என்பதை உணரக்கூடிய
அவனுக்கு வேண்டாம் யிருந்தது! ஆக,
அவனிடம் ஒருபுறம் ஏற்பட்ட அனுதாப
மும் மற்றொரு புறம் ஏற்பட்ட கோபமும்
ஒன்றுடன் ஒன்று போராடின. கோடு
மைப் படுத்தும் கெட்ட கணவனாக
யிருந்தால், அவனை ஒரு பெண் சித்தி
தான் சொல்வான். ஆம், கணவனிடமுள்ள
கொடுமைகளைச் சித்தி மூடியும். ஆனால்,
அந்தச் கணவனிடமுள்ள காரண எப்
படிச் சித்தித் கொள்வது! ஆகவே,
தம்மைச் சம்பந்திதியற்றதில் கிரைய
மிருப்பினும், தாம் அவ்வ வழிக்குத்
திருத்துவதற்கு அவன் அவகாசம் கொடு
ந்திருக்க வேண்டும் என்று எண்ணினார்.
கிட்டேயின் காரணமாகவரவது ஒப்பு
போகாத சித்திக்குக் கூடாதா என்று
கிணத்தான்.

“அம்மா, சேலையைப் பிடித்து இழுத்
தேன். அப்பா! ‘போகாதே’ என்று
செஞ்சிக் கோட்டுக் கொண்டேன், அப்பா!
அவன் போகும்போது, நானும் கூடவே
மாடிப்படி இறங்கிப் போனேன், அப்பா!
ஆனால் அவன் என்னை உள்ளே பிடித்தத்
தண்ணீரிலிருக் கதவைச் சாத்திக்கொண்டு
போய் விட்டான்” என்று அழுது
கொண்டே கூறியது கிட்டு.

மாதவன் கண்ணிலும் கண்ணி வந்து விட்டது. கிட்டுவைத் தோளில் தூக்கித் கொண்டு எட்டிப் பிடித்துக் கொண்டான்.

"அம்மா வேறு ஒன்றும் கொஞ்ச வில்லியா? எங்கே போகிறான் என்ற தகவலும் கொஞ்சவில்லியா?" என்று

"சரிதான் சத்தம் வருவதற்குமுன் என் போய் விடுகிறேன். கிட்டு உங்களை விட்டு விட்டுப் போகிறேன். பின்னும் எப்போதாவதும் சந்தர்ப்பம் பட்டால் பார்த்துக் கொள்வீர்கள் போய் விட்டான், அப்பா" என்றான் கிட்டு.

'எவ்வளவு இரக்கமற்ற கண்ணொன்று' என்று கிழியினர் மாதவன்.

இவ்விதம் தக்கதையும் மகளும் கிழியி அழுது கொண்டிருந்தபோது ஏழேழுமேரே சத்தம் கேட்டது. கதவு தட்டும் சத்தம், மாதவன் வெகு வேகமாகக் கேழ் இதயம் கிப் போய்க் கதவைத் திறந்தான். திறந்ததும் வண்டிக்காரன் நின்று கொண்டிருந்ததைப் பார்த்தான். சிலா வேனிச் சத்தம் அவன் உச்சக் தலையிலிருந்து கண்ணாடால் வறா கண்ணிக் கொண்டிருந்தான். அவனிடம் ஏதோ கொஞ்ச வாய் எடுத்தான். அதற்குள் மாதவி ஓடிவந்து அவனாக் கட்டிக் கொண்டாள்.

"எங்களை சரிசெய்திருக்கிற காப்பாற்றுகங்கள், உங்களை விட்டு என் எங்கும் போகிறதில்லை. சத்தியம் சொகிறதன் போகவில்லை என்று. தயவுசெய்து என்

மேல் அந்த சரிசெய் ஏவாதிர்கள். உங்களுக்கு சோம்பலும் புண்ணியமும்" என்று அவரினான் மாதவி.

அவன் ஆதரவையுடைய முதலில் மாதவன் கட்டிக் கொடுத்த. மாதவிக்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்கேயும் சரிசெய் தொட்டித் தவறு விடுமோ என்று சோம்பலும் பயந்தான். "மாதப்படிசை ஏதி சரிசெய் வராதே. சீ சத்த ஒப்படி எடுத்துக் கொள்" என்று தூறு தடவை கூறிய பிறகுதான் சத்த ஒப்பெடுத்துக் கொண்டான். பின்னர், அவரை விட்டுச் சென்றபின் அவனுக்கு வேந்தவந்தை யெல்லாம் விசிவாக் கூறினான்.

அவரை விட்டுவிட்டு ஓடத் துணிந்ததே கொடிய செங்கை என்பதை முதலில் அவன் ஒப்புக் கொண்டான். ஆனால் கூடவே, அன்று மாதவன் தம்மைப் பற்றிக் கூறியவந்தைக் கேட்டு ஒரேயடி யாக எடுக்கி விட்டானாம். அதன் ஏதாவது சந்தர்ப்பம் அவரை விட்டுவிட்டு ஓடி விடத் தீர்மானித்தானாம்.

வண்டிக்காரனுக்கு முன் கூட்டியே பணம் கொடுத்து, குறித்த வேர்த்துக்கு விட்டு வரவில்லை வண்டி. கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்து கொண்டான். ஆனால் புறப்படும் வேர்த்தில் கிட்டு கிழித்துக் கொண்டு விட்டான். அவனுடைய ஏற் பாடுகள், திட்டங்கள் எல்லாம் குதியும்

தலைவரிலிருந்து, எப்படியோ அவரின் மருத்து தப்பித்துக் கொண்டு வங்கியில் எறினார். எருதுடன் ஐந்து காயம் துரத்தி விடுத்த ரயிலை ஸ்டேஷன் ரோட்டு வுடன் அப்படி ஒருவ வங்கி அதை காய்கட்டிச் சென்றிராது, அதற்குள் கரிகன் வங்கியைப் குழித்து கொண்டான். கொஞ்ச ரேரத்தில் வங்கி கார்பொட்டி டாமல் சென்றவிட்டான், கரிகன் எருது கிரைத் திட்டம்வருத்துத் தாக்கீது. இந்த இடைஞ்சல் அவன் அடைபெயமாகக் கருதினான். அவரின்மிருந்து சாட்டையை வாய்க்கொண்டு வங்கியை விட்டுக் கீழே குதித்தான். ஆம், ரயிலை ஸ்டேஷனுக்கு எப்படியாவதும் போய்த் தப்பி ஓடியிட வேண்டும் என்ற ஆத்திரத்தில் அவன் தனக்கு கரிகனாக நீரக் கூடிய இடைபுகைப் பற்றித் தீற்றும் கிரைக்கிய யிங்கி.

மாதவி கைசியமாகக் கையில் சாட்டையை வைத்துக்கொண்டு விடுவான். கரிகன் சாட்டைக்கு எப்படியோ தப்பி, பின்புறமாக அவரை வெருக்கி வந்தான். வெருக்கிரைத்தில் அவன் கமார் ஆராம் நேரித்த கரிகனுடன் போரிட வேண்டும் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டான். கரிகன் ஒரு ஐக்கிய முன்னணி வருத்துச் சண்டை விட்டான். கடைசியில் அவன் எந்தப் புறமும் ஓடமுடியாத என்பதைக் கண்டான். இப்போது அவருக்கு ஏதோ கடுக்கமாகப் போய்விட்டது. அதில் கரிகன், எருதுகிரைத் நேர்த்தரவு செல்வதை விட்டுவிட்டான் என்பதைக் கண்டான். அவை வாயும் அவரையே குதிக்கோனாகக் கொண்டான் என்பதையும் கண்டு கொண்டான். அத்தனை கரிகனும் அவன் கைக்களுக்குப் பக்கத்தில் வந்து கின்ற குழித்துக்கொண்டான் என்றதும் ஒரு கரிகனிலும் அவருக்கு எந்தமைய தீங்கும் விளைவிக்கவில்லை. எனினும் இந்தக் குழித்திலில் மன கிம்மதியுடன் அவனாக் எப்படி இருக்க முடியும்? மாதவி, கரிகன் இத்தப் பகர்த்தர அன்பிலிருந்து தப்பி விளத்தது இயல்புதானா? ஆனால் அவருக்கு கரிகனிடமிருந்து தப்புவது முடியாத காரியமாகப் போய் விட்டது. இயல்பையும் கமார் ஐம்பது கரிகன், வாய்க்கைப் பிண்ணிக்கொண்டு ரேரித்த கின்ற, அவரை அழுத்தியபோது நேரித்தது. கெருக்கமாக கின்ற கரிகனின் முதுகுடன் ரேரித்த கிரைக்கிரை ஆனமாத அமைந்தான். அவருக்குப் பாய் அநிகேத்த விட்டது. கண்டிது இறக முடிக்க கொண்டான். வெருக்கமாக கின்ற கரிகன் அவருடைய கைகிரைத் தட்டிக்கீழே விழச் செய்த அவரைத் தம் முதுகெம்பித் ஏந்திக் கொண்டான்.

அவருக்கு ஒரு மெத்தையில் கிடப்பதையோம் நேரத்திலுது. அடுத்த கணம் அவன் எடுத்துச் செல்லப்பட்டான். அவை சற்று ரேரம் கிரைத்த ரேரித்திற் கின்றான். அதைவரை அவன் முடிய வாய்க்கைத் திறக்கியவர்க்கு; இப்போதுதான் திறக்கான். பார்த்தான் தன் கீழே. ஆனால் அதற்குள் வங்கிக்கிரைத் பஜமானிடம் தவல் கொல்ல விட்டுக்கு வேலமாக முடிவந்த நேரிகித் திருக்கிருன். அத்தச் சந்தக்கைத்தான் தக்கையம் மகளும் அப்போது கெட்டு விட்டுக் கீழே இறக்கி வந்தாள்.

இவ்வளவும் ரோக்கி விட்டு மாதவி, "கான் உங்களை இனி விட்டுப் பிரிய மாட்டேன். கான் செய்த காரியம் ரேரம் பவுட் கொடுமையானதுதான். ஆபீஸும், என்மீது அத்த கரிகன் ஏவாதிக்கன்! உங்களுக்குப் புண்ணியுண்டு" என்று அழுது கொண்டிருந்தாள்.

20. கிட்டி எங்கி?

பிரித்தானியா சிற்பிகன் மறுபடியும் ரேரித்த கொண்டதில் அடைந்த சந்தோசம் கொஞ்ச கஞ்சமல்ல. அத்தச் சந்தோசத்தில் அவர்கள் கிட்டிவை மறக்கே போனார்கள்.

கீழ்க்கு வெருக்கும் கைகைப் பொழுதித்தான் அவர்களுக்குக் கிட்டியின் கிரைவு வந்தது. படுக்கையில் போய்ப் பார்த்ததில் அவன் இங்கு.

கேங்கிக்கிரைத் ஒடிவந்தது. 'கிட்டி எங்கும் காணப்படவில்லை' என்று ரோக்கியபோது மாதவன் அதை ஒரு பெரிய விஷயமாகக் கருதவில்லை.

ஆனால் மாதவி கீழ் முழுபதும் தேடினான். அக்கம் பக்கங்களில் தேடினான். கிட்டி இங்கு என்று நேரித்ததும் "அத்தத் தட்டி கரிகன்தான் கிட்டிவைத் தாக்கிக் கொண்டு போய்விருக்க வேண்டும்" என்று. இதைக் கேட்டதும்தான் மாதவன் 'அப்படியும் ஒருவேளை கைத்திருக்க காரமோ' என்று உணர்வையெய்வேளை ரோக்கி ஆகப்பித்தான்.

கிட்டிவுக்குத் தனியே வெனியே போகும் வழக்கம் கிடையாதது. ஏன், அவன் ஒரு கிட்டிப் புழு. கிட்டி கிட்டி எங்கேயும் போகமாட்டான். அப்படிப் போகாதது அப்பா. அம்மா இன்றிப் போகமாட்டான். அப்படியுப் பட்டவன் இன்று காணவில்லை என்றால், ஒருவேளை கரிகன்தான் தாக்கிச் சென்றிருக்கிறோ? என்று மாதவனும் சந்தேகப்பட்டார். ஆனால் மாதவியின் இத்தப் பாய் மாதவியை அநிக வேதனக்கு உணர்ச்சியுது. ஆம்; மறுபடியும் மாதவி

தன்னை விட்டு ஓடியிருவாரோ என்று பயந்தார். சீக்களோ சொல்லுங்கள், எந்தப் பெண், கணவனிடமும், மனை டமுமுள்ள இயல்பெந்திர 'கலிமரக'த் தைச் சித்திக்கு கொண்டு வாழ்க்கை நடத்த முடியும்?

இயல்பு என்னுள்ளில் அன்புபுண்ட மாதவன் ஒரு வர்த்தை போலமல் லையில் தடி எடுத்துக்கொண்டு வெளியே போய் புறப்பட்டார். மாதவி தானும் உடன் வருவதாகக் கூறினாள்.

கிட்டெவதே தேடுவதற்காகத் தானும் வருவதாக அவள் கூறவில்லை. கலிகளிடம் அவளுக்கு ஏற்பட்ட இந்தப் புது அனுபவத்திற்குப் பிறகு விட்டியை தவிர்ப்பாக இருக்க அவளுக்குப் பயமாக இருந்தது. அதனால் தான் மாதவனுடன் தானும் வருவதாகக் கூறினாள்.

"வேண்டாம்; அவசியமில்லை. கிட்ட பக்கத்துச் தெருவில் எங்கேயாவிலும் இருப்பார். காரண போய்த் தேடி அழைத்து வந்து விடுகிறேன். 4 அழற் றுக் கொஞ்சம் காப்பி போட்டு எப் பிட்டு, ஓய்வு எடுத்தீர்களே" என்று கூறிவிட்டுப் போனார்.

கிட்டே அங்கே எவரும், அங்கம் பக்கத் துத் தெருக்களில் காணவில்லை. ஆகவே, கலிகளிடம்தான் இருப்பான் என்ற எண் ணத்தில் மாதவன் தமக்கு கங்கு பரிசீலனமான பணங்காட்டை கோக்கிப் போனார். வெகு வேகமாக நடந்தார். அப்போது கலிகளிடம் அவர் இந்தனை கான் கொண்டிருந்த சினைக டாவம் வேகமாகக் கோத்துக்கொண்டு வந்தது. தம் மனைவியைக் முதல் காலிரைவ் லாம், கலிகளிடம் கொண்டிருந்த சினைக பாலத்துடன் போரடல வேண்டி விரும் தது. ஆனால் இங்கே அந்தச் சினைக உணர்ச்சி, அந்த பந்தம், அழிந்து வருவதாகத் தோன்றியது. தம் மனைவி, தம்மிடம் அனுப்பலாந்த ஓடிப்போகும் அளவுக்குத் தாம் இந்த கலிகளிடம் உதவு கொண்டாடிக்காலத்தைய வினாக்கி வந்த லைப் பற்றி கிடைத்தபோது அவருக்கு வருத்தம் உண்டாகிற்று.

"எப்படிப்பட்ட மடையன் நான்?" என்று தமக்குக் சொல்லிக் கொண்டார், தம் கையிலிருந்த கம்பைச் சுழற்றிக் கொண்டே. "மாதவி என்னைக் கண்டு பயந்து போனதில் என்ன ஆசிரிய யிருக்கிறது!—பயந்துதான் போவான். இந்த என் சொக்கைக்குச் சரிவான தண்டனை, என்னைப் புனித மரத்தில் கட்டி, புனிதம் விளையினால் வரக்கு

வதாதான்" என்று முணு முணுத்துக் கொண்டே நடந்தார்.

அவர் சித்தனை தடைப்பட்டது. கலிகளின் ஊரிலும் சத்தம் கேட்டது! ஆக! ஒரு காலத்தில் இந்தச் சத்தம் எவ்வளவு சம்மியமாக இருக்கிறது! இந்தச் சத்தம் காது வழியாக உணர்த்தில் பார்த்து அவரை எந்த எந்த உலகத்துக் கெளரவம் எடுத்துச் சொந்தது. ஆனால் இங்கே அந்தச் சத்தம் அவரை எவ்வித உணர்ச்சிக்கும் உள்வாங்கவில்லை!

இந்தத் திடீர் மாற்றமென்னு அப்போ தியந்தார். அதுமட்டுமல்ல, இந்த அரு வருக்கத் தக்க கலிகளின் ஊரின் சத்தத் தைக் கேட்டு, புன்காங்கிலம் அடைந் தேனோ! அப்படியானால் காள் எப்படிப் பட்ட முட்டாளாக இருக்கிறார்களே வேண் டும்" என்று சொல்லிக் கொண்டார்!

"ஊ! ஊ!" என்று விடாது கலிகளின் சத்தம் வந்து கொண்டே விரும்ந்தது. கடவே, ஒரு மணிக்கு நூலும் கேட்டது. ஆம், அது கிட்டிலின் குரல்தான்!

முதலில் "ஊ! ஊ!" என்ற கலிகளின் சத்தம் கேட்டது.

"சீக்கன் போகாதீர்கள்! வேண்டிய வேலும் சேரலும் கொடுக்கிறேன். போகாதீர்கள்!" என்றது சிறுவனின் குரல்.

மறுபடியும் "ஊ! ஊ! ஊ!" என்ற கலிகளின் சத்தம் கேட்டது.

உடனே மாதவன் துரிதமாக நடந்தார், பணமரங்கள் அடங்கி வளர்ந்திருந்த ஓயிடத்தில் கிட்டேயும் அவர் டஹன் கலிகளும் விடையாடிக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்தார். கிட்டே இரண்டு கலிகளின் கையில் பிடித்துக்கொண்டு ஒன்றின்மேல் எய்து கொண்டிருந்தான், மற்ற கலிகள் அவரைக் கற்றிச் சுற்றி வந்து கொண்டிருந்தனர்.

இந்தக் காட்சியிலிருந்து, கிட்டே அந்த கலிகளிடம் போகவேண்டாம் என்று கெஞ் சிக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான் என்பது தெனியாகத் தெரிந்தது மாதவனுக்கு. மேலும், கிட்டே தன் தக்கையின் பெற் றைடுவந்ததை அப்படியே தவிர்ப்பாக கலிகளுக்கு வழங்கிவிடத் தவிர்ப்பாக இருந் தான் என்பதும் தெரிந்தது!

சுற்றி விவகார மூண்டவராக இருந் தால் இந்தக் காட்சியைக் கண்டு மாத வன் சந்தோஷப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் அத்தகு மாரை அவருக்குக் கோபம்தான் வந்தது.

சேற்றுவரை கலிகளின் கட்டித் தருளிக் கொண்ட மாதவன், இன்று அகந்தைப் பார்த்தும்போதே அருவருப்புக் கொண்டார். "கிட்டேவாருது. கலிகளிடம்

தொழுகை சொன்னவரையது". என்று என்னினார்.

"ஐயோ, வந்துவிடு! வந்துவிடு!" என்று இரைந்தார்.

அவரை அலம்பிக்கையுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன சில சகிசன். வேறு சில சகிசன் சந்தேகத்துடன் வாரி ஆட்டி வர வேற்புக் கூறின. மாதவனோ தடிவாய் ஆட்டி விரட்டப் பார்த்தார். உடனே, எவ்வா சகிசனும் சேர்ந்து அவர்மீது பாய்ந்து விரட்டின.

மாதவன் தம் வாழ்க்கையில் முதல் தடவையாக சகிசனிடமிருந்து ஓடினார். இப்போது அவரை அந்த சகிசனிடமிருந்து விட்டு ஈரப்பாற்ற வேண்டியிருந்தது!

"போய்க் கொடு போய்விடுங்கள்! அவரை வெளியேற்றிடுங்கள். அவரை ஒன்றும் சொல்வாதிடுங்கள்" என்று விட்டு கூவினான்.

விட்டுவிட்டு லூங்குக் கேட்டதும் சகிசன் அடிபணிந்து கின்று விட்டான். எனினும் அதற்குள் மாதவன் சகிசனின் வேறுபாடு அங்குடன் புசித்து கொண்டு விட்டார். அவைகளின் கம்பிரம் மூல் போல் அன்பு கம்பிரமாதே இருக்கவில்லை. அவற்றின் வாய்க்கல் முன்போல் அவ்வாய் மிருதுவாக இருக்கவில்லை. அவைகளின் பாதங்களின் கீழ்க்கல் தோண்டி கொள்கையாக நீட்டித் கொண்டிருந்தன. அவற்றின் பற்களும் கைகளும் பங்கை மாதே இருந்தன. மாதவனுடன் முன்பு பழைய சகிசனாகவே இருந்தான். ஆம், அவ்வாய்க்கு மாதவனை ஒரு வேற்று மனிதனாகக் கருத்தி தலைப்பட்டான்.

இப்படிப்பட்ட சகிசனிடம் தம் மகனை அப்பணம் சொல்ல மாதவன் விரும்பவில்லை. விட்டு ஒரு வார்த்தை கூறியதும் அத்தனை சகிசனும் மறைந்து விட்டான்.

சகிசன் சொந்தம் விட்டு அவைப் பார்த்த "சீ என் இங்கே இருக்கிறாய்? சீ எப்படி இங்கே வந்தாய்?" என்று இரைந்தார்.

"ஏன் என்னை இழுக்கிறீர்கள்? என்னை விட்டு விடுங்கள்" என்று விட்டு அவறினான்.

"இந்த மாதிரி வேல்வாசம் சீ அறியக் கூடாது. அம்மா உன் இந்தச் சொல்லை கைக் கொண்டு பயன்படுத்தினாய். மேலும் உன் மேல் அவருக்கு அராத்தியகொளும்; என் னுடன் வந்து விடு" என்று மாதவன்.

"என் வர மாட்டேன்" என்று பிடிவாதமாகக் கூறினான் விட்டு.

"சீ வரவிட்டால் உன்னை அடிப்பேன்" என்று திரும்பக் காண்பித்த மிரட்டினார்.

"சீங்கன் என்னை அடித்தீர்களாலும் சகிசன்க் கூப்பிடுவேன்" என்று விட்டு

பதில் சொன்னான். இதைக் கேட்டதும், விட்டுவை அடிக்க மாதவன் ஓடினார்.

"ஊ...! ஊ...! ஊ...!" என்று விட்டு கூவினான்.

விட்டுவிட்டு அழைப்பைக் கேட்டதும், எவ்வா திரைகளிலிருந்தும் சகிசன் வரத் தொடங்கி விட்டான். இரத்தின நாட்கள் வரக்கு மறிப்பும் மகிழ்ச்சியும் அந்த சகிசன் அளித்த வந்தனவோ, அவருக்கு எதிராகக் கூடி விட்டான்.

இதற்குள் எட்டில் வாரோ வெர் உப்பாடுபோடும் சத்தம்கேட்டது—மாதவன் தீதேடியவத்த ஆட்களின் சத்தம்தான்.

மாதவன், புறப்பட்டுச் சென்று சற்று காலிவைகையையுடன் மாதவிக்கு, விட்டுவைப் பற்றிய வலுவையிட அவரைப் பற்றிய வலுவை பெரிதாடிப் போய் விட்டது. விட்டுவைத் தேடித் கொண்டு போன தம் கணவர் மறுபடியும் சகிசன் கூட்டத்தில் பழையபடி அகப்பட்டுக் கொண்டு விட்டாரோ என்று பயந்து, குடிபுகட்டன் அத்தனை போதையும் அவரைத் தேடி அழைத்தவா அனுப்பி வைத்தான். அவன் பயந்தது போல்வாடிப் போகவில்லை. அவன் சினைத்தது சற்று மாதத்துடன் கிழந்த விட்டது. சகிசனின் அங்கைப் பெறுவதற்குப் பதில் சகிசனின் எறிப்பையும் பெற்றுச்—அதையும் தம் சொந்த மனதுகடல் தலையமையில் அவ்வளவு தானே!

இந்த காட்சியைப் பார்த்த ஐயின் குடிபுகட்டன் அப்படியே திரைத்த சினைஞ்சன், சகிசனிடையில் தந்தையும் தனவனும் சேர்ந்து சினைதிருந்தான் அவர்கள் அப்படியே திரைத்திருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் இருவரிடையில் பெரிசு சேர்க்கட்டம் சினைத்தது. அந்த கூட்டத்தில் அப்புகடம், வெகு உதாராக மாதச் சினைத்தக் கொண்டு விட்டு சினைத்தப் பார்த்தபோததான் அவர்கள் திரைத்தப் போனார்கள்.

விட்டு மறுபடியும் சகிசனப் போகச் சொன்னான். அவை போய் விட்டான்.

சகிசனிடமிருந்து விட்டுவைக் ஈரப் பார்த்தி அழைத்தது சொல்ல வந்தவர்கள், சகிசனின் அன்பிலிருந்து திறவனை அவன் இஷ்டமின்றி அழைத்தது சொல்லிவன் டியதாடு விட்டது. 'இதென்ன ஆசாரிய மாதே இருக்கிறீது' என்று சினைத்தார்கள்.

எனினும் விட்டுவை வெகு சிரமப்பட்டு விட்டுக்கு அழைத்தது சொல்லுகள், ஆனால் இந்தச் சம்பவம், அந்தைக் கொல்வாசம் மாதவனைக் வலையில் ஆழ்த்தி விட்டது. மனது சினைத்தி கொன்னவில்லை. மறுபடியும் விட்டு சகிசனிடம் ஓடி விடுவாரோ என்று பயந்தார். (தொடரும்)

தாமே எதிர்த் கட்சித் தலைவர் ஒருவரை கிபயிச்சப் போகிறான் அறிவித்தார். இதன் மீது சென்ற வாரம் இவ்வகை இந்திய காங்கிரஸ் உட்பட எல்லா எதிர்த் கட்சிகளும் கூடி டாக்டர் என். எம். பொன்னையன் பார்லிமெண்டில் தங்களுடைய தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தன. இதைச் சம்பந்திக்கும் கட்சி மட்டும் ஆட்சிக்கிடையிலும்.

சென்ற வெள்ளிக்கிழமை பார்லிமெண்டு கூடிய பொழுது எதிர்த் கட்சித் தலைவராக டாக்டர் பொன்னையன் சபையார் கிபயித்தார். இவ்வகை பார்லிமெண்டில் எதிர்த் கட்சித் தலைவர் ஒருவர் கிபயிக்கப்படுவது இதரவே முதல் முறையாகும். எதிர்த் கட்சித் தலைவருக்கு ஒரு மந்திரிக்குரிய சம்பளமும் அவைக்களமும் உண்டென்றால் அதைத்தவ் தாம் காங்கிரஸ் கொள்கைப் போகவில்லை யென்றும் பார்லிமெண்டு மெம்பருக்குள்ள சம்பளத் தொகையை மட்டுமே காங்கிரஸ் கொள்கைப் போகதாயும் டாக்டர் பொன்னையன் அறிவித்திருக்கிறார்.

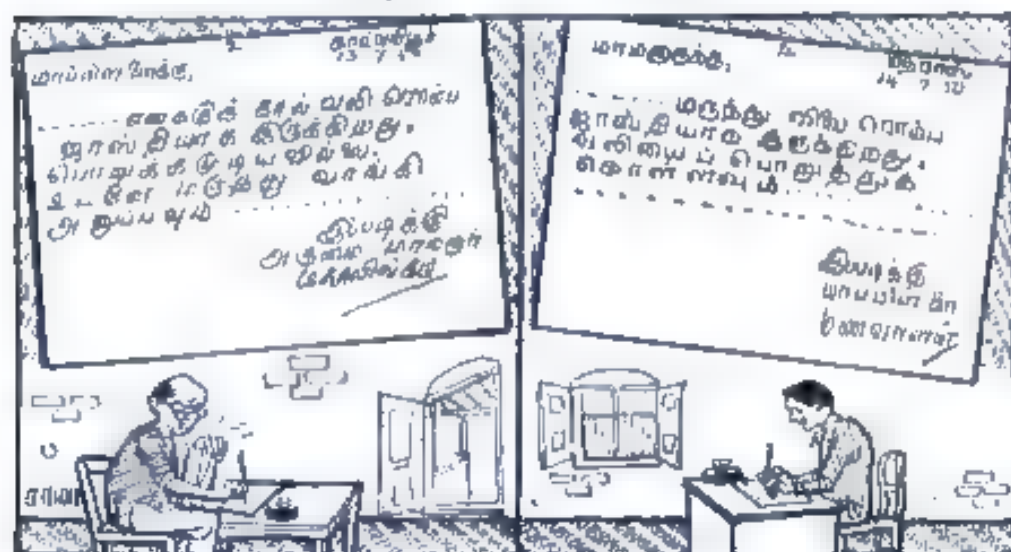
இந்திய காங்கிரஸின் வெற்றி

இவ்வகை இந்திய காங்கிரஸுக்கு இவ்வாறும் ஒரு பெரிய வெற்றி கிடைத்திருக்கிறது. எப்பின் கிபயி குறைந்தபொழுது தேட்ட முறையானதன் தொழிலாளரின் தலையில் கை வைத்தனர். அரசாங்கமும் முறையானதாயின ஆட்சித்த, தொழிலாளருக்கு கிபயிமான சம்பளம் கொடுப்பதை

கட்டாயப்படுத்தும் கட்டத்தா கிறத்தி வைத்தது. இதே எப்பர் கிபயி மன மன கொன்ற உயரவும் தொழிலாளர் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று இந்திய காங்கிரஸ் கொள்கை செய்தது. அது மட்டுமல்ல, சென்ற மே மாதம் முதல் தேதியிலிருந்தே அறிவித்த சம்பள விவரங்களின் படி கண்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் இந்த கோரிக்கையை வற்புறுத்தவந்ததால் ஜூன் 18-ம் தேதி இவ்வகை முழுக்கிறமும் எப்பர் தேட்டங்களில் ஒரு வான் அவையான வேலை கிறத்தம் செய்யத் தென்றும் காங்கிரஸ்காரர்கள் தீர்மானித்தார்கள்.

ஆயினும் சர்க்காரின் சம்பள நிர்ணய சபை உறுவா கிறத்தினால் எவ்வெண்ணம் காட்டும் முறையின் வேலை கிறத்தம் செய்யவந்த காங்கிரஸ் ஒத்தி வைத்தது. இந்த எவ்வெண்ணம் வீண் போகவில்லை. தேர்து சம்பள கிறத்தியை உடிக் கமார் மூன்று வட்டம் எப்பர் தேட்டத் தொழிலாளருடைய சம்பளங்களையும் உயர்த்தியது. தேட்ட முதலாளிகளும் எவ்வெண்ணம் காட்டி அறிவித்த புதிய விவரங்களின்படி மே மாதம் முதல் தேதியிலிருந்தே கண்கிட்டுக் கொடுத்த விவரமாக அறிவித்திருக்கின்றனர். ஒரு வான் வேலை கிறத்தமுமின்றி சமாதான முறையிலேயே இவ்வகை இந்திய காங்கிரஸ் தனது கோரிக்கையை வெற்றி கரவாகச் சாதித்த விட்டது.

கடிதமும் பதிலும்!

படிப்போன்

சா. ஸ்ரீ

இரு சமயம் என்னுடைய தாய்க்கு உடம்பு சரியாகவில்லை. டாக்டர் ஒரு இரண்டு சொல்லுங்கள் மருந்து எழுதிச் கொடுத்து, அதை உடனே வாங்கிவர வேண்டுமென்று சொன்னார். தாமதமின்றி இரண்டு சொல்லுங்கள் கொடுத்தால் தான் என் தாயை பிழைப்பான் என்றும் சொன்னார்.

மூன்று நாளுக்கு மருந்துக் கடைகளில் விராஜித்துப் பார்த்தேன். மருந்து கிடைக்கவில்லை. ஒவ்வொருவரும் அந்த மருந்து காராயணம்வாமி செட்டியார் கடைவீதிகள் கிடைக்கும் என்றும், வேறு எங்கும் கிடைப்பது அரிது என்றும் சொன்னார்கள்.

காராயணம்வாமி செட்டியார் கடைக்குள் நுழைந்து "செட்டியார்வா, எம்மக்களும்" என்றேன்.

செட்டியார் என்னை உற்று நோக்கி இரு தடிக், "என்ன வேண்டும்?" என்று ஒரு வார்த்தை உடக்க கேட்கவில்லை.

இந்த அமைதிப்பைப் பொருட்படுத்தாமல், 'பிரிஸ்கிடுபுலி' அலரிடம் காண்பித்து, "செட்டியார்வா! இந்த மருந்து இருந்தால் கொடுங்கள். ஆறு 'டீபு'கள் வேண்டும்" என்றேன்.

"என்னக்க, உங்களுக்குக் கெட்காம் இந்த சைமர் சரக்கு என்னுத்துக்குக்? நீங்க பெரிய கத்திரி ஆராயி ஆசை. அப்பக்கட்டு மருந்தை உபயோகிக்க வாமா, நீங்கனெல்லாம்? ஏதாவது மிகு காலையோ, மலர்ச்சு பற்றி உபயோகித்தால் உடம்பு குணமாகி விடுமிற" என்று ஒரு குட்டிய பிரச்சனம் செய்தார்.

எப்படியாவது மருந்தை வாங்கி கொண்டுதான் வீடு திரும்புவது என்ற என்னுடைய நிர்மாணத்தை அவருடைய கையில் பேச்சு திடப்படுத்தியது.

"மற்றக் கடைகளில் விராஜித்தேன். உங்கலிடம் தான் இந்த மருந்து கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். அதனால் உங்களை நாடி வந்தேன். தயவு செய்து கொடுங்கள்" என்று கேட்டேன்.

"மருந்து என்னமோ என் கடைவீதில் இருக்கிறது. அதோ அங்கே மேலேயிருக்கும் அலமாரியில் இருக்கிறது. நீக்கித் தான் அந்த ஏனியைக் கொண்டு, மேலே ஏறி மருந்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்" என்றார். அவர் காண்பித்த அந்த அலமாரி தரையிலிருந்து பதினாறு அடி உயரத்திலிருந்தது.

செட்டியார் இப்படிச் சொன்னதும் பக்கத்திலிருந்து சிப்பந்தி "கனாக்" கேட்டு விசிற்தான். காள் தயங்கினேன்.

"என்ன தயங்குதிக்க; காங்கிரஸிலே சேர்ந்து ஜெயித்துப் போனவர்களுக்குப் பத்தடி ஏனியே மேலே ஏதாவது ஒரு பிரமாதமா?" என்றார் மேலும் ஒரு புன்னகையுடன்.

சிப்பந்தி மறுபடியும் சித்தான். உடனே காள் ஏனியே மேலே ஏறி, அந்த மருந்துப் பெட்டியை எடுத்தேன். மேலே இருந்த படியே, "செட்டியார்வா, மருந்து என்ன விவரம்" என்றேன்.

"ஆறு 'டீபு'யும் பதிலுக்கு ரூபாய் இவ்வளவு" என்றார்.

செட்டியாரும் சிப்பந்தியும் பார்த்துக் கரையத்தின், மருந்துப் பெட்டியை என் கடைவீதிகளோடு கொண்டு, பதிலுக்கு ரூபாய் இவ்வளவு எடுத்து, மருந்துப் பெட்டி இருந்த இடத்தில் வைத்தேன். ஏனியை விட்டுக் கீழே இறங்கி, 'வி' ரென்று கடைவீதிக்குத் வெளியேறினேன்.

"என்னக்க, மருந்து வாங்கக் கிளர்! விவரம் கேட்டுக் கம்மா பேரதிகாரி? ஆமாம்! அவ்வளவு பணம் உங்களைப் போலே ஜெயித்துப் போன வங்க கிட்டே எங்கே இருக்கப் போவது?" என்றார் செட்டியார்.

"இங்கே, செட்டியார்வா! மருந்து வாங்கிக் கொண்டாகி விட்டது" என்று மருந்துப் பெட்டியைப் கையில் இருந்து எடுத்துக் காண்பித்தேன்.

"இது எல்லா வோக்கியதையாகி இருக்கிறது, மருந்தை எடுத்துப் கையில் போட்டுக்கிட்டு, பணத்தைக் கொடுக்காமல் கம்பி நீட்டிவது?" என்றார் செட்டியார் ஆத்திரத்துடன்.

"கொப்பலாதிக்க, செட்டியார்வா! பணம் வேறுமாதிரி, மருந்து எங்கு இருந்ததோ, அது இடத்தில் பாராக்க, தானே கிடைக்கும்" என்றேன்.

சிப்பந்தி சிரித்தான்.

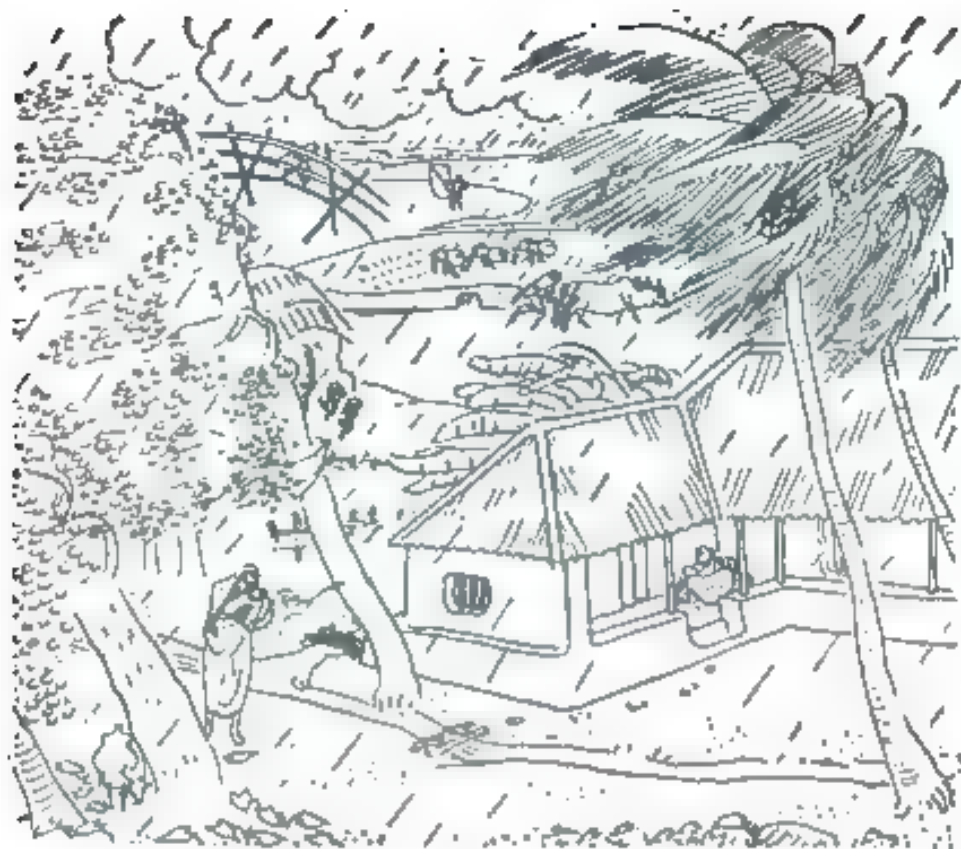
திருத்தம்

சென்ற ஜூன் 18 உ. க்கு இடத்தில் வெளியான மெய்ட்டர் விடெலாசியா பத்திரம் சென்றில் "சுந்திரன் பிரதிநிதிப் பொருத்த மானியங்களை சேகரிக்கிறது. 12,000 கொடுத்து வாங்கினார்" என்று வெளியாகி இருக்கிறது. அது தவறு. சென்றில் மானியங்களை சேகரிக்கிறது புதிதாக மெய்ட்டர் விடெலாசியா ரூ. 12,000 தக்கவைக்கப்பட்டது.

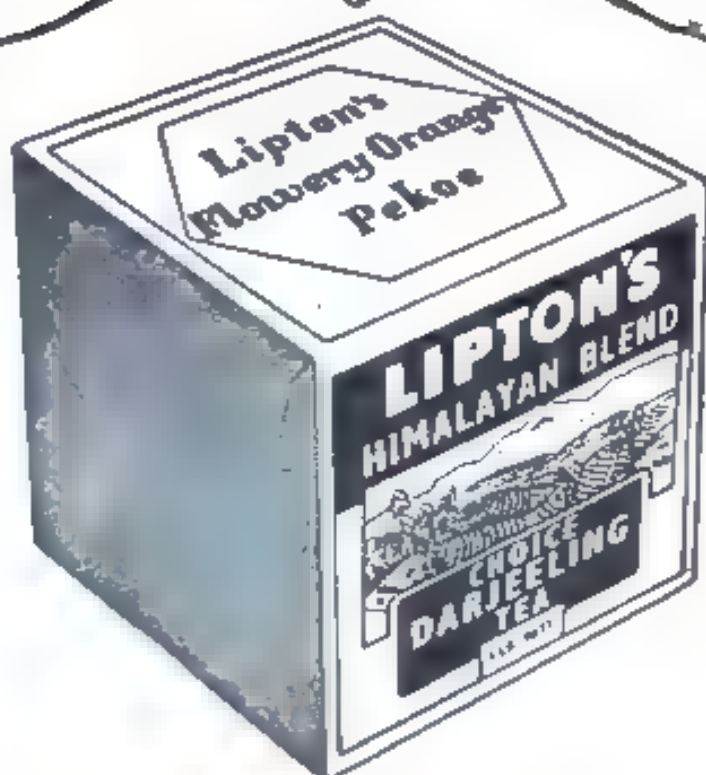
செய்தகாலம்

தேவன் மோகம் அனுபவித்தான் அதன்
மீத, தானையே மைய மோட்டிவைத்த, தோம் வர்த்தம் வந்தது
மோட்டிவிட்டான் யானம். மோட்டித்தின் மேல் இயற்கையாகவே புது தோட்டிக்கு
வந்ததோம் மோட்டித்தோம் மோட்டித்தின் மோட்டித்தின் குறிப்பிட்டுக் கொடுத்த
தான் அந்தத் தோட்டிக்கு, தோட்டிக்குத் தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித்
தோட்டித்தின் அந்தோட்டித்தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித்
தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித்
தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித்
தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித்
தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித் தோட்டித்

சென்ட்ரல் டி. போஷுகர் வெளியீடு

சாக்கையோடு அருகதன் போடு.
 ருது இது வது

லிப்டன்ஸ்

என்றால்

சிறந்த டீ

பிரதிபம்.

திரு அருள் மொழி

முன்னும் பதிப்பு

விண் கு. 3-8-0

முதற் பாகம் - பத்தி ஸாரம்.

இரண்டாம் பாகம் - தேவார திருவாசகங்களி லிருந்தும் திவ்விய பிரபற் தங்களிலிருந்தும் ஐந்தாறு பாகங்கள் உரையுடன் கூடியதொருப்பு. மூன்றாம் பாகம் - சிவ ஸஹஸ்ர காமமும், விஷ்ணு ஸஹஸ்ர காமமும் - பாகரங்களிலிருந்து தொகுக்கப் பட்டவை.

000

கவர்கள் ஐயரலா யிருந்த ஸ்ரீமான் அப்பாத்தி பரமேஸ்வரேஸர் இப் புத்தகத்தைப் பற்றி எழுதியுள்ள புகழ்ச்சியுரை :

" இப் புத்தகத்தில் பத்திஸாரம் என்னும் அந்நியாயத்தைப் படித்து வருகிறேன். இவ்விஷயத்தைப் பற்றி இவ்வளவு தெளிவாகவும் பொருள் மிக்க முறையிலும், நிரூபணமுடனும் எழுதப்பட்டுள்ள விளக்கத்தை நான் பார்த்ததில்லை. விஷயம் முதல்தரமாக இருப்ப துடன் தமிழ் தடையும் மிகச் சிறந்ததாக இருக்கிறது."

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம், மயிலாப்பூர், சென்னை-4

இருமல். அவக் கையளிக்கும் ஆன்துமா, மார்க்கனி

3 நிமிஷங்க ளில் ஒழிக்கப்படுகின்றன

ஆன்துமா, மார்க்கனி தாக்குதலாக மூக்கத் தினை தூக்கியிற் அந்நியமுதிரிகையர் அதிகமாக இருமுதரம் பிராணவந்தையாக இருக்கிறார் பன்னின் உணர்ச்சியோடு வேகம் செய்ய அசத்தலாகவும், குறுகையான சிவ வந்துக்கியும் உணவுகளையும் எப்பிட முடியவில்லையா?

எவ்வளவு தாக்கலாக உபரதவழித எதை உபயோகத்திலிருப்பினும் சரி. மெண்டாகோ (Mendaco) ஓர் புதிய நம்பிக்கை அளிக்கும், மயக்க மருத்துவனின், புனை மிகத்தவின், இஞ்சக்கனின், ஆட்டோகைஸர் தேவை வின், செய்ய வேண்டியதென்றும் குறித்த இரண்டு மீக் கூட உணர்ச்சியுடையோடு உட்கொள்ள வேண்டியதே. உபநிதவங்கள் மயமாக மாற்றத்துக்கும், முன்பே திரிதவ் வின் மெண்டாகோ (Mendaco) இரத்தத்துடன் கைத்து வேகம் செய்யத் தொடங்கி, உபநிதக் கைத்து சிவமயிற் றவர்க்கை அந்நிதவ் செய்ய முதம் நான் இரவே நல்ல தித்தினைவை அளித்து விளாழிப் பவ வருஷங்கள் மேலான உணர்ச்சியையும் பணத்தையும் பெறுகின்றேன்.

2 வருஷங்க ளில் ஆன்துமா இரீக

மெண்டாகோ (Mendaco) அநேகமாக உடனே குணமளித்து மயக்கத்தை இரத்தவர்க்கு மட்டுமே திரிதவ் தாக்குதல் எதிர்த்து செய்திதது. உதாரணமாக ஜே. சீக்கர்ஸ்,

மெண்டாகோ, ஓன்ட், ஈண்டர், இருமல் முதல் தினைதவம் இரவு தூக்கியிற் 40 பவுண்டு மட்ட குறைத்து, இரத்து விடுவார் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. மெண்டாகோ (Mendaco) ஆன்துமையை முதல் தரவே தடுத்து விட்டது. இரண்டு வருஷங்களில் அவ்வுபரதவே மீண்டும் எதப்பட்டதில்லை.

பணம் வரபல உத்தரவாதம்

மெண்டாகோ (Mendaco) முதல் வேகம் எப்பிட்டுமே தோடியாக சித்தத்துடன் கைத்து ஆன்துமையை ஒழிக்கிறது. மெண்டாகோ (Mendaco) அந்நிதவின் வயதில் பவ வருஷம் மேலான உணர்ச்சி, பணம் இவற்றை அளிக்கிறது. வரபல உத்தரவாதத்தின் கீழ் மெண்டாகோ (Mendaco) உபயோகத்துப் பர்த்த திரிபவியங்கள், மெண்டாகோ (Mendaco) எப்பிட்டுமே மூல குணம் பெற்று திருத்தி வளிக்கவென வேற்றுப் பெட்டிகளை அதுப் பிணக் குழத் தோகையும் வரபல செய்யப் படுகும். இன்றே மருத்து விவரபலிட்டுமே மெண்டாகோ (Mendaco) வரக்குவன். இந் தீவு எப்படித் துக்குதிரீகள், மதநாள் களை எவ்விதமான நெய்முனர்த்தி எத்படுகிற

Mendaco

மெண்டாகோ அந்நிதவ.

தென்பகையம் பாருவன், உத்தர வரபல உங்களுக் குப் பாதுகாப்பு அளித்திதது.

● ஆன்துமா ● மார்க்கனி தேவய ● நேர ஜாரம் இவற்றை நிவர்த்திக்கிறது.

"கல்கி" ஆசிரியர் எழுதிய
இருபேரு நவினங்கள்

சிவகாமியின் சபதம்

பரிசுப் பதிப்பு ரூ. 15

பார்த்திபன் கனவு

நயிற் நாட்டுச் சரித்திரத்தின்
மகோன்னத காலத்தை இங்
கிலிரு நவினங்களும் அற்புத
மரக வினக்குகின்றன

விலை ரூ. 6-8-0

ச ரி த னி

எழுதிய

விஜயா

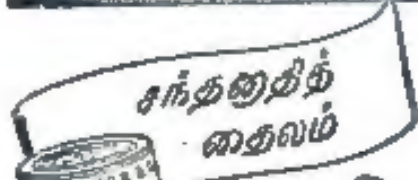
முதலிய கதைகள்

விலை ரூ. 2-8-0

(நயிற் சேஷ நவி)

கல்கி காரியாலயம்

கல்கி காரியாலயம்
கிறும்பாக்கம் - சென்னை

டி. எஸ். ஆர். தைலங்கள்
ஆயிரக்கணக்கான மக்கள்
விரும்பி உபயோகிப்பதற்குக் கார
ணம் அவைகளின் சிறந்த குணமே.
ஆயுர்வேத சாஸ்திரிய முறைப்படி
நயார்த்த சந்தனத்தித் தைலம்,
அரைக்கிரைவதை தைலம்

மூலக் குட
குளர்ச்சியையும்
சருமத்திற்குப்
பலபலாயையும்
கொடுக்கின்றன.

டி. எஸ். ஆர். & கோ.
கம்பகோணம்

சென்னை தலைநகரில் கோல் ஏஜன்ஸி:
க. ர. ச. ச. ஜி. என். எஸ்.
சாஸ்திரி & கோல், ராயப்பேட்டை, சென்னை
கோல், பாண்டிச்சேரி அங்கு தலைநகரில்
கோல் ஏஜன்ஸி:
8. பாண்டிச்சேரி செட்டியார்
146, கையேவன் தெரு. கோலுத்தூர்
மட ஆதரவு நிர்வாகம்:
சென்னை திருப்பத்தூர் (வ. ஆ.)

அழுக்கடைத்த கயிறு ஸானியற்றது
பேலிருக்கிறது. ஆனால்
இந்த கைகள்
மறைந்திருக்கும் அபாயத்தை
தாங்குகின்றன!
—அழுக்கிவிருக்கும் கண்னுக்குப்புலப்படாத
இருமிகளில் அபாயமிருக்கிறது.

ஸைப்பாயினால் அடிக்கடி கழுவுங்கள்
ஸைப்பாய் சோப்

அழுக்கிவிருக்கும்
கிருமிகளிலிருந்து
உங்களைக்காப்பாற்றுகிறது!